

**UZUN METRAJ FİLM SENARYOSU ÜZERİNE
YAPISAL ANALİZ: GİTMEK**

**ÖMER CEYLAN
105603018**

**İSTANBUL BİLGİ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
SİNEMA VE TELEVİZYON YÜKSEK LİSANS PROGRAMI**

**FERİDE ÇİÇEKOĞLU
2011**

Uzun Metraj Film Senaryosu Üzerine
Yapısal Analiz: Gitmek

Ömer Ceylan
105603018

Tez Danışmanının Adı Soyadı: Prof. Dr. Feride Çiçekoğlu

Jüri Üyelerinin Adı Soyadı: Yard. Doç. Dr. Öktem Başol

Jüri Üyelerinin Adı Soyadı: Öğr. Gör. Sinem Kayacan

Bitirme Projesinin Onaylandığı Tarih:.....

ÖZET

Başarılı bir reklam yazarı olan Işıl'ın, uzun zamandır görüşmediği annesi İstanbul'a, Işıl'ın yanına gelir. Annesiyle çok iyi bir ilişkisi olmayan Işıl için tek destek, çocukluğundan beri onunla olan kuzeni Eren'dir. Ancak aynı dönemde Eren'in sevgiliyle beraber Almanya'ya taşınacağını öğrenir. Anne mevzusunu unutan Işıl, Eren'in Türkiye'de kalması için uğraşmaya başlar. Diğer kahramanımız olan 8 yaşındaki Saadet'in ise babası evi terk eder. Saadet'in bu olaydan etkilenmemesi için, diğer aile büyüklerinin kararıyla kuzeni Eren, Saadet'le beraber kalmaya başlar. Çok geçmeden, Saadet annesiyle beraber Ankara'ya, anneannesinin yanına taşınacaklarını öğrenir. Taşınmak istemeyen Saadet, kuzeni Eren'le İstanbul'da kalmanın yollarını aramaya başlar. Böyle bir dönemde yolları keşişen Işıl ve Saadet, kuzenlerinin isimlerinin aynı olmasının dışında başka benzerliklerinin olduğunu keşfederler. Bu süreç içinde Saadet'in cesaretinden feyz alan Işıl, asıl problemleri yok saydığını fark edecek ve hayatını kökten etkileyen baba problemiyle yüz yüze gelecektir. Işıl'ın, sorunun kaynağına indiği nokta, her ikisinin de hayatını değiştirecek olan noktadır.

ABSTRACT

Isil, who is a successful copywriter, lives in Istanbul and is visited by her mother, whom she hasn't seen for a long time. Isil doesn't have a great relationship with her mother and the only support in her life is her cousin, Eren, who has been in her life since their childhood. However, at that time, she learns that Eren is going to move to Germany with his boyfriend. She forgets about the situation with her mother and starts struggling for him to stay. Our other protagonist, Saadet, is eight years old, and her father abandons the family. Saadet's cousin, also named Eren, starts staying with her as decided by the family members so that Saadet wouldn't be traumatized. Soon, she learns that she and her mother are going to move to Ankara to live with her grandmother. Saadet doesn't want to go, so with her cousin Eren, she starts searching for different ways to stay in Istanbul. Isil and Saadet, whose lives intersect during such a period, find out that they have other similarities apart from the fact that their cousins share the same name. Isil, inspired by Saadet's courage, realizes that she has always ignored the main problems, and faces the father issue, which is a radical influence in her life. The point where she explores the essence of that problem is the point, which changes the lives of both.

İÇİNDEKİLER

1.	Giriş	1
2.	Senaristin Yolculuğu	1
2.1.	İnsan Klonlanma	1
2.2.	Tehlikeli Oyunlar	2
3.	Sinopsis	3
4.	Karakterler	6
4.1.	Baş Karakterler	6
4.1.1.	Işıl Özben	6
4.1.2.	Saadet Benol	10
4.2.	Önemli Karakterler	11
4.2.1.	Rezzan Değer	11
4.2.2.	Sevim Hanım	12
4.2.3.	Eren Işık (B.Eren)	13
4.2.4.	Eren Aşık (K.Eren)	14
4.2.5.	Deniz Aydın	15
5.	Naratif Yapı	16
5.1.	Baş Karakterler	16
5.2.	Dramatik Amaç ve Tematik Sonuç	16
6.	Dramatik Anlatım	17
6.1.	Sorunsal	17
6.2.	Sorunsal Eğilimi	17
6.3.	Önerme	17
6.4.	Konu	17
6.5.	Metafor	17
7.	Kırmızı Başlıklı Kız	19
7.1.	Masal Üzerine	19
7.2.	Masalın Senaryodaki Kullanımı	20
8.	Tretman	22
9.	Senaryo	51
	Kaynakça	172

1. Giriş

Fransız senaryo kuramcısı Francis Vanoye'ya göre, bir senaryonun başlangıç noktasını incelerken eylem kadar içerik yaklaşımını da esas almak gerekmektedir.¹ Sorunsalı baz almak, içerik anlamındaki başlangıç aşamasının üç farklı yolundan biridir. Kişisel tecrübeler, öncesinde edinilmiş bilgiler, gözlem ve araştırma içeren yazma süreci çoğunlukla hep kendi hikayesini taşır.

“Çarpıcı bir kitabı okuduktan, bizi çok etkileyen bir filmi gördükten sonra ya da gün içinde yaşadığımız ilginç bir olayı düşünürken aklımıza şöyle bir soru gelebilir: “Peki ya şu olay öyle değil de böyle olsaydı?” İşte tam bu noktada film başlamış olur. Doğrudan olanı değil, kurmacayı; gerçek olanı değil, gerçekçiyi düşünmeye başladığımızda senaryoya da ilk adımı atmışız demektir.”²

‘Gitmek’ isimli uzun metrajlı film senaryosu ile birlikte sunduğum bu çalışmada, öncelikli olarak beni hikayeye taşıyan noktalardan bahsetmenin uygun olacağını düşünüyorum. Filmin sinopsisi ve senaryoda geçen önemli karakterlerin ardından filmin naratif yapısına ve dramatik anlatımına dair öğelere yer vereceğim. Senaryonun başlangıcında bulunan Kırmızı Başlıklı Kız masalı ve masalın senaryodaki kullanımına değindikten sonra tretmana ve ardından senaryoya yer vereceğim. Sinopsisten tretmana, tretmandan senaryoya geçerken hikayede olan bazı değişiklikler üzerinden, projenin gelişimi ve ilerleyişi izlenebilir.

2. Senaristin Yolculuğu

2.1. İnsan Klonlama

Klonlama kavramının geniş kitlelerce duyulmaya başlanması, 1997 yılında koyun “Dolly”in kopyalanmasıyla başlamıştır³. Bu tarihten itibaren hep bir merak unsuru olan klonlama araştırmaları, insan kopyalanması konusunda da birçok etik tartışmalarına sebep olmuştur. Bugün varılan noktada, insan klonlama henüz tahmin edilebilir bir sonuca ulaşamamıştır. Bunun en büyük nedeni, bedensel hücre çekirdeği aktarımıyla aynı genleri taşıyan ikinci bir canlı yaratılsa bile, bu genlerin kendini ne şekilde göstereceğini

belirleyen çevresel etkenleri kontrol altına alınamıyor olmasıdır. “Her bireyin yaşadığı ona özgü deneyimlerin, biyolojik ve toplumsal gelişim süreçlerindeki şans etkenlerinin, onun nasıl bir insan olacağını belirlemedeki etkisi”, sonucu bambaşka bir noktaya taşıyacak güçtedir. “*Yani, klonlama yoluyla “geleceğin Hitleri”ni yaratmak isteyenler, onun yerine başarısız bir ressam da yaratabilirler.*”⁴

Tübitak’ın konu üzerine yaptığı çalışmayı okuduktan sonra aklıma ilk takılan, “Peki klonlama yoluyla kendimizi yeniden yaratmak istesek ve çevresel etkenleri kontrol edebilssek, ne olurdu?” sorusu oldu. ‘Çevresel etkenler sorunsalı’ ile başlayan bu hikaye fikrini, insanların klonlandığı gerçek üstü bir bilim-kurgu türünden ziyade, gerçeğe daha yakın bir dram olarak görüntüye aktarma isteği, senaryonun başlangıç noktasıdır.

2.2. Tehlikeli Oyunlar

Seçtiğim sorunsaldan uzaklaşmadan hikayeyi klonlama gibi bilimsel bir meseleden uzaklaştırarak, daha bilindik ve sıradan bir hayata taşımamı sağlayan, Oğuz Atay’ın 1973 yılında yazdığı Tehlikeli Oyunlar isimli kitabıydı. Bu noktada senaryonun biçimsel hali de büyük ölçüde belirlenmiş oldu.

Romanın baş kahramanı olan Hikmet Benol, yaşadığı zorlu hayatın nedenlerini sorgularken, basit yaşamının yollarını araştırmaktadır. Okuyucuya “oyun oynuyormuş gibi” sunulan her türlü hesaplaşma, kurmaca ve gerçeklik arasında gidip gelir. Hayal ve gerçeğin ayırt edilmesini zorlaştıran yazım biçimiyle roman, kendi yarattığı düzlemde ilerler. Hikayenin bir bölümünde, adeta ‘kopyalanmış’ gibi bir araya gelen altı farklı Hikmet Benol, kişinin kendi hayatını sorgulayışını benzersiz bir görselliğe dönüştürür. Aynı kişinin hayatının ayrı dönemlerini temsil eden her bir Hikmet, yaşadıklarına bağlı olarak farklı kişilikte ve farklı hikayeler içindedir.⁵

Bu noktada, kendi senaryom için seçtiğim baş karakterimin kendi klonlanmış haliyle olan ilişkisi iki farklı hikayeye dönüştü. Aynı hayatın farklı dönemlerinde yaşanan iki hikayeyi paralel olarak aktırmaya karar verdim; 29 yaşındaki Işıl ve 8 yaşındaki Saadet’in

hikayelerini... Ancak tıpkı Tehlikeli Oyunlar'ın Hikmet'leri gibi ikisi de aynı dönem içinde yaşayacaktı ve kendi hikayeleri içinde zaman zaman karşılaşacaklardı.

Karakterleri ve hikayelerini yazarken, Saadet'i Işıl'ın çocukluğu olarak kurguladım. Bunun en büyük yararı, genel tutarlılığı bozmadan ilerlememi sağlamış olmasıdır. Ancak senaryonun iki ayrı kişinin bazen kesişen, genel olarak paralel akan hikayeleri gibi görünmesine dikkat ettim. Böylece Saadet ve Işıl'ın aynı kişiler olması ya da farklı insanlar olarak algılanması, senaryoda anlaşmazlık yaratmanın aksine göreceli bir durum oluşturdu. Saadet ve Işıl'ın karşılaşmaları ya da senaryonun sonunda Saadet'in aslında Işıl'ın ta kendisi olduğuna dair ipuçları, hikayenin gerçek ve gerçek üstü arasında gidip gelmesine sebep oldu. Bu durumu tercih etmemin iki nedeni var. Bunlardan biri, Tehlikeli Oyunlar romanındaki hayal-gerçek ilişkisiyle benzerlik taşımasıydı. Bir diğeri ise, yaşananların tek bir kişiye özgü olmadığı ve insanların benzer hikayelerden geçtikleri düşüncesini desteklemesiydi.

3. Sinopsis

20'li yaşlarının sonlarında, kumral, uzun saçlı, çekici bir kadın olan IŞIL, her açıdan mükemmel bir hayatı olduğunu düşünen bir reklamcıdır. Onunla yaşıt kuzeni EREN (B. EREN), Işıl için bir kurtarıcı gibidir. Işıl'ın her konuda Eren'den yardım aldığını ve sürekli onun onayına ihtiyaç duyduğunu görürüz. Işıl'ın sevgilisi zengin ve yakışıklı DENİZ'le dışardan şahane görünen bir ilişkisi vardır. Babasının inşaat şirketinde çalışan Deniz, şirketteki mevkisini yükseltecek Rusya ihalesinin derdindedir. Işıl'ın kanser hastası olan anneannesi yoğun bakıma alındığı için annesi SEVİM HANIM, bir sonraki gün İstanbul'a gelecektir ama Işıl bu durumdan pek de hoşnut görünmemektedir.

6 yaşındaki SAADET'in annesi REZZAN ve babası HAKAN, iletişim kurmak için bile çabalamayan bir çifttir. Oldukça dağınık olduğunu gördüğümüz Rezzan'ın aksine Hakan, titiz ve düzenli bir adamdır. Hakan'ın evi terkettiği sabah Rezzan, Saadet'e durumu yansıtmamaya çalışacaktır.

Işıl ve Saadet ilk olarak hastanede, bekleme odasında karşılaşır ve tanışırlar. Saadet'in de EREN (K. EREN) isimli onunla yaşıt bir kuzeni vardır ve ilk konuşmaları bu rastlantı

üzerinden kurulur. Saadet meraklı, hemen büyümek isteyen, kendini göstermeyi seven bir kızdır.

Sevim Hanım, İstanbul'a gelip Işıl'ın evine yerleşir. İlgili anne tavırlarıyla Işıl'ın hayatındaki her şeye karışır; evindeki düzene, ilişkilerine... Işıl ise ne kadar sıcak görünse de, sorulandan fazlasını vermez annesine. Aynı gece B.Eren'in 6 aylık sevgilisi Ahmet'le Almanya'ya taşınacağını öğrenir. Işıl Eren'i bu fikirden vazgeçirmeye çalışacaktır.

Saadet'in durumdan etkilenmemesi için K.Eren bir süre Saadet'in evinde kalmaya başlar. Çocuklar bunun heyecanını yaşarken, büyükler Rezzan'ın yalnız bir kadın olarak kızıyla bu şehirde kalmasının yanlış olduğuna karar verirler. Rezzan ve Saadet Ankara'ya anneannenin yanına taşınacaklardır. Ancak Saadet gitmeyi reddeder ve K. Eren'le beraber evden kaçmaya karar verir.

Işıl, B.Eren'in gitmemesi için kendince yollar bulur. Tam bir reklamcı gibi gazeteye çiçekler, hediyeler, kartlar yollar. Normalde B.Eren'in hemen halledeceği şeyleri tek başına yapmaya çalışırken, onsuz yaşamının ne kadar zor olacağını fark etmektedir. Saadet'le bu kez dışarda karşılaşırlar. Evden kaçarken kuzeni K.Eren'i kaybeden Saadet'i Işıl evine bırakır. İkisi de kuzenlerinden ayrılmamak için uğraşmaktadırlar. Işıl, Saadet'in cesaretinden feyz alacak; Saadet de ona çocuk aklıyla fikir verecektir.

Işıl, B.Eren'e yeni bir sevgili ayarlamaya çalışır. Üniversite döneminde hep beraber oldukları grupla küçük bir yemek organize eder. İstanbul'da onlar için özel olan yerlerde hafızasını tazeler. Hayran olduğu Before Sunrise filmindeki gibi bir gece yaşatır. Ne yazık ki tüm bu denemeler, işinden memnun olmayan, Türkiye'de cinsel kimliğini özgürce yaşayamayan ve Ahmet'i çok seven Eren'in gitme kararının lehine sonuçlanır. Hatta istenenin tam tersine hem Eren'in hem de Işıl'ın ailevi bazı problemlerini deşmelerine neden olur.

Bu arada evden kaçma hayalini gerçekleştiremeyen Saadet, K. Eren'le mahallede bir grup kurmuş ve çözüm yolları ararlar. Bi yandan evi toparlamaya başlayan Rezzan, yavaş yavaş temizlik konusunda takıntılı birine dönüşmektedir. Yere bir şey döktüğü için Saadet'e

gereksiz ve fazladan tepkiler vermeye başlar. Saadet ve K.Eren, beraber yaşamak için mahallede kullanılmayan depoyu ev yapmaya karar verirler. Mahalledeki çocuklarla beraber, evlerindeki eski, kullanılmayan, saçma sapan eşyaları buraya toplayacaklardır.

Giderek Işıl'ın hayatına daha fazla müdahale eden Sevim Hanım, Işıl'ı germektedir. Annesi geldiğinden beri Deniz'de kalmaz ve Deniz işlerinden dolayı onu bayağı boşlamıştır. B.Eren konusunda da çabaları boşa çıkan Işıl, ne yapacağını bilemeden kendini Saadet'in mahallesinde bulur. O sırada Saadet elinde birkaç çatal bıçakla depoya eşya taşımaktadır. Işıl yeni fikirlerle ordan ayrılır: Eren'in kaldığı eski odayı reddedemeyeceği bir şekilde yeniden yaptıracak ve tüm bağlantılarını kullanarak Eren'e iyi maaşlı bir iş ayarlayacaktır.

Işıl büyük sürpriz için çalışırken, Saadetler'in evinde Rezzan koliler ve ev taşıma işleriyle uğraşmaktadır. Tüm günü boşanma işleriyle ilgili olarak dışarda geçiren Rezzan, evde olduğu sürede de toparlanmakla uğraşır. Saadet'i iyice ihmal etmiştir ve sınırları alt üst durumdadır. Eve geldiğinde çocukların mutfağı dağıttığını görünce küçük bir kriz geçirir. Saadet, onu banyoda elinde bir kutu ilaçla yakalar. Ne olduğunu anlamayan Saadet, annesinin ona kızdığı için ağladığını düşünerek mahalledeki gizli depoya gider ve bir daha eve dönmemeye karar verir.

B.Eren başvurmadığı bir derginin, editörlük için onunla görüşmek istediklerini öğrendiği gün, Işıl'ın hazırladığı odayı da görür. Sürekli Işıl'dan resim yapmaya geri dönmesini isteyen B.Eren için odanın bir duvarına resimler yapmış ve odanın geri kalanını Eren'in yıllarca istediğini bildiği şekilde dekore ettirmiştir. B.Eren hayran kaldığı bu odanın içinde Işıl'ın tüm tekliflerini reddeder. Işıl'ı terkeden baba mevzusu ilk kez burda açılır. Aynı gün Işıl Saadet'le son kez metroda karşılaşır. İkisi de amaçlarını başaramamıştır. Bir sonraki gün B.Eren Almanya'ya, Saadet ise anneannesine gidecektir.

Deniz uzun zamandır istediği ihale alınmış ve yine uzun zamandır planlanan kutlama bugüne denk gelmiştir. İstemeden de olsa partiye hazırlanan Işıl, Sevim Hanım eve geldiğinde onunla ilk büyük kavgasını yaşar. Daha sonra hiç konuşmadan onu hastaneye anneannenin yanına bırakır ve kendisi partinin olduğu otele gider. Orda Saadet'in babası

olduğundan habersiz Hakan'la tanışır. İçkinin de etkisiyle Hakan'la iyice yakınlaşan Işıl, Hakan'ın odasına çıkma teklifini kabul eder. Işıl Hakan'ın odasına çıktıktan sonra bütün karakterlerin son gecesini paralel kurguda izleriz.

4. Karakterler

Senaryoda geçen karakterlerin, fiziksel ve sosyolojik özelliklerini anlattığım bu bölümde, bazı karakterlere uygun oyuncu görsellerinin de kullanılmasının faydalı olacağını düşündüm. Özellikle yetişkin karakterler için tasarladığım oyuncu ekibi, yazıya aktardığım bu film projesinin görsel dünyasını daha da güçlendirecektir.

4.1. Baş Karakterler

Senaryoya ilk bakışta baş karakter Işıl Özben gibi görünse de, öyküsü onunla paralel gelişen ve aynı önemi taşıyan Saadet Benol da ana karakterlerden biridir. Her ne kadar ikili senaryonun bütün yazım aşamasında aynı kişi olarak kurgulanmış bile olsa, biçimsel olarak bu durum gizlenmiştir. Senaryonun sonunda aralarındaki ilişkinin potansiyel varlığına dair ipuçları verilmiş olsa da, fimin naratif yapısında ikisi de ayrı iki karakter olarak geçer. Bu nedenle senaryoda iki baş karakterin olduğunu söylemek daha doğru olacaktır.

4.1.1. Işıl Özben

Senaryonun baş karakterlerinden biri olan Işıl Özben için düşünülen oyuncu, Saadet Işıl Aksoy'dur. Senaryonun fikir aşamasından beri projenin içinde olan Aksoy'la karakter yaratım aşamasında da beraber çalışılmıştır.

Işıl Özben, 29 yaşında ve İstanbul doğumlu. Bekar ve bir reklam ajansında reklam yazarı olarak çalışmakta.

Fiziksel olarak dikkat çekici ve baskın bir imajı var. Saçları her zaman bakımlı ve doğal. Göz kalemi ve dudak parlaticısı dışında çok fazla makyaj yapmıyor. Temiz, bakımlı ve

özenli giyiniyor. Güzel olduğunun farkında ancak kimsenin gözüne sokmaya çalışmıyor bu durumu. Güzellikten önce başarılı olma durumunu seviyor. İş yerinde ya da sosyal bir grubun içinde fazlasıyla dikkatli, dik ve kendinden emin duruyor. Yalnız kaldığında ya da bir şeyler düşündüğünde ise omuzları düşüyor; dudaklarını yiyor. Canını sıkın bir olay olduğunda, elindeki yüzüklerle ya da özel zamanlarda taktığı bilekliğiyle oynuyor. Jestleri hep kontrollü ve planlı. Reklamcı olmasından kaynaklı bir ikna etme durumu var; konuşurken jestlerini ve mimiklerini bilerek kullanıyor. Ancak oynuyormuş gibi değil, içselleştirilmiş bir durum var. Temiz bir Türkçe'yle, kendinden emin bir pazarlamacı gibi

konuşuyor; yakın bulduğu insanların yanında hiç çekinmeden argo konuşabilir. Yüzünde devamlı çok iyi anladığına ve iyi dinlediğine dair bir ifade...

Çocukluğundan beri diyabet hastası... Bilinçli ve kendine dikkat eden bir diyabetli olarak, her 3 ayda bir HbA1c testi için hastaneye gidiyor, öğünlerine çok dikkat ediyor ve düzenli olarak insülin iğnesi kullanıyor. İçki ve sigara kullanmıyor ama sosyal içici...

En dikkat çekici karakter özelliklerinden biri değişimi çok fazla sevmemesi... Herhangi bir şekilde değişme isteği yok çünkü ona göre hayatında 'değişmesi gereken bir şey yok'.

Günlük tutuyor ve her şeyi biriktiriyor. 'Anılara çok değer verdiği için' eşyaları toplaması, anneannesinden ona kalan bir özellik. Güzel olduğunu düşündüğü her anıyı saklarken, kötü olan her şeyi yok sayma özelliği fazlasıyla baskın. Hatırlamak istemediklerini hemen unutuyor. Yapmak zorunda olduğu ancak yapmak istemediklerini ise sürekli erteliyor ve onun yerine uğraşacak başka şeyler bulmakta gecikmiyor.

Işıl'ın 8 yaşındayken evi terkeden babasıyla, hiç bir iletişimi yok. Tek çocuk ve babasının gitmesini tek çocuk olmasına bağlıyor. Bu nedenle en büyük korkusu yetememek.

Üniversiteye kadar annesi ve anneannesiyle Ankara'da yaşadıkdan sonra, İstanbul'a

taşınmış. Annesiyle uzak bir ilişkileri var; ilkokul mezunu olan annesinden biraz utanıyor. Anneanesi ise onun ideal rol modeli. En büyük dayanağı, çocukluğunu beraber geçirdiği kuzeni, sırdaşı, dostu, seyahat arkadaşı, ev arkadaşı Eren. İlkokuldan üniversiteye kadar ayrı şehirde büyümüşler ama çok yakınlar, her şeyi paylaşıyorlar. Sevgilisi Deniz’le ise dışardan şahane görünen ama aslında iletişim problemleri olan bir ilişkisi var.

İstanbul’da Şişli’de bir apartman dairesinde yalnız yaşıyor. Daha önce Eren’le yaşıyorlardı ama Eren şimdi sevgilisiyle yaşıyor. Komşuları çok ama hiç biriyle ilişkisi yok. Annesi geldikten sonra komşularla iletişime geçmesine de sinir oluyor. Genellikle erkek arkadaşı Deniz’in Akaretler’deki lüks evinde kalıyor. Evlenmek fikrine ise çok uzak.

Takıntılı denebilecek kadar düzen hastası. Hatıra diye biriktirdiği eşyaların sayısı ne kadar çok olsa da, evinde her şey düzenli bir şekilde duruyor. Sevgilisi Deniz’in evinde kaldığı zamanlarda annesi Sevim Hanım gibi davranıyor. Deniz zengin, iyi bir işi olan, yakışıklı bir adam. İlişkisinin yürümesinin en büyük sebebi, daha iyi birini bulamama korkusu. Bağlı ya da bağımlı olduğu söylenemez. Sorunları genelde görmezden geldiği için Işıl, bir erkek için iyi bir sevgili. Erkeklerle karşı, babasından kaynaklanan bir güven eksikliği var. Yetememekten korkarken, ilişkisinde dahil her şeyi yapan, her şeyi en iyi halleden, sürekli yetişmeye çalışan kişi o. Erkekler ise her konuda yetersizler ona göre. Deniz’le çok iyi görünen bir ilişkisi var. Çok iyi görünmesi hoşuna gidiyor. Onu beğeniyor, rahatça geziyorlar. Başka erkeklerle ne kadar samimi olsa da, başkasını düşünmüyor; aldatmak gibi bir düşüncesi yok. Deniz’i sıkıyor, zorlamıyor ama çok fazla güvenmiyor da. Eren dışında kimseye güvenmiyor aslında. Bu nedenle çoğu zaman aslında Eren’e aşıkmiş gibi görünebilir.

Sevgilisi Deniz’den dolayı düzenli bir seks hayatı var. Deniz aynı zamanda onun ilk beraber olduğu adam. Işıl yatakta tam bir porno yıldızı gibi davranıyor; sevişirken aynaya bakmayı seviyor. Seksi başlatan o olmasa bile, Deniz’i mutlu etmek için elinden gelen her şeyi yapabilir. En büyük problemi ise orgazm olamaması.

Çok arkadaşı var, çevresi çok geniş ama en yakın arkadaşı Eren. Bağlandığı birinin hayatından çıkmasına izin vermeyeceği için kimseye çok yakın dostluklar kurmamış.

Dinle işi olmaz. Allah'a inanmıyor. Ancak bu durumun hayatında baskın bir rolü yok. Politik konuların ise onu yorduğunu söylüyor. İşinden dolayı güncel olaylarla ilgileniyor ama çok da kafa yorduğu söylenemez. Barışçıl ve eşitlikten yana görünse de, ayrımcılık yapıyor. En yakınındaki kişi olan Eren'in gay olmasına rağmen, gay'leri aşağılayan bir tarafı var ve fakirlerden hoşlanmıyor.

Orta halli bir ekonomik durumu var. Kirada yaşıyor, arabası var, kıyafetlere çok para harcıyor ama herhangi bir gelecek sigortası ya da birikimi yok.

Klasik Türk aile terbiyesi almış. Kadın olduğu için dikkat etmesi gereken şeyler (oturuş, kalkış, erkeklerle ilişkiler) hep fazlasıyla vurgulanmış. Hepsini reddettiğini savunurken, içten içe hepsine bağlı yaşamakta. Her zaman çalışkan bir öğrenci olmuş. İngiliz Dili ve Edebiyatı mezunu; pazarlama ve Halkla ilişkiler konusunda seminerlere katılmış. Okul kulüplerinde çalışmış, çevresi geniş. Kuzeni Eren'le gezmeyi ya da Deniz'le şık partilere gitmeyi seviyor. Genelde popüler kitapları okuyor. Çocukken resim yapmayı çok seviyormuş ama şuan öyle bi resim tutkusu yok.

Ajans ortamını çok iyi biliyor. İnsanların çıkarıcı ve bencil olduğunu düşünüyor, çünkü o da öyle davranmak zorunda kalmış. İş yerinde yapay bir samimiyetleri var. Onun dışında iş hayatında tuttuğunu koparan bir kadın... İş konusunda kafasına koyduğu her şeyi yapabileceğini ve herkesi ikna edebileceğini biliyor. Başarıyı kıskanan biri olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

Sosyal yaşamında çok aktif gibi görünüp aslında adam akıllı hiç bir şey yapmayanlardan. Bir ara fotoğrafçılığa merak salmış ama devam etmemiş. Her kış Deniz'le beraber Kartalkaya'ya kayağa gidiyorlar. Greenpeace üyesi ama aktif bir üye olduğu söylenemez.

Üniversite ve sonrasında Eren'le beraber yurtdışı gezileri yaptılar. Genellikle Avrupa seyahatlerine katıldılar. Bir keresinde de Uzak Doğu'ya... Deniz'le beraber olmaya başladıktan sonra Eren'le seyahatleri bitti. Eren'le salaş tatillerinden tamamen farklı olarak, Deniz'le yurt içinde lüks otellerde kalmayı tercih ediyorlar.

4.1.2. Saadet Benol

8 yaşındaki Saadet Benol, İstanbul doğumlu. Ailesinin tek çocuğu. İlkokul birinci sınıfa gidiyor ve okumayı yeni söktü. Okula gitmeyi seviyor, derslerinde başarılı.

Fiziksel olarak oldukça zayıf bir kız. Uzun saçları her zaman açık. Giyeceği kıyafetleri büyükler değil, kendisi seçiyor. Kendine yakıştığını ve kadınsı olduğunu düşündüğü tarzda giyiniyor. Hemen büyümek ister gibi bir hali var. Her Őeyine özendiği annesine ve çevresinde gördüğü bütün güzel kadınlara kıskanarak bakıyor. En büyük zevklerinden biri annesinden gizli makyaj yapıp, büyük kadınlar gibi davranmak. Kadınlığa bu kadar zense de, çevresindeki kadınların aksine çocukluğun verdiği rahatlığı sonuna kadar kullanmakta. Yayılarak oturuyor, koşturuyor, sokakta oynuyor.

Cesur, akıllı ve kafasına koyduklarını yapan bir kız. Merak ettiklerini sorguluyor, düşündüklerini söylemekten çekinmiyor, kimseden korkmuyormuş gibi görünüyor. Ancak kimseye söylemese de geceleri tek başına uyumaktan korkuyor. Bu nedenle her gece babasının ona okuduğu masal kitabıyla uyuyor. Uykuya dalarken babasının boynuyla oynamayı seviyor. Bir yandan da gitmemesini sağlamak ister gibi tutuyor.

Becerikli ve hırslı bir kız. Resim yapmayı çok seviyor ve çok güzel resim yapıyor. En büyük hayali ise resim ğretmeni olmak. evresinde ilgi odağı olmayı seviyor. Bu nedenle yanında ondan daha çok ilgi çeken biri olduğunda, sahne almak için abartılı laflar edebiliyor. En yakın arkadaşı ise kuzeni Eren, nk Eren'in ona hayran olmasını ve Eren'e istediği her Şeyi yaptırabilmesini seviyor. Ayrıca masalları çok sevdiği için Eren'in ona hiç bilmediği hikayeler anlatması da hoşuna gidiyor.

Son zamanlarda sağlık problemleri yaşıyor. Kilo alamıyor, çok fazla su tüketiyor ve geceleri yatağını ıslatıyor. Bu nedenle kısa bir süre önce doktor kontrollerine başladı ve diyabet hastası olduğunu öğreniyor.

Emirgan taraflarında sıcak bir mahallede oturuyorlar. Mahallede anlaşabildiği arkadaşları var ve genelde hepsi onu çok seviyor. Lider ruhlu olduğundan dolayı ekip toplamayı,

istediklerini yaptırmayı çok iyi biliyor. Başka bir mahallede oturan Eren'i hemen diğer arkadaşlarına sevdirmekte gecikmiyor. Doğumundan beri büyüdüğü mahalleyi bırakıp Ankara'ya gitmek istememesinin en büyük nedeni olarak Eren'i gösterse de, çocuk aklıyla İstanbul'da kalıp babasını beklemek istiyor. İsteddiği şeylerin olacağına yürekten inanıyor ve karamsarlığa düşmeden, istediklerinin olması için her türlü cesareti gösterebiliyor.

Babasına hayranlık duyuyor ve annesi gibi olmak istiyor. Hiç bir zaman şımarık bir kız olmamasına rağmen, babası gittikten sonra annesindeki değişimler ona da yansıyor; annesiyle inatlaşıyor. Halbuki ona karışılmadığı sürece, söz dinleyen uslu bir kız. Annesinin giderek ondan uzaklaştığını fark ettikçe, o da anneye karşı sessizlik silahını kullanıyor. Hem annesini çok sevdiği hem de kin tutan bir tarafı olmadığı için, annesine olan sinirini kısa sürede unutuyor. Ancak her defasında daha sert bir duvara çarptıkça, içine kapanmaya ve her şeyi olduğu gibi kabul etmeye başlıyor. Babasından sonra, annesinin de onu terk etmesinden çok korkuyor. Bu nedenle eğer annesinin sözünü dinlerse, annesinin onu hiç bırakmayacağını düşünüyor.

4.2. Önemli Karakterler

4.2.1. Rezzan Değer

Saadet'in annesi Rezzan Değer, hikayede önemli yeri olan anne karakterlerinden biri. Rezzan karakteri için düşündüğüm Ezgi Mola, hem hikaye hem de karakter çalışmalarında bu projede bizzat bulunmuştur.

30 yaşındaki Rezzan Değer, Malatya doğumlu bir ev kadını. Altı çocuklu bir ailenin dördüncü çocuğu. Ataerkil ailesinin tüm değerlerini reddetmesine rağmen, çocukluğundan itibaren bastırılmış ve farkında olmadan hepsini içselleştirmiş. Sert bir mizaca sahip olan annesine kendini beğendirmeye

çalışırken, asla beceremediğini düşünmekte. Kız Meslek Lisesi'ni bitirdikten sonra, 20 yaşında, hiç istememesine rağmen Hakan Benol'la evlendirildi. Bir yanda aşık olmadığı bir erkek, diğer tarafta bir türlü barışamadığı ailesi... Klasik bir ev kadını olmayı reddettiği için, tüm evlilik hayatı boyunca fazladan dağınık ve umursamaz. Anne olmaya hazır hissetmediği bir dönemde Saadet'i doğuruyor.

Ailesine duyduğu nefreti, farkında olmadan Hakan'a akıtıyor. Saadet ise bu hayattaki tek dayanağı. Hakan'ın evi terketmesiyle beraber, yine çevrenin etkisiyle, bir kadın olarak tek başına idare edemeyeceğini düşünerek annesinin yanına taşınmaya karar veriyor. Her ne kadar Hakan'la beraberken mutlu bir ev hayatı olmasa da, tek başına kaldığında kızına hiç yansıtmak istemediği problemler yaşıyor. Hayatı boyunca mutluluğu yakalayamamış olması, onu toplumun ahlak anlayışına ve klasik değerlerine bağlı, temizlik takıntılı bir kadın haline getiriyor.

4.2.2. Sevim Hanım

Senaryodaki diğer önemli anne karakteri olan Sevim Hanım için düşünülen isim Müjde Ar'dır.

51 yaşındaki Sevim Hanım, Ankara'da bir kuaför salonunun iki ortağından biri. 30 yaşındayken kocasının evi terketmesinin ardından, kızı Işıl'la beraber Ankara'ya ailesinin yanına taşınıyor. Çalışmak zorunda olduğu için, kızı Işıl'ı baskın bir karakter olan annesi büyütüyor. Hem evde ailesinin yanında olmamak, hem de Işıl'a iyi bir gelecek sağlamak için Işıl büyürken onunla çok fazla ilgilenemiyor. Böylece ne ailesine ne de kızına

yanarabiliyor. Işıl üniversite için İstanbul'a taşındıktan sonra babası vefat ediyor ve annesi de diğer kızı Aysel'in yanında İstanbul'da yaşamaya başlıyor. Sevim Hanım, o zamandan beri Ankara'da yalnız yaşıyor. Bu kadar zamandır hayatına hiç bir erkek girmemiş

olmasına rağmen, son 6 aydır ortağının tanıştırdığı bir erkekle görüşüyor. Ama bu durumu kızı Işıl'dan ve ailesinden saklamak zorunda hissediyor kendini.

En büyük hayali Işıl'ın iyi bir yuva kurup mutlu olması. Büyüdüğü aileden kaynaklı cinsiyetçi bir düşünce tarzı var; tipik Türk ev kadını mantığıyla yaşıyor. Takıntılı denecek kadar düzenli bir kadın. Tıpkı zamanında annesinin ona yaptığı gibi o da Işıl'ı hep düzeltiyor. Rahatsız edici derecede, her şeye karışıyor ama bunu çok bilinçsiz bir şekilde yapıyor. Her konuda bir fikri var, her şeyden anlıyor, her şeyi biliyor... Sıradan bir konuda fikrini belirttikten sonra, konuşmasını 'tabi yine de sen bilirsin' diye bitiriyor. Işıl'ın üzerinde ne kadar etkili olduğunun farkında ama 'her şey onun iyiliği için' diye düşünerek onu şekillendirmekten rahatsızlık duymuyor.

4.2.3. Eren Işık (B.Eren)

Işıl'ın hayatında çok önemli bir yere sahip olan, teyzesinin oğlu Eren karakterini oynaması düşünülen isim Serkan Altunorak'tır.

Eren Işık, 29 yaşında ve İstanbul doğumlu. Üç erkek kardeşin en küçüğü. Bir gazetede redaktör olarak çalışmakta. Bütün hayatı boyunca çalışkanlığıyla ailenin sevilen ve gurur duyulan çocuğu olarak büyümüş. Liseyi bitirdikten sonra Makine Mühendisliği bölümünde okumaya başlıyor. Okuldaki ilk senesinde, gay olduğunu öğrenen babasıyla aralarında geçen kavgadan sonra evden ayrılarak okulu bırakıyor. Diğer aile üyeleri

ise kavganın esas sebebinin Eren'in okulu bırakması olduğunu sanıyorlar. Eren yalnız yaşamaya başladıktan birkaç ay sonra, Işıl da yurttan ayrılarak Eren'in yanına taşınıyor. O zamandan beri beraber yaşıyorlar. Işıl'ın sürekli Deniz'de kalmasından dolayı, Eren de 7 aylık sevgilisi Ahmet'in teklifiyle onun evine taşınıyor. Askerliğini yapmamış ve yapmayı reddediyor.

Güncel konulara duyarlı, işi sebebiyle gündemi takip eden, akıllı ve başarılı bir çocuk. Çocukluğundan beri hep doğru ve yanlışlarla büyütülmesinin etkisiyle, sürekli birilerini düzeltme huyu var. Ama bu durumdan kendisi de çok memnun değil aslında. Babasıyla olan kavgasından sonra herşeyi ailesine inat yaşamış gibi. Onların istemediği biri gibi olmak istiyor. Ahmet’le yurt dışına taşınarak kendine ait bir hayatı olacağını düşünüyor. Ama ne kadar reddetse de, ailesiyle olan ilişkisi canını sıkıyor; çoğu zaman bundan dolayı kendini kötü hissediyor.

İlişkiler hakkında konuşmayı seviyor ve bu konuda herkesin özgür takılması gerektiğini düşünüyor. Toplumun sadakat, ahlak gibi kurallarına tamamen karşı... Flört etmeyi seviyor ve bunu kimseyi aldatmadan yaptığını söylüyor. Yeni insanlar tanımaya, yeni şeyler öğrenmeye meraklı... Bildiklerini paylaşmayı da seviyor.

En büyük takıntısı filmler. Filmlerdeki hayatlara, aşklara özeniyor. Bütün hayatını öyle bir aşkı bulmak için geçirmiş gibi davranıyor. Mucizelere, tesadüflere inanıyor ve ilgisini çeken herşeyin peşinden gitmeye hazır. Her ne kadar Ahmet’le çok da istediği gibi bir tanışma hikayesi olmasa da, o kendince yaşanan her ayrıntıya bir sebep bularak, sıradan bir hikayeyi bile büyülü bir hale çeviriyor. Çünkü bu onun hayattaki en büyük motivasyonu; bu şekilde mutlu oluyor.

4.2.4. Eren Aşık (K.Eren)

7 yaşındaki Eren, Saadet’in teyzesinin oğlu, aynı zamanda en yakın arkadaşı. 3 erkek çocuğun en küçüğü.

Hayatta en çok sevdiği şey şarkı söylemek olan Eren’in oldukça geniş bir hayal gücü var; kafasında kurduğu hikayeleri anlatmaya bayılıyor. Ne annesiyle babası ne de abileri bu hikayeleri dinlemediği için, en çok Saadet’in yanında mutlu hissediyor kendini.

Askeriyede çalışan babasından ötürü evde sürekli bir disiplin hakim; Eren de bunun dışına çıkamıyor. Yasak, doğru ve yanlış gibi kelimelerle büyüyor. Her ne kadar annesi, babası kadar baskıcı olmasa da, o da her durumda ‘babaya söylemekle’ tehdit ediyor. Eren, Saadet’le kıyaslandığında daha korkak ve çekingen bir çocuk. Aile büyüklerinin söylediği

gibi ‘çok uslu bir çocuk’. Ama aslında o, Saadet’in cesaretine, her istediğini söylemesine ve istediklerini yapıyor olmasına hayran. Saadet dışında kimsenin yanında düşündüklerini rahatlıkla söyleyemiyor. Bütün zamanını Saadet’le geçirmek istemesine rağmen, babası izin vermediği için çok sık Saadet’le kalamıyor. Bir kız ve bir erkek çocuğunun arkadaşlığına sıcak bakmayan bir aile yapısı içinde büyüyorlar.

Eren her şeyi merak eden bir çocuk. Hikaye anlatmayı sevdiği kadar, başka hikayeler dinlemeyi de seviyor. Kendi evindeki otoriter ortamın dışına çıktığında her şey gözüne daha güzel görünüyor. Bu nedenle anne ve babasından çekinirken, çevresindeki diğer yetişkinlere hayranlık duyuyor.

4.2.5. Deniz Aydın

34 yaşındaki Deniz Aydın, zengin bir ailenin tek çocuğu... Rahat ve sıkıntısız büyümüş. Kendine rol model olarak seçtiği babasının inşaat firmasında çalışıyor. En büyük derdi babasını etkilemek ve ondan daha iyi bir konumda olmak. En büyük aşkı ise annesi... Çok hovarda ve gamsız geçen gençlik yıllarından sonra, iş hayatına girmesiyle tüm yaşamı değişiyor. Işıl onun en uzun süreli ilişkisi. Işıl’ın yattığı ilk adam olduğu için, onunla evlenebileceğini düşünüyor. Geleneksel bir düşünce yapısı var. Ailesinin bildiği ve onun yaşadığı iki ayrı hayat varmış gibi. Tek başına yaşıyor olmasına rağmen, Işıl’ın onunla kaldığını hala annesine söyleyemiyor.

Kafası sürekli işle doluymuş gibi davranıyor. Romantizmi fazla ve gereksiz buluyor ve bu konuda Işıl’ın da rahat olması hoşuna gidiyor. Yakışıklı, zengin, korumacı, yardımsever ve çalışkan bir adam... İş hayatı ve ailesinden dolayı her ne kadar ciddi bir iş adamı gibi yaşasa da, aslında çoğu konuda bir ergen gibi davranıyor. Sekse çok düşkün ve yatakta sert olmayı seviyor. Arkadaş çevresinin tamamı ekonomik olarak yüksek gelirli insanlardan oluşuyor. Geleneksel düşünce yapısına rağmen, fazla dejenere ortamlarda bulunuyor. Yaşadığı çoğu ilişkiyi ve girdiği ortamları ailesinden saklıyor. Çünkü ailesinin olmasını istediği kişi gibi davranmaya çok alışmış ve istese bile bundan farklı bir yaşam tarzı düşünmüyor. Kendi içinde yaşadığı tutarsızlığın farkına varamayacak kadar, hayatı sorgulamadan yaşayan biri.

5. Naratif Yapı

5.1. Baş Karakterler

Senaryodaki Işıl ve Saadet karakterlerini, aynı kişinin çocukluğu ve yetişkinliği gibi kurgulamış olsam da, senaryoda iki ayrı karakter olarak karşımıza çıkarlar. Ve iki karakterin de senaryo içinde kendi amaçlarına sahip olduğunu görürüz. Paralel olarak yaşadıkları öyküler önem bakımından birbirinden farklı olmadığı için ikisini de baş karakter olarak kabul edebiliriz. Bu tip yapıllı fiimlere örnek olarak Robert Altman'ın **Short Cuts (Sosyeteden İnsan Manzaraları)**, Yasmine Dizdar'ın **Beautiful People (Güzel İnsanlar)** ve Paul Anderson'un **Magnolia (Manolya)** filmlerini örnek verebiliriz.

5.2. Dramatik Amaç ve Tematik Sonuç

Baş karakterlerden biri olan Saadet'in dramatik amacı, İstanbul'da kalmaktır. Bu amacı gerçekleştirmeye çalışırken, yanında kuzeni K.Eren vardır ve diğer karakterimiz Işıl'la karşılaşır. Onlarla olan ilişkileri sayesinde tematik çerçeve genişler.

Senaryonun sonunda Saadet, dramatik amacını gerçekleştiremez ve annesiyle Ankara'ya gitmek zorunda kalır. Başına buyruk ve özgür bir kız olan Saadet, içine kapanık ve annesinin onun için seçtiği hayatı kabul eden biri haline gelir.

Diğer baş karakter Işıl'ın amacını farklı bir yapıya oturtmaya çalıştım. Işıl'ın tek bir amaca sahip olmasındansa, amaç kırılmasıyla senaryo boyunca birkaç farklı amaca yönelmesini istedim. Böyle bir yol izlememin en önemli sebebi, bu yapının Işıl'ın karakterine de çok uygun düşmesiydi.

Işıl, karakter olarak, sorunlarının temelini unutarak işine gelen meselelerle uğraşmayı seven biri. Bu nedenle senaryonun başlangıcında amacı, annesiyle yalnız kalmamak iken daha sonra Eren'in gidişine yöneliyor. Eren'in Almanya'ya taşınmasını engellemek için uğraşiyor. Üçüncü ve son amaç kırılmasında ise odak 'baba mevzusuna' dönüyor ve Işıl,

Saadet'in yani kendi babasını eve dönmeye ikna etmeye çalışıyor. Senaryonun sonunda Işıl'ın başardığı tek amacın bu olduğunu görüyoruz.

Hikayenin başında hayatını olduğu gibi kabul edip, hayallerini ve asıl sorunlarını unutmuş olarak gördüğümüz Işıl, senaryonun sonunda hayatını değiştirmek ve kendi için yaşamak istediğini söyler.

6. Dramatik Anlatım

6.1. Sorunsal

Senaryonun sorunsalını “bireye dayatılan yaşam tarzı” olarak belirledim.

6.2. Sorunsal Eğilimi

Bize dayatılan yaşam tarzını benimseyerek; kişisel hayallerimizi, hazlarımızı ve sorunlarımızı unutmak.

6.3. Önerme

Masalı çoktan yazılmıştı; kimse Kırmızı Başlıklı Kız'a ne istediğini sormadı.

6.4. Konu

Beraber büyüdüğü kuzeninin onu bırakıp yurtdışına yerleşmesini engellemeye çalışan 29 yaşındaki Işıl'la, babası evi terkettikten sonra kuzeninden ayrılıp anneannenin yanına, Ankara'ya taşınmayı reddeden 7 yaşındaki Saadet'in yolları kesişir.

6.5. Metafor

Sinemasal anlamda metafor, senaristin sorunsal eğilimine filmde karşılık gelen baş karakter ve onun mesleğidir.

Senaryoda baş karakterlerimizden biri olan Işıl bir reklamcıdır. Reklamcılığın, modern hayatın içinde bize dayatılan hayatları direkt olarak veren bir meslek olduğunu düşünüyorum. Işıl, bir reklamcı olarak insanları bir ürünü almaya ikna etmeye çalışır. Her şeyi olduğundan farklı, daha iyi, daha gerekli göstererek, insanlara sahip olduklarından daha iyi bir hayatın olduğunu söyler. Temelde yatan ‘ürünü satma, para kazanma’ duygusunu gizleyerek, ‘ürünü alarak gelen mutluluğa’ odaklanır. Işıl’ın hayatında da genel olarak yaptığı budur. Asıl halletmesi gereken ‘baba’ mevzusu iken, hayatındaki diğer erkeklere bağlanmış ve onları kaybetmekten korkar hale gelmiştir. Senaryodaki reklam ajansında yapılan toplantıda araba reklamı için söylenenler, bu duruma bir göndermedir aslında: “Biz de müşterilerimize diyoruz ki... İşinizde, evinizde, okulda her şey olabilir, hayatınız bitti diye düşünebilirsiniz ama Audi’niz varsa, herşeyin üstesinden gelebilirsiniz. Audi’niz yoksa da, en azından Audi’niz varmış gibi yapıp mutlu olabilirsiniz.”

Senaryodaki diğer baş karakterimiz olan Saadet ise, çevresinden aldıklarını hemen içselleştirecek yaşıdır. Onun hikayesinde sorunsal eğiliminin karşılığı, masallardır. Masallar da tıpkı reklamlar gibi bize bir hayat biçimi dayatır.

“Çocuklara yönelik masallar öncelikle eğlendirme amacını taşırlar. Masallar, basit karakterler ve her defasında gerçek olamayacak kadar mutlu gelişen sonuçlarla çocuklara hoş zaman geçirtme amaçlarını yerine getirirler. Ne var ki masalların amacı, yalnızca eğlendirmekle sınırlı değildir; eğitici olma, öğütler verme, doğruyu gösterme gibi pedagojik amaçları da vardır. Bu amaçlar, çocukların anlayabileceği basit formüller biçiminde sunulur: yabancılarla konuşma, tembellik yapma, yalan söyleme, söz dinle, anneni ve babanı sev.”⁶

Bu nedenle, senaryonun başındaki Kırmızı Başlıklı Kız masalı, bir anda değişerek bir reklam filmine dönüşür. İki karakter için de kullanılan metaforlar senaryonun başında bu şekilde arka arkaya verilmiştir.

Şimdi, senaryo için büyük önem taşıdığını düşündüğüm bu masal-reklam kısmında yer alan Kırmızı Başlıklı Kız masalı ve senaryodaki kullanımından bahsetmenin doğru olacağını düşünüyorum.

7. Kırmızı Başlıklı Kız

Eliade'e göre "masalların kökeni ve anlamı üzerine gelişen tartışmalarda hangi tarafta yer alınırsa alınsın, masal kahramanlarının başlarından geçen serüven ve sınavların hemen her zaman erginlenme törenleriyle bağıntılı olduğunu yadsımak mümkün değildir."⁷ Bu bilginin ışığında ben de, aynı karakterin çocukluk ve yetişkinliğini beraber verdiğim senaryomda bir masal kullanımının uygun olacağını düşündüm. Film aynı karakterin, hayatının iki farklı zamanında yaşadığı iki farklı erginlenme sürecini anlatmaktadır ve öykü KIRMIZI BAŞLIKLİ KIZ masalıyla başlar. Tıpkı masalda olduğu gibi iki karakterimiz de bazı engellerden geçerek kendilerine dair yeni keşifler yaparlar.

"Diğer edebiyat türlerinden farklı olarak masallar, içerdikleri zengin anlam düzeyleri sayesinde, çocuğu kendi kişiliğini keşfetmeye yönlendirirler, karakterinin gelişmesi için ne tür deneyimlerin gerekli olduğunu belirtirler."⁸

Bu noktada KIRMIZI BAŞLIKLİ MASALI üzerine yapılan bazı okumalardan bahsettikten sonra, masalı senaryoda nasıl kullandığıma geçmenin doğru olacağını düşünüyorum.

7.1. Masal Üzerine

"KIRMIZI BAŞLIKLİ KIZ, genç kızların erginlenme ritusuyla ilgili bir masaldır; önemli bir dönüşümü, bedensel ve psikolojik değişimi zorlayan ilk ay başı haliyle bağlantılıdır. Masaldaki kızın başlığının rengi bunun ilk işaretidir. İlk aybaşı, ölüm ve yeniden doğum düşüncesiyle paralel biçimde, genç kızlar için bir kimlik değişimi, toplumsal konum değişimi olarak değerlendirilir ve erginlenme ritusunun uygulanması için gerekli görülür. Erginlenme töreni, bireyin evinden ve ailesinden ayrılmasıyla başlar. Yalnızlığa çekilen aday, önceki basit kimliğini yitirir, daha geniş sorumlulukları bulunan bir toplumsal kimlik tarafından yutulur; farklı, yetişkin ve bağımsız bir birey olarak yeniden doğar."⁹

KIRMIZI BAŞLIKLİ KIZ masalının Grimm Kardeşler ve Perrault tarafından yazılan iki ayrı biçimi olsa da, iki versiyonda da anlatılmak istenen ortak hikaye kızın yaşadığı inisiyasyon sürecidir. Bazı diyalog ve sembol ayrıntıları, masalın farklı ayrıntılarına odaklanmalarından kaynaklanmaktadır. Ben de senaryoda masalın belli yerlerine

göndermeler yaparak, hem öyküyle masalı içiçe geçirmek ve bazı noktaların öneminin altını çizmek istedim.

Masalda Kırmızı Başlıklı Kız, hasta büyükannesine götürmek için annesinin verdiği sepeti alarak ormanda bir yola çıkar. Anne kızına, “yoldan uzaklaşma ve şarap şişesini sakın kırma,”¹⁰ diye öğüt vermiştir. Tek başına tekinsiz ormanda yürüyen kız kurtla karşılaşır ve büyükannenin evinde kılık değiştirmiş kurdun karnına girer. Gustav Hans Graber, bu masal ilgili yaptığı okumada, “kurt kılığında masalda karşılaşılan yaratık, annenin öbür parçası, yani kötü kalpli anne”¹¹ olarak görülebileceğini söyler. Buna göre anne ormanın tehlikeli olduğunu bile bile kızını tek başına yollamıştır ve sadece dikkatli olmasını tembihlemiştir. *“Kurt kötü kalpli anne ise, ki bundan artık kuşumuz yoktur, o zaman kızın kurt tarafından yenilmesi tıpatıp bir regresyon (geriye dönüş) olayını yansıtır.”*

Masalda Kırmızı Başlıklı Kız’ın babasına dair hiç bir bilgi yoktur. Sadece ilerde kızı kurdun karnından kurtaran bir avcı çıkar karşımıza. Bu kişinin de kılık değiştirmiş baba olması gerekir.

Peki masaldaki büyükannenin bütün bu dramatik olayda oynadığı rol nedir? Annenin annesidir büyükanne. Graber’e göre: “Nasıl anne şirin ve uslu kızının yadsır, kurda yem yaparsa, büyükanne de çocukluğunda anneyi kendine rakip biri gibi görmüş ve onu yadsımıştır. Ne var ki, rekabetten doğan savaş büyükanne ve torun arasında anlamını yitirmiş, her ikisi birleşip tek bir yürek, tek bir can oluşturmuştur; öyle ki, kurdun karnından içerlere uzanan çileli yolu birlikte yürürler.”

7.2. Masalın Senaryodaki Kullanımı

Senaryonun hemen başındaki Kırmızı Başlıklı Kız masalı, dış ses anlatımının bitmesiyle bir reklam filmine dönüşür. Baş karakterlerden Işıl’ın hazırladığı bu reklam filmi, masaldan bağımsız bir sona sahiptir. Buna göre, Kırmızı Başlıklı Kız annesinin isteğini yerine getirmeyecek, yemeği büyükannesine götürmek yerine avcının evine giderek onunla sevişecektir.

Senaryonun bu şekilde başlamasının benim için iki ayrı nedeni vardı. Bunlardan ilki ‘metafor’ başlığı altında yazdığım gibi, iki baş karakterin özelliklerini belirleyen masal ve reklam dünyasını tam istediğim gibi birleştiriyordu. Bunun dışında, hikayenin tamamını bu ‘masal-reklam’ yapısından yola çıkarak oluşturdum. Yani senaryonun başında yer alan bölüm benim için bütün hikayenin daha sembolik bir düzeyde anlatımı, kısaltılmış bir versiyonu gibiydi.

Masaldan yola çıkarak kurduğum denkleme göre, Kırmızı Başlıklı Kız’ın yaşadığı inisiyasyon Işıl karakterinin hayatında hiç yer almamıştı. Avcının yani babanın yokluğundan ötürü hayatındaki eksikliği kuzeni B.Eren’le doldurmaya çalışmış ancak tam olarak da bu sebepten ötürü çocukluktan yetişkinliğe geçmek yerine, ikisinin tam ortasında kalmıştı. Bu nedenle senaryoda Saadet, Kırmızı Başlıklı Kız’ın ormana girmeden önceki bölümünü temsil ederken, Işıl ormandan başlayıp kurdun karnında son bulan yolculuğunu yaşıyordu. Işıl için gerekli olan, onu kurdun karnından çıkararak avcıydı ve bu kişi hayatındaki asıl problemi yaratan babasından başkası değildi. Bu noktada senaryoyu masaldan farklılaştırarak, Işıl’ın avcıyı beklemesinden, direkt olarak avcıya (babaya) gitmesinin daha doğru olacağına karar verdim. Masal, ona dayatılan hayatı temsil ediyordu ve Işıl hikayenin sonunda buna baş kaldırarak ‘masalın gitmediği yönü seçiyordu.’ Işıl’ın tematik değişimi de tam olarak bu sahneyle vurgulanmış oldu.

Bununla beraber, böyle bir giriş senaryodaki bütün kırmızı renkleri daha önemli bir hale getiriyordu. Bu nedenle hikayenin yükseldiği ve izleyicinin fazladan önem göstermesini istediğim sahnelere hep kırmızı bir detay ekledim... Örneğin kuzenler arasında gidip gelen kırmızı zar, hem iki hikayeyi bağlayan bir taşıyıcı unsurdu hem de hayatlarındaki kaderi temsil ediyordu. Ayrıca en sonda, tüm hikayelerin bir sonuca bağladığı montaj sekansında Saadet’in babasının Işıl’ın sırtına attığı bir kırmızı şal vardı. Bu, aynı zamanda baştaki sekansta avcı ve Kırmızı Başlıklı Kız’ın sevişmesinde üstlerinde olan kırmızı pelerine bir gönderme gibiydi. Saadet’in hayatındaki kırmızı ise annesi Rezzan’ın kırmızı ojesiydi ve en başından beri onun için kırmızı hem yetişkinlik hem de annelik olarak kodlandı. Bu nedenle kırmızı, Işıl’ın sevmediği bir renkti. Ama bundan uzak duramıyordu çünkü her ne kadar annesini reddetse de, onu tamamen hayatından çıkaramıyordu.

Son olarak Kırmızı Başlıklı Kız masalındaki 'ilk aybaşı' haline değineceğim. Masaldaki kırmızı rengin simgelediği erginlenme, senaryoda da aynen yer almaktadır. Işıl film boyunca regl olamaz. Bu gecikmenin sebebini önce hamile olma ihtimaline bağlasa da, durum aslında bundan bağımsızdır. Işıl, senaryonun sonunda, babayla buluşacağı gün regl olur. Bu durum, onun artık yeni bir dünyaya geçtiğinin, gerekli olan inisiyasyonun yaşanacağını bir göstergesidir.

8. Tretman

1. Orman - Gün

Dış ses Kırmızı Başlıklı Kız masalını okurken, görüntülerde masaldaki kızı ve annesini izleriz. 20'li yaşlarında sarışın, çekici ve seksi Kırmızı Başlıklı Kız, hasta büyükanneye götürmek için sepetini alarak evden çıkar. Dış ses yerini giderek hızlanan bir müziğe bırakır. Ağaçların arasında bir kurt ve bir evin önünde elinde tüfeğiyle yakışıklı avcıyı görürüz. Kızın adımları hızlandıkça, kurt da hızlanır. Kız ormanda nefes nefese koşarak avcının evine girer. Kırmızı Başlıklı Kız ve avcı, meşhur kırmızı pelerinin altında sevişirken, ekrana 'Go where the tales don't / Masalın gitmediği yöne git' sloganı ve jean marka logosu gelir.

2. Hastane – Gece (Jenerik)

IŞIL (30), anneannesinin (75) yattığı hastane odasından çıkar ve bitmeyecekmiş gibi uzun görünen hastane koridorunda yürümeye başlar.

3. Saadet Ev – Gece (Jenerik)

Rezzan (30) masal kitabını etijerin üstüne koyar. Uyuyan Saadet'in (8) üstünü örtüp odadan çıkar.

4. Deniz Ev - Gece

Bir reklam ajansında çalışan Işıl ve tip olarak onu andıran yakışıklı kuzeni Eren (29) apartmanın merdivenlerinden çıkmaktadırlar. Eren, düğüm olmuş bir bilekliği çözmeye çalışırken, Işıl bi yandan işlerinden bahseder. Eren'in genel olarak bi düzeltme hastalığı da göze çarpar. Işıl'ın yanlış söylediği kelimeleri, yanlış bilgileri Eren düzeltir... Ayrıca

Eren'in Işıl'ın reklam işinden pek haz etmediği bellidir. Evin kapısına geldiklerinde Işıl, anahtardaki bi probleminden dolayı kapıyı bir türlü açamaz. Evin içinden silah sesleri gelmektedir. Bu kez Eren kapıyı açmayı denerken, hafiften sinirlenen Işıl ısrarla zile basar ve salonda PS3'te savaş oyunu oynayan Deniz (35) kapıyı açar.

Işıl salondan Eren'e bir DVD getirip, içeri gelmesi için ısrar eder ancak Eren, sevgilisi Ahmet'i (41) bahane ederek daveti geri çevirir. Işıl Ahmet'i kıskanır gibidir. Deniz salona geçince, Eren Işıl'a gebelik testini alıp almadığını sorar. Işıl'sa almadığını itiraf etmeyerek 'karnım ağrıyor, sanırım regl olucam' diyerek konuyu değiştirir. Bu arada konuşmalarından bu evin Işıl'ın sevgilisi Deniz'in evi olduğunu, Işıl'ın ayrı bir evde yaşadığını anlarız. Çünkü Işıl başka bir evden bahsederek, yapılacak bir sürü iş sayar. Eren'in her türlü yardım teklifini ise reddeder. Eren'e göre tüm bu şikayetçi hali, bir sonraki gün annesinin gelişinden kaynaklanmaktadır. Işıl ise huysuzluğunu regl olacağına bağlar. Eren'in de onunla beraber annesini almaya gelmesini ister. Eren itirazsız kabul edip, 'şimdi avcım beni bekliyor' diyerek gider.

Eren'in reklam filmini izlediğini anlayan Işıl, içeri girer girmez telefonla Eren'i arar. Belli ki onun fikirleri herkesten daha önemlidir. Deniz'den çok Eren'le sevgili gibidirler. Deniz'in ise annesi gibidir; eve girer girmez bi yandan Deniz'in pasaklılığından şikayet ederken bi yandan evi toparlar. Deniz bu sözlere alışmış gibi, hiç istifini bozmadı.

5. Saadet Ev – Gece

Saadet'i uyutan Rezzan salonda karanlıkta sigara içmektedir. Saadet'in babası Hakan (34), elinde bir bebekle dış kapıyı açacakken anahtarı düşer, yerden alıp kapıyı açar. Elindeki bebeği Saadet'in odasına bırakıp yatak odasına geçer. Hakan fazla düzenli bir adamdır; çıkardığı kıyafetleri düzgün bir şekilde katlarken bi yandan odadaki dağınıklığa da el atar. Rezzan'ın ise saç başı özensizdir ve ev işleriyle arası olmadığı da bellidir. Hem evin dekorasyonu hem de çiftin kıyafetleri 1980'lerden fırlamış gibidir. İkili birbirini hiç tanıyıormuş gibi, hiç konuşmadan yatak odasında uyumaya hazırlanırlar.

6. Deniz Ev – Gece

Üstünü değiştirip salona gelen Işıl oldukça yorgundur. Bu sefer de laptop’la uğraşmaya başlayan Deniz’le aralarındaki konuşmalarından ikili arasında büyük bir iletişim problemi olduğunu fark ederiz. Babasının inşaat firmasında alışan Deniz, Rusya’da bir ihale için hazırlanmaktadır. Işıl, başka Şeyleri dert ederken, Deniz Rusya işinden bahseder. Konuşmalarından yola çıkarak, Işıl’ın hamile olma ihtimalinden Deniz’in haberi olmadığını anlarız. Işıl Deniz’in Rusya’ya gitmesini istemez. Bu arada Deniz’in geleneksel aile yapısına Işıl’dan daha çok bağlı olduğunu görürüz.

Işıl koltukta uyuklarken Deniz bilgisayardan bir porno film açar ve Işıl’ı ayartmaya çalışır. Işıl her ne kadar naz yapıp yorgun gibi davransa da, Deniz’e karşı gelemmez. Deniz onu kuşağına aldığında gözü salondaki aynada kendine takılır.

7. Saadet Ev – Gece

Rezzan, üstünde bir sürü malzemenin olduğu tuvalet masasının önünde otururken, Hakan elinde bi battaniyeyle salona gider. Rezzan aynanın karşısında kendini izler, her Şey normalmişçesine tepkisizdir.

8. Deniz Ev – Gece

Işıl ve Deniz sevişirken, bilgisayardaki porno filmin yüksek sesini duyarız. Salondaki ayna, eğreti bi örtüyle kapatılmıştır.

9. Saadet Ev – Sabah

Saadet elinde Hakan’ın getirdiği bebekle, yatak odası kapısının arkasından gizlice annesini izlemektedir. Rezzan dağınık yatağın kenarına oturmuş, ifadesiz bir Şekilde elinde buruşturduğu peçeteyle oynamaktadır. Saadet annesinin ağladığını anlayınca, sessizce odasına gidip annesine seslenir. Hiç bir Şey olmamişasına Saadet’in yanına giden Rezzan, doktora gitmek için hazırlanmasını söyler. Saadet’in yatağının ıslak olduğunu farkedince, donuk bir Şekilde arşafı toplayıp banyoda kirli sepetine atar. Saadet, Rezzan’ın bu dalgın halinin nedenini, gece altını ıslatması olduğunu düşünüp özür diler. Rezzan her Şey normalmiş gibi hazırlanırken, Saadet her ayrıntısını izler. Giyinişini, gözlerine kalem çekişini... Rezzan bi yandan da Saadet’in kıyafetine, saına takılır: ‘Kızım o etekle oturmayı bilmiyorsun, giyme!’ ‘ek şu saçlarını önünden, topla arkadan.’

10. Deniz Ev – Sabah

Işıl, Eren'in telefonuyla uyanır; Deniz çoktan gitmiş. Eren çok yoğun olduğu için Işıl'la gelemeyeceğini söyler. Aynı zamanda Işıl'ın 8 Mart'ta yapılacak bir sergi için resim yapmasını ister. Işıl Eren'in gelmeyeşine takılır ve resim olayından bahsetmeden telefonu Eren'in yüzüne kapatır. Işıl ve Rezzan'ın hazırlanmaları birbirine benzer ancak Işıl'ın daha titiz ve düzenli olduğu göze çarpmaktadır.

11. Hastane – Öğlen

Saadet hastanenin girişindeki koltuklarda tek başına, yayılmış oturmaktadır. Rezzan ise, elinde bebekle başka bir tarafta telefonla konuşmakta... O sırada Işıl hastaneden içeri girer, yine kulağında cep telefonu... Resepsiyona bişeyler söyledikten sonra Saadet'in yanındaki koltuğa oturup, telefonu kapatır. Bu Işıl ve Saadet'in ilk karşılaşmasıdır... Saadet'in onu büyük bir merakla baştan aşağı incelediğini görünce, Işıl konuşma başlatır. Büyümeye meraklı bir kız olan Saadet Işıl'a, 'telefondağının sevgilisi olup olmadığını' sorar. Telefondağın Eren'dir. Saadet'in de Eren isminde bir kuzeni vardır ve bu benzerlik üzerinden muhabbet ederler, birbirlerine kuzenlerini anlatırlar. K.Eren (7) bir sürü şarkı bilen, komik bir çocuktur ama Saadet de ondan güzel resim yapıyordur. Işıl, kuzenlerin büyüyünce çok işe yaradığını söyleyerek ondan ayrılmamasını tembihler. Işıl'ın Saadet'le arkadaşymış gibi konuşması, küçük kızın hoşuna gider. Resepsiyondağın kadın Işıl'a seslendiğinde, Işıl da aynen Saadet gibi yayılmış oturmaktadır. Hemen üstünü başını düzelterip kalkar. Rezzan gelip düzgün oturmasını söylediğinde Saadet de aynen Işıl gibi düzeltir üstünü başını.

12. Eren gazetede – Işıl arabada - Öğlen

Tıklım tıklım bir gazete ortamı... Işıl'ın B.Eren'i aradığı sırada gazete karmakarışık; 8 Mart için hummalı bir çalışma var, her yerde kadınlar... B.Eren ise bu gazetede redaktör olarak çalışmakta... Işıl trafikte kaybolduğu için otogara geç kalmış. B. Eren ona yolu tarif etmek için, kalabalıktan uzaklaşarak merdiven boşluğuna çıkar. Işıl'a yolu anlatırken, yanından geçen takım elbiseli yakışıklı bir erkeğe iç geçirerek baktığını görürüz.

13. Araba – Öğlen

Işıl ve annesi Sevim Hanım (53) sahil yolunda, berbat bir trafiğin içindedirler. Dışardan bir inşaat çalışmasının rahatsız edici sesi gelmektedir. Işıl duymamak için müziğin sesini açmıştır, Sevim Hanım da kendini duyurmak için yüksek sesle konuşmaktadır. Anne kız arasında normal olmayan bir durum göze çarpmaz. Sevim Hanım, başka bir şehirden gelen her anne gibi kızı ve hayatı hakkında sorular sorarken, Işıl hepsine uslu bir çocuk gibi cevap verir; daha fazlasını söylemez. Konuşmanın sonunda Sevim Hanım'ın hasta annesine'yle çok ilgilenmediğine dair küçük bir laf sokar sadece. Bi ara Sevim Hanım'ın telefonu çalar ama cevap vermez; Işıl sorduğunda ise müşterilerinden biri olduğunu söyleyerek geçirir. Sevim Hanım'ın kuaförlük yaptığını öğreniriz.

14. Sahil kenarı – Öğlen

İnşaat sesinin devamlılığından, Rezzan ve Saadet'in de aynı sahil tarafında olduklarını anlarız. Rezzan, uyandıklarından beri özellikle telefonla konuşurken Saadet'i uzaklaştırmaya çalışmaktadır. Annesinin neden böyle olduğunu anlamayan Saadet ise annesine normalden fazla ilgi gösterir. Sabah Saadet'in elinde gördüğümüz bebeği bir daha görmeyiz...

15. Işıl Ev – Akşam

Işıl ve Sevim Hanım hastaneye uğradıktan sonra eve gelmişlerdir. Sevim Hanım kendi annesinden bir yabancıymış gibi bahseder. Sevim Hanım ilk kez geldiği eve girer girmez, sanki yıllardır yaşıyormuş gibi evi toparlamaya başlar. Hediye olarak da, Işıl'ın evinin tarzıyla hiç bir alakası olmayan bir vazo almıştır. B.Eren'in bir ay önce evden taşındığını öğreniriz. B.Eren'in evde küçük, ancak bir dolabın ve bir yatağın sığacağı büyüklükte bir odası vardır. Oda uzun zamandır temizlenmediği için, Işıl annesini kendi yatak odasına yerleştirir; Işıl ise salonda yatacaktır. Sevim Hanım bi yandan kızının rahatını bozmak istemediğini söylerken, bir yandan da her yeri kendince düzeltmektedir.

Banyodaki lambayı yaptırmadığı için, Işıl odasından geçici olarak küçük bir abajur getirir ve banyonun her bir yerine konmuş mumları dolaba kaldırır. Banyodaki ışık probleminin uzun süredir devam ettiği anlaşılmaktadır. O da annesinin görmesini istemeyeceği bazı şeyleri (sigaralar, tabaka, bikaç defter, prezervatif kutusu) saklar.

16. K.Eren Ev – Akşam

Rezzan ve Saadet, K.Erenler'in evinde... Kadınlar mutfakta bi yandan yemek hazırlıyor, bi yandan dedikodu yapıyorlar ama asıl mesele Rezzan'ın durumu... Bütün kadınlar bir işin ucundan tutarken, Rezzan öylece masada oturur. Saadet ise annesinin yanından ayrılmamakta ısrarlı... Annesi K.Eren'in bir süre Saadet'le kalacağını söyleyince, çocuklar heyecanla çanta toplamaya odaya giderler. K.Eren'in iki abisi vardır ve evden uzaklaşacağı için çok mutludur. Zaten burda gerçek bir yatağı da yoktur, yere serilen döşekte yatmaktadır. K.Eren'in babası gelince evdeki misafir kadınlar hep beraber kalkar.

17. Işıl Ev – Akşam

Deniz iki dirhem bir çekirdek giyinmiş, Sevim Hanım'la salonda televizyon izlerken, Işıl odasında hazırlanmaktadır. İnsülin iğnesi yaptığını görürüz. Evdeki eşyalarının yerleri değişmiş, ev ilk halinden farklıdır. Işıl şimdiden evde aradıklarını bulamamaktadır. Sevim Hanım da bir yandan klasik ev kadını havalarında Deniz'e sürekli ikramda bulunmaya çalışır; aslında bunları Işıl'ın yapması gerektiğini hatırlatarak... Üst kattan şiddetli kavga sesleri gelmektedir, Deniz kendi kendine 'ne oluyo ya?' diye sorar ama Sevim Hanım hiç duymamış gibi televizyonun sesini biraz daha açar... Deniz Işıl'ı partiye götürürken, Sevim Hanım'ı da hastaneye bırakacaktır, beraber evden çıkarlar.

18. K.Eren Ev – Akşam

Saadet ve Rezzan'ın da katıldığı akşam yemeğinde bütün aile toplanmıştır. K.Eren'in babasının evde otoriter bi havası vardır, sürekli olarak çocuklara 'bunu yap-bunu yapma' diye ikazlarda bulunur. Saadet masada K.Eren'in onlara geleceğini söyleyince Eren'in babası, 'Eren mi bakacak size?' diyip kendince espri yapar. Kadınlar çocukları hemen içeri yollarken, masada Rezzan'ın yalnız bir kadın olarak kızıyla yaşayamacağı konuşulmaktadır. Tam salona girerken babasının adını duyan Saadet, konuşmadan habersiz 'babam gelemeyecek mi? eve gidelim artık' diye söylenmeye başlar.

19. Veda Partisi – Gece

Eren, Deniz ve Işıl bir ev partisindedirler. Deniz'in bir arkadaşının veda partisi... Dün Eren'in çözdüğü siyah bileklik, Işıl'ın kolunda... Ortam fazla züppe; şıkır şıkır insanlarla dolu... B.Eren, hiç tarzı olmayan böyle bi partiye Işıl'ın yoğun ısrarıyla gelmiş. Işıl,

annesiyile ilk gününde ne kadar bunaldığını ve geri kalan günlerde annesiyile mümkün olduğunca az görüşmek için yaptığı planları anlatır. B.Eren ise ‘biraz annenin yanında kal, sen de yakında anne olabilirsin’ diye imalı laf sokar. Işıl hala gebelik testini yaptırmamıştır.

Ortam; yapmacık insanlar, yüksek sesle gülen kadınlar ve havasından geçilmeyen erkeklerle dolu. Deniz ve Işıl ortamın gözde çiftlerinden, bunun reklamını yapmaktan kaçınmıyorlar; hatta fazla stilize bir çift imajı çiziyorlar. Aslında Işıl da B.Eren gibi buraya ait değil. Partinin konsepti olan Wolverine pençelerinden sadece Eren ve Işıl’da yok... Bu arada B.Eren partide, sabah gazetede kesiştiği çocuğu görür ve bu inanılmaz tesadüfü ballandıra ballandıra Işıl’a anlatır...

Işıl tuvalete giderken B.Eren’in çocukla konuştuğunu görür ve B.Eren’in ‘yani bilim adamları geleceğin Hitler’ini yaratmak isterken, başarısız bi muhasebeci de yaratabilirler.’ dediğini duyar. Işıl’ın bunu duyup dalga geçtiğini gören B.Eren de arkasından tuvalete gider. Işıl makyajını tazelerken B.Eren işer ve bi yandan partideki insanlar hakkında konuşurlar. Filmlerdeki gibi tesadüflere çok inanan B.Eren, çocuğun kendisinden çok bu rastlantıya takılmıştır. Bunun dışında partideki bazı kişilerin büyük dergilerde çalışıp acayip paralar kazanırken, kendisininse bi gazetede 3 kuruşa redaksiyon yapmasından yakınır.

20. Saadet Oda - Gece

Rezzan, Saadet’i yatağına, K.Eren’i de yer yatağına yatırıp odadan çıkar. K.Eren fısır fısır beraber ne kadar eğleneceklerinden bahsederken iki çocuk her şeye gülmektedir. Salondan 80’lerden Türkçe bir şarkının sesi gelmeye başlar. K.Eren, ‘iyi ki baban gitmiş...’ dediğinde ise, bu Saadet’in babasının gittiğini ilk duyuşudur. Ama bu kez gülünecek bir şey yoktur ortada.

21. Veda Partisi – Gece

B.Eren’in konuştuğu çocuk ortadan kaybolmuştur. Partinin sonlarına doğru, Işıl ve B.Eren kalabalıktan ayrı bir kanepede oturmaktadırlar. Işıl B.Eren’den annesi gidene kadar onda kalmasını ister. B.Eren biraz mırın kırın ettikten sonra, sevgilisi Ahmet’in Almanya’da bir

enstitüye kabul edildiğini ve Eren'in de onunla beraber taşınmasını istediğini söyler. Karar verene kadar Ahmet'le kalacaktır. Işıl önce dalga geçtiğini düşünüp sallamaz ama sonra ciddi düşündüğünü öğrenince bir anda modu düşer. Anneanneyi böyle bırakamayacağını, ailesine bunu açıklayamayacağını, bencillik yaptığını söyleyerek gitmesine karşı olduğunu belirtir. Eren ses çıkarmadan başka bi yerde konuşmayı önerir... Işıl ise içki alma bahanesiyle B.Eren'in yanından kalkıp kimseye söylemeden partinin yapıldığı evden çıkar.

22. Hastane – Gece

Işıl hastanede anneannesinin yanındadır. Anneannenin bilinci kapalıdır. Işıl hiç konuşmadan, ellerini tutarak yanında durur. Sadece 'Sen de gitmek istiyor musun?' der. O sırada telefonu çalar; arayan Eren'dir ama Işıl açmaz.

23. Işıl Ev – Gece

Işıl eve geldiğinde annesi çoktan uyumuştur. Üstelik Işıl'ı hiç dinlememiş gibi salonda uyduğunu görür. Eşyaların yerleri de değiştiği için kendi evinde bi yabancı gibi eşyalara çarpar. O da kendi odası yerine B.Eren'in odasına girer. Küçük odada B.Eren'in bıraktığı bazı eşyalar var... Duvarda resimler... Dolaplarını karıştırır ama dolapların hepsi nerdeyse boştur. Boş bir çekmeceyi kapatırken bi ses gelir ve tekrar açtığında kırmızı bir zar bulur. Gözünü kapatıp bir kere zar attıktan sonra, zarı alıp B.Eren'in yatağına yatar.

24. Mahalle Bina Önü – Öğlen

Saadet ve K.Eren, yüzleri asık, hiç konuşmadan bi binanın önünde oturmaktadırlar. Bir taksi gelerek yanlarında durur. Mahalleden Ali Abi (18), yanında genç bir kız ve kocaman bir bavulla taksiden iner ve binaya girerken çocukların somurttuklarını görür. Çocuklara biraz takılıp laf alamayınca binaya girer.

Geri döndüğünde elinde iki tane çay bardağına doldurulmuş köpüklü su ve iki tahta mandal vardır. Çocuklara mandaldan köpük yapmayı öğreterek onları eğlendirmeye çalışır. Bi yandan da Clementine adlı bi çizgi filmde balonla uçan kızın hikayesini anlatır. Bu şekilde aya kadar gidebildiğini söyler. Hikaye hemen K.Eren'in ilgisini çeker. Neden üzgün olduklarını sorduğunda da K.Eren, Saadet'in anneannelerinin yanına Ankara'ya taşınacaklarını ama ayrılmak istemediklerini anlatır.

K.Eren'in yaptığı köpükten balonlarını görünce Saadet de dayanamaz. Çocuklar herşeyi bir anda unutmuş gibidir. Saadet'i konuşturmaya çalışan Ali Abi, onlara büyüyünce ne olmak istediklerini sorar. Saadet resim öğretmeni olmak istiyordur, K.Eren ise Fransa'da şarkıcı... K.Eren'in cevabıyla çok eğlenen Ali Abi, büyük hayallerinden dolayı Eren'e daha fazla ilgi gösterince Saadet de atlayarak 'ben aya gideceğim' der. Ali Abi bu kez Saadet'i övmeye başlar. Ankara'ya gitmenin kötü bir şey olmadığını, ilerde aynı şehirlerde üniversite okuyabileceklerini söyler. Hatta ilgilerini çekmek için, onunla gelen kızın da onun kuzeni olduğunu ve beraber üniversiteye gitmek için evinden kaçıp buraya geldiğini anlatır. Çocuklar Ali Abi'nin hikayelerini bayılarak dinlerler. Bu arada Ali Abi'nin felsefe okuduğunu, yanındaki kızın ise daha zengin olmak için işletme okuduğunu öğrenirler. Çocuklar için bunlar hiç bir şey ifade etmese de Ali Abi'yle arkadaş gibi konuşmak hoşlarına gider.

Ali Abi gittikten sonra mahalleden başka bir çocuk yanlarına geldiğinde, adeta köpük yapan mandallarıyla hava atarlar.

25. Işıl Ev – Öğlen

Telefonda Deniz'le konuşan Işıl, bi yandan da elinin altındaki kağıda rastgele resim yapmaktadır. Bu konuda yetenekli olduğu bellidir. B.Eren'i kalmaya ikna etmek için yaptıklarını anlatır. O sırada Sevim Hanım da telefonla konuşarak eve gelir ve Işıl'ı evde görünce telefonu kapatır. Işıl'ın Deniz'le konuşma tonu da birden değişir. Daha mutluymuş gibi konuşup, Sevim Hanım'ın duyması için biraz sesini yükselterek hastaneye anneannesini görmeye gideceğini söyler. Işıl, Sevim Hanım'ın anneannesini yeterince umursamadığını ve annesinin ondan sakladığı bir ilişkisi olduğunu düşünmektedir. Evde olduğu sürede hiç durmayan Sevim Hanım, hemen mutfağa girip bişeylerle uğraşmaya başlar. Işıl bu durumdan haz etmese de ses çıkarmaz. Sevim Hanım, mutfakta duran kapalı kolilerin ne olduğunu sorduğunda, Işıl bi anda istemeden 'karışma, onları Eren...' der ve bi anda ne dediğini farkedip 'ben halledeceğim' diye çevirir. Tam evden çıkarken annesine hayatında biri olup olmadığını sorar ve olmaması gerektiğini ima eder. İkisi de birbirine annelik yapar gibidirler.

26. Mahalle – Öğlen

Saadet ve K.Eren mahalledeki bir parkta oturmuş Ali Abi'nin onlara anlattığı geleceğin hayalini kurmaktadırlar. Bir tane şişe kolayı paylaşırlar... K.Eren masal anlatır gibi anlatır; genelde izlediği fimlerden, okuduğu masallardan bildiklerine benzer şeylerdir. 'Saadet hem aya gider, hem resim yapar. K.Eren Fransa'ya gider, şarkıcı olur ama hep aynı evde kalırlar. Eren yemekleri yapar, Eren Saadet'in saçını yapar. Eren Saadet için herşeyi yapar. Her yeri gezerler.' Eren ne kadar hayalperestse, Saadet o kadar mantıklı, bilmiş bir büyük gibi konuşur. K.Eren bitmiş kola şişesini alıp parkta şarkı söylemeye başlar. (Sezen Aksu – Sultan Süleyman)

27. Reklam Ajansı – Akşama doğru

Işıl'ın izinli olmasına rağmen masasında olmasına herkes şaşırır önce. Masasının arkasında B.Eren'le çekilmiş fotoğraflar ve Işıl'ın yaptığı resimler vardır. Ajanstan 2-3 kişi toplar hemen masasının etrafına. İçlerinden biri, bir önceki gün bir kampanya için Eren ve Işıl'ın fotoğraflarını müşteriye gösterdiklerini ve müşterinin Eren'i çok beğendiğini anlatır. Reklam ajansı geyikleri, kadın meseleleri bu kez Işıl'ı pek sarmaz. Deniz'i arar ancak Deniz müsait değildir... Aslında babasıyla iş yerinde yalnızdır ancak Deniz, babasının yanında sevgiliyle konuşabilecek biri değildir.

Ajansta çalışan hamile biri de, tıpkı diğerleri gibi Işıl'ı izinli olmasına rağmen ajansta görerek yanına gelir. Şimdi de konu hamilelik ve bebekler olmuştur... Işıl ise hala onlarla ilgilenmemektedir... O sırada ajansa yeni geldiğini öğrendiğimiz junior kız gelip Işıl'dan bi müşterinin eski işlerini ister... Işıl 'bunu müşteri temsilcilerinden istemen gerektiğini ben mi öğreteceğim?' diyerek tersler kızını. Diğerleri çoktan kızın dedikodusunu yapmaya başlamışlardır. Kız Işıl'la aynı bölümden mezundur ve çok hırslıdır. Ayrıca Audi'nin son kampanyası için onun da fikri gitmiştir.

28. Gazetede – Akşam

B.Eren gazetede eşyalarını toplamaktadır. O sırada B.Eren için kocaman bir meyve sepeti gelir. İçinde Işıl'dan bir notla: 'Bana yemek yapmayı öğretmeden mi gideceksin?' B.Eren telefonunu alır ama son anda vazgeçip işine geri döner.

29. Araba – Akşam

Işıl, otobanda arabasının dörtlülerini yakmış emniyet şeridinde durmaktadır. Sınırlı bir şekilde ‘Hayır Deniz, nerde olduğumu ya da buraya nasıl geldiğimi bilmiyorum’ diyip telefonu Deniz’in suratına kapatır. Derin bi nefes alır... Telefonu yeniden eline alıp boş boş telefona bakarken, telefon çalar: ‘Sevim Hanım’... Telefonu sessize alıp, çantasına atar. Morali hayli bozuktur.

30. Saadet Ev – Sabah

Saadet yatağında uzanmış tavanı izlemektedir. Yerde yatan K.Eren’i kontrol ettikten sonra yataktan çıkar. Pijamasının altı ıslaktır. Sessizce pijamasını değiştirip kirli sepetine atar. K.Eren’i uyandırır ve beraber evden kaçmayı önerir. K.Eren hemen buna karşı çıkıp, Rezzan’ı gitmemeye ikna edebileceklerini savunur.

Rezzan kahvaltı hazırlarken, K.Eren Rezzan’a yardım etmektedir. Saadet ise keyifsizce masada oturur. Rezzan o kadar dağınıktır ki, bazı şeyleri arkasından K.Eren düzeltir. Rezzan K.Eren’in ne kadar akıllı olduğundan bahsederken, bi yandan da Saadet’e ev kadınlığı dersleri verir. Saadet yine saçları dağınık, toplanmamış oturmaktadır. K.Eren, Rezzan’ın da verdiği gazla Saadet’le kurdukları hayalleri anlatmaya başlar. Rezzan’sa iyi bişey yaptığını sanarak onlara farklı öğütler verir. ‘Saadet güzel bir kız olacak, yakışıklı biriyle evlenecek! Sen de başarılı bir iş adamı olacaksın, güzel bir karın olacak! Çocuklarınız olacak.’ Saadet küsüp odasına gidince K.Eren de arkasından gider. Saadet ‘ben gideceğim’ diyince K.Eren bu kez karşı çıkamaz, istemeyerek de olsa ‘tamam’ der.

31. Restoran – Öğlen

Deniz ve Işıl şık bir restoranda yemek yerken, Deniz sürekli işlerini ve şirketteki bazı kurumsallaşma adımlarını anlatır... Rusya’daki ihale babasının yerine geçmesi açısından çok önemlidir. İş alınca düzenleyeceği partide mutlaka Işıl’ın da olması gerektiğini söyler... Genç yöneticinin düzgün bir ilişkisi ve güzel bi sevgilisi olduğunu görmelerini ister... Böylelikle hem işte başarılı hem de iyi bir ilişki adamı imajı çizecektir... Hatta o gün evlenmeye karar verdiklerini açıklayacaklardır. Deniz’in tüm çabası babasını etkilemektir. Işıl ise tüm anlatılanları hiç dinlememiş gibi evlenme lafına takılır. Deniz bunları anlatırken Işıl birden ‘arkadaki kızın pantolonuna bak’ der. Deniz hemen arkasını

dönüp bakınca Işıl, ‘hemen dönülür mü? Eren’den biraz ders alman lazım’ diyerek aklının B.Eren’de olduğunu belli eder.

Tam masadan kalkarken, Işıl ayağı şiştiği için biraz zorlanır... Elini paltosunun cebine atınca kırmızı zarı görür ve B.Eren’i anlatmaya başlar... Eren’le yaptıkları Amsterdam seyahatlerinde ayaklarının nasıl şiştiğinden girer meseleye.

32. Cadde – Öğlen

Dışarı çıkıp yürümeye başladıklarında Işıl hala heyecanla tatillerinden bahsetmektedir. Deniz onu hiç dinlememiş gibi alakasız bi soru sorunca heyecanı düşer. Deniz’se bunu bile farketmeden geç kaldığını söyleyerek Işıl’dan ayrılır.

Işıl caddenin karşısına geçmek için trafiğin durmasını beklerken, hemen yanından Saadet arabaları sallamadan kendini caddeye atar. Son anda yakaladığı Saadet’i hatırlayan Işıl, önce biraz azarlar. Saadet, kuzeni K.Eren’i kaybettiğini söyler.

33. Araba – Öğlen

Saadet evin yolunu tam bilmese de evin çevresinde bildiği birkaç yeri söyler Işıl’a. Yol bulma konusunda çok başarılı olmayan Işıl, aslında çok yakın olan yolu bayağı uzatır. O sırada arabada muhabbet ederler. Saadet arkadaşı gibi gördüğü Işıl’a başlarına gelen her şeyi karmakarışık anlatır. Otobüse bindiği yerde K.Eren’i kaybettiğini anlamış ve ilk durakta inmiştir. Saadet kuzenini anlatırken, Işıl da hayretle onu dinler. Saadet de aslında Işıl’ı merak etmektedir. Ne iş yaptığını sorar ama reklamcılığın ne olduğunu bile bilmiyordur. Işıl, etraftaki billboard’ları gösterir ama Saadet için hiç bir şey ifade etmez. Işıl ona ablalık yapar gibi, işinin ne olduğunu anlatırken bir de tavsiyede bulunur: ‘Herkes istediğini yaptırabilirsen güçlüsündür ve kadınsan güçlü olmak zorundasındır.’

Zor da olsa mahalleyi bulurlar. Saadet tam arabadan inerken Işıl, ona cebinden çıkarıp zarı verir... Saadet ne olduğunu anlamayınca, Işıl da ‘Eren’le ikinizin olsun’ der.

34. Hastane – Öğlen

Işıl, hastane koridorunda yürürken, annesi, teyzesi ve B.Eren’le karşılaşır ve kafeteryaya çay içmeye inerler. Partiden sonra B.Eren ve Işıl’ın ilk karşılaşmalarıdır. İçecek bişeyler alıp masaya gelen B.Eren, Işıl’ın neler isteyeceğini hiç sormadan bilir. Işıl B.Eren’in bugün işinden ayrıldığını öğrenir ve liseli sevgililer gibi atışmaya başlarlar. Işıl, B.Eren’in burdaki hayatını bıraktığı için aptal olduğunu düşünmektedir. B.Eren ise yıllardır saç modelini bile değiştirmeyen Işıl’a laf sokar. Işıl Almanya’ya kiminle gittiğini sorar, B.Eren ise Işıl’ın düzenli regl olup olmadığını... B.Eren ve Işıl, annelerinden sakladığı hayatlarıyla birbirlerini tehdit ederken, beraber ne kadar eğlendikleri bellidir. Işıl bir sonraki gün onunla Kilyos’a gelmesini ister, onca atışmadan sonra ise B.Eren hemen reddeder. (burda keseriz)

35. Mahalle – Aksama doğru

K.Eren ve Saadet, mahalleden bir çocukla beraber sokaktadırlar... Eren Saadet’i nasıl kaybettiğini anlatmaktadır ama hikaye yazdığı çok bellidir... Sonra bi çocuk daha gelir yanlarına... Yeni gelen çocuğun annesi camdan ‘oğlum eve gel... hadi çocuklar, siz de evinize gidin’ diye bağırır... Saadet ise ‘annem daha gelmedi Nebahat Teyze’ diye cevap verir. O sırada Rezzan yorgun bir şekilde bir yerden gelmektedir. Penceredeki komşu, Rezzan’a imalı bir şekilde çocuklarıyla ilgilenmediğine dair laf atar. Rezzan komşuyla ilgilenmeyip Saadet’i azarlar.

36. Kilyos – Öğlen

B.Eren ve Işıl, bir ağacın dibinde enfes bir manzaraya karşı oturmaktadırlar. Uzun zamandır gelmedikleri bu yer, ikisi için özel bir yerdir. Etrafta birkaç çift daha vardır. Işıl çantasından iki bira çıkarırken, B.Eren oturdukları ağacın altında bir kitap bulur. Eren’in çok sevdiği bir kitap... (Oğuz Atay – Tehlikeli Oyunlar) Kitabı oraya Işıl koymuştur ancak Eren’in bundan haberi yoktur. Kitabın ilk sayfasında bir erkek ismi ve bir numara yazmaktadır. Işıl B.Eren’in böyle tesadüflere ne kadar inandığını bildiği için numarayı araması için ısrar eder. İkna sürecinde B.Eren’in hikaye takıntısı yüzünden başlarına gelen komik hikayeleri hatırlarlar. Tatiller, geçmişten isimler, sevdiği filmler... Bu arada geçmişten bahsederken etraflarındaki insanlar da bazen muhabbetin konusu olurlar. (Buradaki diğer kişiler B.Eren ve Işıl’ın geçmişteki halleri olacaklar... Biz bi yandan B.Eren ve Işıl’ın hikayelerini dinlerken, arka planda da onları takip edeceğiz...)

Konuşmanın sonunda Işıl, B.Eren’i kitaptaki numarayı araması için ikna eder.

37. Yaşlı Komsu Ev – Öğlen

Rezzan, Saadet ve K.Eren’i binadaki yaşlı bir çiftin evine bırakır. Onunsa dışarda işleri vardır. Biri yatalak iki yaşlının kaldığı bu ev, karanlık, tozlu ve iç karartıcı bi yerdir... Saadet ve K.Eren salonda hareketsiz yatan yaşlı adama korkarak bakarlar. Yaşlı kadın çocuklara sessiz olmalarını tembihler. Dışarda oynayan çocukların sesi gelmektedir. Saadet, K.Eren’e gitmeyi teklif eder ama K.Eren teyzesi gelene kadar burda kalmalarını söyler. Saadet de ‘sen kal, ben de diğer çocuklarla oynamaya gidiyorum’ deyince, K.Eren de dayanamayıp arkasından gider.

38. Kilyos – Akşama doğru

Işıl ve B.Eren arabaya doğru yürümektedirler. Yanlarından kavga eden gençler geçer... Çocuklardan biri kaçarken diğeri arkasından ‘ibnee.’ diye bağırır... Biraz daha ilerde ise bi asker uğurlaması vardır. Işıl B.Eren’in bunlarla ilgilenmesini istemediği için dikkatini dağıtmaya çalışır ve hala regl olmadığını söyler. B.Eren hemen Işıl’la ilgilenmeye başlamıştır. ‘Hemen bir eczaneye gidip gebelik testi alacaklarını’ söyler.

39. Saadet Ev – Akşam

Saadet ve K.Eren eve gelip hemen odalarına giderler. Rezzan’ın ise mutfakta bi misafiri vardır. Mutfak dağınık ve kirlidir. Masada oturan kadın (50), elindeki peçeteyle çaktırmadan masayı silerken Rezzan mutfağa girer. Kadın çay bardağını lavaboda yıkamaya yeltenirken Rezzan engel olur. Kadın istemeden mutfağın halini ima ederek ‘sizin de işiniz başınızdan aşkın muhtemelen, bişeye ihtiyacınız olursa alt katta oturuyoruz’ der ve kalkar. Rezzan mutfağa dönüp masaya oturur. Elini koyduğu masanın yağlı olduğunu fark eder.

40. Araba – Akşam

Işıl ve B.Eren Kilyos dönüşü arabada çocuk gibi oyun oynamaktadır. Plakaların baş harflerinden hikayeler türetirler, radyodan kendileri için şarkılar tutarlar. B.Eren

Almanya’da bu kadar eğlenemeyeceğini itiraf edip duygulanır. Bu tepki Işıl’ın hoşuna gider.

41. Saadet Ev – Akşam

Saadet ve K.Eren odada ayna karşısında şarkı söylerken Rezzan sinirli bir şekilde kapıyı açıp ‘kime sesleniyorum ben? yemeğe gelin’ diyerek çocukları azarlar. Çocuklar mutfağa geldiklerinde, mutfağı ilk kez böyle görürler. Rezzan robot gibi bulaşık yıkamaktadır. Saadet gelir gelmez ona saçını toplamasını söyler. Çocuklar hiç konuşmadan masaya otururlar. K.Eren yanlışlıkla yemeği masaya dökünce Saadet kıs kıs gülmeye başlar. Annesinin duymaması için de yemeğe doğru başını eğmiştir. Arkasını döndüğünde Saadet’in saçını yemekte gören Rezzan, aynı donuk ifadeyle Saadet’i kolundan tutarak banyoya götürür.

42. Işıl Ev – Akşam

Işıl ve Sevim Hanım yemektedirler. Işıl’ın yine insülin iğnesi yaptığını görürüz. Işıl, Sevim Hanım’ın bugün hastaneye gitmediğini öğrenmiş, nedenini sorar. Bi bahane uyduran Sevim Hanım’ın telefonu çalar ve masadan kalkar. Telefonla konuşmadan döner ve konuyu hemen değiştirir. Üst daireden elektrikli süpürge sesi gelmektedir ve Sevim Hanım bugün Işıl’ın üst komşusuna uğradığını söyler. Işıl annesinin komşularıyla samimi olmasına kızarken, Sevim Hanım kadının yalnızlığını bi şekilde Işıl’ın evlenmesi gerektiğine bağlar. Rahat görünen Işıl, annesine Deniz’in zaten biriyle evli olduğunu söyler. Annesinin bayağı bozulduğunu görünce bunun şaka olduğunu itiraf eder.

Banyoya gider. Gebelik testini çıkarır ama bir süre düşündükten sonra yapmaktan vazgeçer.

43. Saadet Ev – Gündüz

K.Eren, Saadet’i evcilik oynamaya ikna etmeye çalışmaktadır. Bu arada Saadet’in saçlarının kısacık kesilmiş olduğunu görürüz. Saadet önce biraz nazlansa da, daha sonra baba olmak şartıyla oynayacağını söyler. K.Eren önce kabul etmese de Saadet’i kırmamak için orta bir yol bulmaya çalışır ve evin iki babası olmasına karar verirler. Evcilik oynarken Saadet mahalledeki eski depoda ev kurmaya karar verir.

44. Cihangir – Gündüz

B.Eren bir cafede yalnız başına otururken, Işıl da başka bir yerden gizlice onu izlemektedir. Daha önce partide gördüğümüz çocuk gelip Eren'in masasına oturur.

B.Eren'in şaşkınlığını izleyen Işıl, muhabbetin iyi gittiğini düşünerek kalkıp taksiye biner.

B.Eren'in çocuktan çok etkileneceğini düşünen Işıl, akşamki planı iptal etmek için Eren'i arayınca Eren'in çocuktan çoktan ayrıldığını öğrenir. Plan yine tutmamıştır.

45. Mahalle Depo – Gündüz

Saadet ve K.Eren mahalledeki çocukları depoya toplamış konuşmaktadırlar. Saadet çocuklara planı anlatır. Tüm çocuklar evlerinden eşyalar getirecek ve burda ev kurulmasına yardımcı olacaktır.

46. Taksim – Akşam

B.Eren ve Işıl Taksim'de buluşurlar B.Eren hayalkırıklığına uğramıştır, yine film gibi bi hikaye yakalayamamıştır ama bu durum Ahmet'le gitme kararını güçlendirmiştir. Aslında Ahmet'le hiç de hayal ettiği gibi bi tanışma hikayeleri ya da tutkulu bi aşkları yoktur ama mutludurlar. B.Eren kendi meselesini hızlıca geçip, Işıl'ın gebelik testinin sonucunu sorar. Ama Işıl yapmadığı için hemen konuyu değiştirip bu gece B.Eren'e film gibi bir gece yaşatma sözü verir. B.Eren Işıl'a 'sen hamile olabilirsin ve ben Almanya'ya gidiyorum, bence bi çilingir sofrası kurup ağlayalım' der. B.Eren hala kararsız gibidir, burayı özleyeceğini söyler. Ama Işıl da ona 'Madem gidiyorsun, daha çok eğlenmeliyiz. Ayrıca ben de hamileysem, belki bu dışarı çıkabileceğim son gecedir' diyip onu ikna eder. B.Eren heyecanlanır, tek gecelerinin olmasını en sevdiği filmlerden biri olan 'Before Sunrise'a benzetir. Tıpkı filmdeki oyuncu gibi bir bardan bedava şarap ve iki kadeh alıp alamayacaklarına dair iddiaya girerler ve gece başlar.

Gece boyu Taksim'in ayrı yerlerinde dolaşacaklardır. Bu gece Işıl ve B.Eren'i 4 farklı yerde görürüz. B.Eren sürekli içki içerken, Işıl'ı hep su ya da soda içerken görürüz. (Şeker hastalığından dolayı çok fazla içki içmiyor.) B.Eren'in sarhoşluk derecesi arttıkça, muhabbet derinleşir. Her muhabbet Işıl'ın hayatındaki eksikliklere dair bir soruyu cevaplar, B.Eren'in gidişini haklı çıkaracak şekilde sonlanacaktır.

Yürümeye başladıklarında, daha önceden çok oynadıkları anlaşılan bir oyunu oynamaya başlarlar. Yanlarından geçen kişilere bakarak, ne iş yaptıklarını, nasıl bir hayatları olduğunu tahmin etmeye çalışırlar. Girdikleri ilk barda B.Eren'in eski arkadaşlarıyla karşılaşılır. Eski arkadaşların hepsi sıkıcı işlerde çalışan, evli insanlar olmuşlardır. Eren ise onlardan bambaşkadır. Işıl hemen onlardan ayrılarak geceye devam etmek ister. B.Eren bardan bedava şarabı alamaz.

Yeniden yürümeye başlarlar ve bir sokakta müzik yapan bir perküsyon grubunun yanından geçerler. B.Eren, babasının kalp problemi olduğunu öğrenmiştir. Baba meselesine çok takılmak istemedikleri bellidir. Baba konusu hemen anneye yönelir. Işıl'ın sevgilisi Deniz'e annelik yapmasıyla dalga geçer. Işıl anne konusunu da kapatır. Konuşma esnasında yanlarından küfürlere maruz kalan travestiler, kimsenin sallamadığı sokak dilencileri geçer. Yeni bir bara girerler.

Başka bir bardan ellerinde yeni içkilerle çıkarlar, B.Eren yine şarabı alamamıştır, bi yandan söylenirken, bi yandan barmenin ne kadar yakışıklı olduğundan bahseder. Çakır keyif olmuştur çoktan. Dışarda kalkmaya hazırlanan bir çiftin masasına yönelirler. Erkek fazla maço görünümlü, kadın ise onun kuklası gibidir. Çift masadan kalkınca, Işıl ve B.Eren oturur. B.Eren bu kez çocukluğunda cinsel tercihini nasıl farketdiğini anlatmaya başlar. Kadın ve erkek üzerinden ilerleyen bu konuşma, aslında kadın olarak Işıl'ın ne kadar güçlü durması gerektiğine dairdir. Çünkü B.Eren çocukluğundan beri Işıl'ın annesi Sevim Hanım'ın tek başına güçlü duruşuna hayrandır.

Gecenin sonlarına doğru B.Eren iyice sarhoş olmuştur. Elele tutuşarak yürümektedirler. Tıpkı filmdeki gibi, her barda kendilerini sevgili gibi tanıtırlar ama hala ortada şarap yoktur. Son bardan çıktıklarında Işıl elindeki şarap şişesini çığlıklar atarak havaya kaldırmaktadır. Bedava şarabı Işıl almıştır, sokağın ortasında büyük bir başarı kazanmış çocuklar gibi sevinirler. Bu sevinç sırasında farkında olmadan dudaktan öpüşürler. B.Eren öpüşmeyi kesip 'başardın, artık anne olabilirsin' der. B.Eren modunu değiştirmeden yürümeye devam eder, Işıl ise bir anda durgunlaşır.

47. Mahalle – Öğlen

Işıl bir takside Deniz’le konuşmaktadır. Deniz’in yarın Rusya’ya gideceğini öğrenir. Işıl bu durumu Deniz’in beklediğinden daha sakin karşılar ve birazdan Deniz’e geleceğini söyler. Işıl taksiden indiğinde Saadet’in sokağında olduğunu anlarız. Moralsizdir. Bi binanın önüne oturup etraftaki çocukları izler. Önce K.Eren elinde peçete ve salatalıkla önünden geçer. Onun arkasından Saadet elinde deodorant şişesi ve çatal bıçaklarla gelir ve Işıl’ı görür. Işıl Saadet’in saçlarını görünce şaşırır. Saadet’se önce biraz üzülür ama kesilmesini kendi istediğini söyler. Sonra heyecanla Işıl’a ev kurma planlarından ve tüm yapacaklarından bahseder, alakasız çocukça ayrıntılarla. K.Eren bu ev kurma işini sevmemiştir ama Saadet bütün oyuncaklarını götüreceğini söyleyerek onu ikna etmiştir.

Işıl ise B.Eren’i tutmaktan vazgeçmiştir. Işıl’ı amacına Saadet yönlendirir. O sırada Sevim Hanım Işıl’ı arayarak anahtarını unuttuğunu ve kapıda kaldığını söyler. Pencereden çıkan Rezzan da, kulağında telefon, teyzesinin onunla konuşmak istediğini söyleyerek Saadet’i eve çağırır. Rezzan ve Işıl göz göze gelirler.

48. Işıl Ev – Aksama doğru

Işıl apartmanda bi kapının zilini çalar, kapıyı yaşlı bir kadın açar. Sevim Hanım Işıl’ı burda beklemektedir. Yaşlı kadın Işıl’ı ısrarla içeri davet eder, Işıl önce biraz nazlansa da içeri girer. Ev karanlık ve havasızdır. Işıl ayakkabılarını çıkarıp içeri girecekken işlerini bahane eder ve hiç bir şey söylemeden çıkar.

Işıl kendi evine girer, arkasından da Sevim Hanım gelir. Işıl salonda keyifsizce koltuğa atar kendini. Sevim Hanım komşulara ayıp olduğuna dair söylenirken, Işıl’ın moralsiz olduğunu görüp Işıl’a yaklaşmaya çalışır. Küçükken boynunun okşanmasını çok sevdiğini söyleyerek Işıl’ın boynunu okşar. Işıl’ın boynunda çıkan sivilceye değdiği için canını acıtır. Işıl hemen kalkar ve Deniz’le buluşacağını söyler. Sevim Hanım, Işıl’ın hazırladığı çantayı görünce, imalı bir şekilde ‘Deniz’de kalmayacaksın di mi?’ diye sorunca, Işıl önce biraz düşünüp ‘Eren’de kalacağım’ der. Boynundaki sivilceyle oynayarak banyoya giderken, Sevim Hanım ‘sakın sıkma’ diye tembihler arkasından.

Işıl hala banyonun ışığını yaptırmamış. Abajur’u açınca, bi anda abajurun da lambası patlar. Hafiften sinilenmiş... Dolaplara koyduğu mumları çıkarıp tek tek yakar. O sırada dolaba koyduğu ve hala yaptırmadığı gebelik testini görür. Aynanın önünde sivilcesini kanatır. Dolaptan pamuk alacakken, bigudileri yerlere saçılır. İçerden sesleri duyan Sevim Hanım, banyodan gelen sese yönelirken, bi çarpma sesi ve Işıl’ın çığlığını duyunca koşmaya başlar.

49. Deniz Ev – Akşam

Işıl Deniz’in evinin kapısında, anahtarı çıkarır ama kapı kilidinin değiştiğinden habersiz, yine açamadığını düşünerek kapıyı çalar... Kafasında bir bere, salaş giyinmiş. Kapıyı Deniz’in annesi (55) açar. İkisi de şaşkın. Kilitte bi problem olduğu için Deniz kilidi geçen hafta değiştirmiştir. Işıl Deniz’in annesine karşı çok sevecen ve hürmetkardır. Hemen mutfağa kahve yapmaya gider. Deniz’in annesi ise Işıl’ın bu saatte gelmesinden pek hoşnut değil gibidir. Işıl mutfaktayken Deniz’in tanışmasını istediği başka bir kızdan bahseder. Ne de olsa ‘sevgili olmak başka, evlenmek başkadır’... Işıl gelince Deniz konuyu kapatır.

50. Mahalle Depo – Akşam

K.Eren, elinde ekmekle nefes nefese depoya gelir. ‘Al getirdim ekmeği, göster hadi’ der. Saadet külodunu indirip K.Eren’e kukusunu gösterir. Eren daha bişey anlamadan hemen kapatıp ‘sıra sende’ der. Eren de ‘o zaman... sen de bana evden su getir’ der. Saadet önce biraz mırın kırın etse de, oyunu bozmayıp depodan çıkar.

51. Saadet Ev – Akşam

Saadet dış kapının açık olduğunu görür. K.Eren aceleyle çıkarken araya terlik sıkışmıştır. İçeri girip mutfağa doğru gider. Mutfagın kapısından Rezzan’ı görür. Tertemiz mutfakta, Rezzan elinde bi ilaç kutusuyla, tezgahın önünde durmaktadır. Saadet hiç bir şey söylemeden onu izler, Rezzan farkında değildir. O sırada K.Eren gelip evin kapısını kapatınca Rezzan bi anda ayılıp Saadet’i farkeder. K.Eren ne olduğunu anlamadan öylece bakar. Saadet ifadesiz bir şekilde su içmeye geldiğini söyler.

52. Deniz Ev – Akşam

Anne gidince Deniz hemen Işıl'a sırnaşmaya başlar. Işıl ise biraz buruktur. Deniz'den bir ricası olacaktır. Deniz'in çocukluk arkadaşlarından biri büyük bir derginin genel yayın yönetmenidir ve Deniz'den onun telefonunu ister. Deniz'in ödül olarak ne isteyeceği ise aşıkardır. Işıl'ı mutfakta kucağına alıp yatak odasına taşır...

Deniz çırılçıplak sırt üstü yatağa yatar... Işıl da üstündekileri ve beresini çıkarır, saçlarını kısacık kesmiştir... Deniz'le sevişmeye başlar. Deniz içindeyken, Işıl Deniz'in kulağına yaklaşır 'Evlen benimle' der. Deniz gözlerini bile açmadan devam etmektedir. Işıl durmuş Deniz'in yüzüne bakmaktadır. Deniz de yavaşlar; şaşkın, biraz tutuk... İkisi de durur. Deniz şaşkın şaşkın bakarken 'şimdi mi?' diyebilir ancak. Işıl ne söylediğinin farkında değildir ama belli ki beklediği tepki de bu değildir. Deniz'in üstünden kalkar.

53. Saadet Ev - Gündüz

Saadet ve K.Eren Saadet'in odasındadırlar. Saadet yatağına uzanmış, K.Eren ise başında. Eren Saadet'in neye üzüldüğünü bile bilmez... Gizli evlerine de gitmemiştir bi daha ama Eren yine de Saadet'in keyfini yerine getirmek için ev hayallerini anlatmaya devam eder.

K.Eren bi yandan anlatırken, Saadet Işıl'ın ona verdiği zarı, rengini sevmediğini söyleyerek Eren'e verir... Eren ilk defa gördüğü bu zardan bi oyun çıkarır. 'Bi sayı tutup zarı atınca, eğer tuttuğun sayı gelirse, dileğin gerçek olur.' Böylece Saadet'in ilgisini çeker. Sonra saçma sapan dilekler tutarak, zarı atarlar. Saadet'i güldürmeyi de başarmıştır.

54. Işıl Ev

Işıl odasından eşyalar çıkarmaya başlar. Odasındaki dolapları boşaltmaya başlayınca sakladığı bir sürü şey ortaya çıkar. Sinema biletleri, broşürler, taşlar, eski kasetler ve eskimiş bir bebek, B.Eren'le seslerini kaydettikleri kasetler... Dolapların içi, tüm kutular hatıra çöplüğü gibidir. Işıl yavaş yavaş odayı boşaltır. Bi yandan gereksiz olanları kolilere doldurup atar.

Odadaki nerdeyse bütün eşyalar çıkmış ve yerine bazı yeni eşyalar gelmiştir. Ve Işıl odanın bir duvarını boyamaya başlar. (Bu arada hazırlanma sekansı içinde, Işıl'ın ajansta işe başladığını ve sık sık anneyi ziyaret ettiğini görürüz. Sevim Hanım'la ise nerdeyse

hiç konuşmamaktadırlar. Deniz ise Rusya'dan ihaleyi aldığını, 8 Mart günü parti olacağını mesaj atar)

55. Saadet Ev

Rezzan da toparlanmaktadır. Evdeki her şey kolilenmiştir. Evdeki eşyalar giderek azalmaya başlamıştır. Buna rağmen Rezzan sürekli hareket halinde evin içinde ordan oraya koşturur. O sırada Saadet de kendi kolisini doldurmaktadır. Gizli depoya götürdükleri eşyaları koyar içine.

56. B.Eren ve Ahmet Ev – Akşam

Bir diğer toparlanma ise B.Eren ve Ahmet'in evindedir. B.Eren'e gelen bir telefon sonrasında, meşhur bir kadın dergisinin B.Eren'le görüşmek istediğini öğreniriz. İkisi de şaşkındır. B.Eren işin içinde Işıl'ın olduğunu tahmin ederek Işıl'ı arar ama Işıl onu dinlemeden 'şuan ajansta olduğunu, müsait olmadığını, yarın ona bir sürprizi olduğunu ve eve gelmesi gerektiğini' söyleyerek kapatır.

57. Mahalle – Sabah

Saadet ve Rezzan binadan çıkıp sokakta yürümeye başlarlar. Saadet büyüdüğü ve her yerini bildiği sokağa bakınır. Daha önce Saadet'le depoda gördüğümüz çocuklardan biri başka bir apartmandan çıkıp yanlarından geçer. O sırada çocuğun annesi camdan bağırıp, bakkaldan almasını istediği başka bir şeyi daha söyler. Küçük çocuk kurallara uyan bi asker gibi başıyla onaylar, sesini çıkarmaz. Saadet, kadının neden sürekli sinirli olduğunu sorar Rezzan'a... Rezzan ise 'yemek yemiyordur, annesini üzüyordur' gibi cevaplarla geçiştirir Saadet'i... Saadet Rezzan'ın üzülüp üzülmeydiğini sorar... 'Eğer annesinin sözünü dinleyen uslu bir kız olursan ben hiç bir zaman üzülmem' der... 'Babam da gelir mi' sorusuna ise cevap alamaz...

58. Işıl Ev – Sabah

Işıl bayağı şık giyinmiş, B.Eren'e kapıyı açar... B.Eren Işıl'ın saçlarını görünce önce bi şaşırır ama çok beğenir... Elindeki çiçeği verip Işıl'ın Kadınlar Günü'nü kutlar... Işıl ise ona bugün regl olduğunu söyler, 'diğer arkadaşlarından geç olsa da sonunda regl olmuş kız çocuğu' gibi sevinçlidir. B.Eren sürprizin bu olup olmadığını sorunca, hayır diyerek

B.Eren'in gözlerini kapatarak onu odaya götürür. Işıl'ın odası bambaşka bir haldedir. Eren gözlerine inanamaz. (Renkler, ilk başta izlediğimiz masal evi gibidir.) Işıl bu odanın artık Eren'İN olduğunu söyler... Eren'in yıllarca hayal ettiği her şey vardır odada... Bir tarafta DVD'lerle dolu kocaman bir dolap, cibinlikli bir yatak, bulut şeklinde bir lamba, halı, kitaplar... Ve Işıl'ın duvara çizdiği kocaman resim... B.Eren şaşkındır, ne diyeceğini bilemez. Işıl ise sürekli konuşmakta ve ona odayı anlatmaktadır. 'Sürprizler bitmedi' diye devam eder ve bir kaset çalmaya başlar odanın içinde. B.Eren ve Işıl'ın şarkı söyleyerek ve aralarda konuşarak doldurdukları bir kaset çalmaya başlar. B.Eren gülümser.

B.Eren, kadın dergisinden aldığı telefonu söyleyerek başlar konuşmaya. Işıl'ın elbette bundan haberi vardır ve çağırdıkları görüşmenin formalite olduğunu söyler. Işıl onlara B.Eren'in bütün işlerini göndermiştir ve Deniz'in de tanıdığı olduğu için işe çoktan alınmıştır aslında. Işıl yine B.Eren'in konuşmasına izin vermeden, duvardaki resmi anlatmaya başlar: 'Bak kadınlar için değil ama senin için resim yaptım'. Bu noktada B.Eren dayanamayıp konuşmaya başlar: 'Ben benim için değil, kendin için resim yapmanı istiyordum.' Işıl hiç duymamış gibi davranır, yatağın üstündeki bebeği gösterir. Bebek anneannenin Işıl'a çocukken, yalnız kalmaması için hediye ettiği bebektir. B.Eren yarın gideceğini söyler. Işıl yine sallamaz. Işıl'ın bu hali deli eder Eren'i... 'Benim bir odaya değil, kendi hayatıma ihtiyacım var Işıl...' Işıl elinde bebekle susar... 'Gitmen gerekiyorsa gidersin... Film öyle biter... Tabi eğer yanlış filmde değilsen...'

Şimdi tamamen sessizdir oda, sadece kasetten ikisinin sesini duyarız. Eren Işıl'ı kırıldığıнын farkındadır. Kasetteki ikili saçma sapan şarkılar söyleyip, bi yandan konuşmalarla çok eğlenirler. Işıl müzik setini kapatır, gülümser yalandan. 'Haklısın, ben de şimdi ajansa gitmeliyim. Akşam da Deniz'in partisi var... İhaleyi aldı, biliyor musun? Rusya'ya gidecek' der. Kapıya doğru yönelir. Işıl odadan çıkarken, B.Eren'in de suratı asılmıştır. Cebinden kırmızı zarı çıkarıp masanın üstüne koyar.

59. Reklam Ajansı – Öğlen

Işıl yeni reklam filminin toplantısındadır. Hiç konuşmadan önündeki kağıdı karalar. Daha önce gördüğümüz Junior kız, araba fotoğraflarıyla sunum yapmaktadır. Kızın konuşması şöyledir: 'Plasebo Etkisi, farmakoloji ve tıp alanında kullanılan deneysel bir yöntemin

adıdır... İlaç deneylerinde bir gruba gerçek ilaç, bir gruba da etkin maddesi olmayan "boş ilaç" verilir... Sonra deneklerin ilaçlara nasıl tepki verdikleri incelenir... Grupların ya da bireylerin, sahte ilaca gerçek ilaçmışçasına tepki vermelerine ise Plasebo Etkisi denir... Peki biz müşterilerimize ne diyoruz? Hayatınız bitmiş olabilir ama Audi'niz varsa, herşeyin üstesinden gelebilirsiniz. Audi'niz yoksa da, en azından Audi'niz varmış gibi yapıp mutlu olabilirsiniz.'

Işıl önündeki kağıdı ileri itip toplantı salonundan çıkar. Masasından çantasını alır, bilgisayarın kapatma tuşuna basar ve gider.

60. Metro – Öğlen

Işıl metroya biner. Metronun içi 8 Mart yürüyüşü için toplanmış kadınlarla doludur. Hepsinin yakasında kırmızı karanfiller vardır. Çeşit çeşit, her yaştan kadın... Kalabalık metronun içinde Saadet Işıl'ı görüp yanına gider. Işıl Saadet'in yine evden kaçtığını düşünür ama o annesiyle doktordan dönmektedir. Şeker hastalığı çıkmıştır ve yarın anneanneye gidiyorlardır... İki de amaçlarını gerçekleştirememiştir. Işıl Saadet'in üzülüğünü görünce onu teselli etmeye çalışır. Saadet ise daha büyük olduğu için Işıl'ın istediği herşeyi yapabileceğini söyler ve Rezzan'ın yanına geri döner.

61. Işıl Ev – Akşama doğru

Işıl eve geldiğinde anne banyodadır. Banyonun ışığı yaptırılmıştır. Işıl kendini salondaki koltuğa atar. Sevim Hanım banyodan çıkınca sırtını dönüp uzanmaya devam eder. Sevim Hanım Işıl'ın geldiğini görünce konuşmaya başlar. Sevim Hanım hastaneye gidecektir. Bi yandan ortalığı toplamaktadır. Işıl'ın Deniz'in partisi için hazırlanmasını söyler... Deniz hakkında konuşmaya başlar... Işıl'ın Deniz'le evlenmesi gerektiğini, Deniz'i çok beğendiğini söyler. 'Yarın öbür gün biz olmayacağız... Sen de kendi yuvanı kuracaksın... Anneannen için gitmezlik edeceksen, merak etme, ben hastanede olucam... Biliyorsun, durumu aynı...' Sevim Hanım bunu söyleyince, Işıl 'Annen hiç umrunda değil, di mi? Sanırım genetiğimizde olan bişey...' der. Sevim Hanım bu lafı duyunca hiç bir şey demez, aynı işi yapmaya devam eder. Işıl, 'Anne eşyalarımın yerini değiştirmeyi keser misin?' deyip Sevim Hanım'ın elindeki vazoyu almaya çalışırken vazo kırılır. Sevim Hanım'ın aldığı vazo. Sessizlik... Işıl yere eğilip kırılan parçaları toplamaya çalışırken Sevim

Hanım'ın telefonu çalar... Sevim Hanım eğilip, Işıl'ın boynunu okşar... Işıl ise annesini elini itip odasına gider.

62. Saadet Ev – Akşam

Saadet yatak odasının kapısında Rezzan'ı izlemektedir. Yatak odası tertemizdir, zaten nerdeyse boştur. Rezzan elinde bir kağıt, öylece yatağın üstüne oturmuş, dalıp gitmiştir. Saadet annesine seslenince, Rezzan hiç ona bakmadan K.Eren'in yanına gitmesini söyler.

63. Araba – Akşam

Işıl ve Sevim Hanım arabada hiç konuşmazlar. Trafik içinde araba hiç ilerlemez. Işıl şık bir siyah kıyafet giymiş, kolunda siyah bilekliği var. Işıl'ın telefonu çalar, Deniz arıyordur; sessize alır. Işıl gergin, saatine bakar. Anne fısıltı gibi, inip yürüyebileceğini söyler. Işıl sesini çıkarmaz. Yolu bildiğini ve Işıl'ın geç kalmasını istemediğini tekrarlar. Işıl'ın telefonu yeniden çalar, sessize alır. Sevim Hanım hiç sesini çıkarmaz. Işıl bir anda 'bulabileceğine emin misin?' der. Sevim Hanım'ın evet demesine rağmen, yine de yolu anlatır: 'Dümdüz gideceksin... Ana yoldan ayrılma sakın...'

Sevim Hanım tam arabadan inerken, Işıl onu durdurup, arka koltuktan B.Eren'in odasına koyduğu bebeği alıp annesine verir. 'Bunu anneanneme ver!' der.

64. Parti'nin olduğu otel – Akşam

Işıl hızlı adımlarla salona doğru yürümektedir. Siyah, askılı, bayağı şık bir gece elbisesi vardır üzerinde ve kolunda siyah bilekliği... O sırada önünden Saadet'in babası Hakan geçer. Birbirini tanımayan iki insan, çok kısa bir süreliğine göz göze gelirler. Işıl hiç bi yana bakmadan ilerlerken, son kez dönüp Hakan'a doğru bakar. Partinin olduğu salondan içeri girer. Salonun kapısında '80'ler' yazmaktadır. İçerde yüksek seste bir Türkçe Pop şarkısı çalmaktadır. Işıl salona girer, çok büyük olmayan bir salonda herkes dans etmektedir. Işıl'ın çok geç kaldığı bellidir. Işıl gözleriyle Deniz'i arar. Deniz pistin ortasında kalabalık bir grupta eğlenmektedir. Işıl kalabalığa bakar, kolundaki bileklikle oynamaya başlamıştır. Biraz daha izledikten sonra salondan çıkar. Uzun bir koridordan geçerek otelin barına gelir. Hakan barda oturmaktadır. Işıl, kolundan çıkardığı bileklikle oynarken içki siparişi verir.

65. Saadet Ev – Akşam

Saadet yatağına uzanmış, K.Eren’se yerde oturmaktadır. Saadet’in başucuna gidip ona hikaye anlatmaya başlar. Karmakarışık bi masaldır bu; içinde mahalleden tanıdıkları kişiler, ünlü isimler vardır. Saadet’i güldürmeye çalışmaktadır.

66. Otel Bar – Gece

Işıl, çok fazla içki içmediği için, azıcık içkiyle çakır keyiftir. Hakan’la konuşup, gülmektedirler. Fonda partide çalan 80’ler şarkıları duyulmaktadır. Bilekliğini çözmeye çalışırken, Hakan’a bakmadan konuşur. O sırada telefonu çalar, Sevim Hanım arıyordur. Sesini kısıp barın üstüne koyar. Yüzü asılmıştır bir anda. ‘Gitmek’ üzerinden bir konu açar. Hakan’ın her konuda bir cevabı var gibidir. Sonra Işıl’ın elindeki bilekliği çözmeye çalıştığını görünce, elinden alır. Işıl Hakan’ı izlerken, ‘birini arayacağını’ söyleyerek kalkar. Sigara içenlerin çıktığı terasa çıkar. Müzik sesine bir de dışarının gürültüsü eklenmiştir... Hava soğuktur ama Işıl pek umursamaz gibidir. Işıl çantasından telefonunu çıkarıp, birini arar. Ayakta durmakta zorlandığı için çok fazla hareket etmemeye çalışır. Telefonda konuşmaya başlar. (Bundan sonraki sahneler paralel kurguda verilir ve Işıl’ın telefonda konuşan sesi görüntülerin üzerine düşer. Telefonda günah çıkarır gibidir.)

67. Otel İçi – Gece

Işıl Hakan’ı kolundan tutup çeker, uzun koridordan geçerler... Işıl’ın üstünde kırmızı bir şal vardır... Anansöre binerler.

68. Otel Teras – Gece

Işıl terasta telefonla konuşmaktadır.

69. Otel Oda – Gece

Işıl ve Hakan bi odadadırlar. Işıl pencereden dışarı bakarken Hakan arkadan yaklaşır ve saçlarını okşamaya başlar. Işıl önünü döner Hakan’a, gözleri kapalı... Ağlamış, siyah kalemi bozulmuş hafiften.

70. Otel Önü – Gece

Işıl üstünde kırmızı şalıyla ağlayarak otelden çıkar...

71. Saadet Oda – Gece

K.Eren Saadet'e masal anlatırken, Rezzan kapıdan onlara bakar. İçerisi karanlık. Çocuklar Rezzan'ı farketmezler... Rezzan hiç bir şey demeden kapıyı kapatır. Saadet, K.Eren'e 'Babası olsaydı Kırmızı Başlıklı Kızı tek başına ormana gönderir miydi?' diye sorar. K.Eren hiç bir şey diyemez. Saadet sırtını K.Eren'e döner.

72. Saadet Ev Banyo – Gece

Rezzan banyoya girip yavaşça kapıyı kapatır. Küçük banyoda düzeltecek birşeyler bulur. Havluyu düzeltir. Eşyaları bi kaldırıp bir koyar.

73. Otel Oda – Gece

Işıl gözlerini açar... Hakan elleriyle Işıl'ın yüzünü tutmaktadır.

74. Saadet Ev Banyo – Gece

Rezzan aynanın karşısında; ayna üzerinde bir leke görür... Tırnağıyla silmeye çalışır...

75. Otel Teras – Gece

Işıl telefonda konuşmaktadır.

76. Hastane Oda – Gece

Sevim Hanım annesinin başında ağlamaktadır.

77. Saadet Ev Banyo – Gece

Rezzan hilton lavabonun üstüne oturmuş, elinde bez ve deterjanla aynayı siler deli gibi... Hırsla...

78. Otel Oda – Gece

Işıl Hakan'a sarılır, sıkıca...

79. Saadet Ev Banyo – Gece

Rezzan aynaya dayanmış ağlıyor, elinde beziyle...

80. Cadde – Gece

Işıl'ın kalabalık bir caddeden geçer. Köpük makineleri satan adamlar etrafta... Her yer köpükten baloncuklarla dolu... Turistler, fahişeler, dilenciler, zenginler, kadınlar, erkekler... Durur hepsinin ortasında, etrafına bakınır... Herkes hareket halinde...

81. Saadet Oda – Gece

K.Eren Saadet'in yatağının başında, üzgün... Saadet'in sırtı dönük...

82. Hastane Oda – Gece

Sevim Hanım, annesinin başında... Ağlarken 'Anne... Öl artık...' der...

83. B.Eren Ev – Gece

B.Eren bavulunu toplamaktadır... Bir kitabın arasından Işıl'la bir resimleri çıkar... Eyfel Kulesi'nin dibinde çekilmiş. Arkada kocaman bir Eyfel, önünde Işıl ve B.Eren... B.Eren'in telefonunun çalmakta olduğunu görürüz ama sessizde olduğu için duymamaktadır. Telefonda yazan isim 'Işıl'dır.

84. Otel Teras – Gece

Işıl terasta telefonda konuşmaya devam eder, gözleri dolu.

85. Otel Parti Salonu – Gece

Deniz partide dans etmektedir.

86. Otel Oda – Gece

Işıl kırmızı şalıyla odada Hakan'ın yanında...

87. Cadde – Gece

Işıl kalabalığın arasında... Yürümekte... Köpükler hala etrafta...

88. Saadet Ev Banyo – Gece

Rezzan aynaya dayanmış ağlamaktadır, elinde beziyle...

89. Hastane Oda – Gece

Sevim Hanım, hastane odasının camından dışarı bakarken ağlamaktadır... Arkasında annesi yatar kıpırdamadan...

90. Saadet Oda – Gece

K.Eren Saadet'in yanına uzanmış... Yüzleri birbirine dönük yatmaktadırlar...

91. Otel Teras – Gece

Hakan, elinde kırmızı bir şal ve siyah bileklikle terasa girer. Işıl'ın yanına gelir. Işıl'ın gözlerinden yaş akıyor. Hakan'ın geldiğini görünce telefonu çantasına atar. Hakan şalı Işıl'ın omuzlarına sarıp, bilekliği Işıl'a verir. Işıl, düğümü çözülmüş bilekliğe, omzunun üstünden Hakan'a, sonra da kırmızı şala bakar... Hakan'a dönüp 'Bu sefer gitme o zaman...' der...

92. Sahil – Gece

Işıl sahil kenarında yürümektedir.

93. Saadet Ev – Gece

Hakan evinin kapısının önünde... Cebinden anahtarını çıkarır. Bi süre kapıya bakar ve anahtarı kilide sokar.

94. Sahil – Sabaha doğru

Işıl sahil kenarında bir bankta oturmaktadır... Hava aydınlanmaya başlamış. Şahane bir boğaz manzarası...

95. B.Eren Ev Önü – Sabaha doğru

Işıl B.Eren'in kapısının önünde. (Müstakil ev. Işıl dışarda) Kapıyı çalar. 5 saniye sonra bir daha çalar. Uykulu Ahmet açar kapıyı. İkisi de konuşmazlar. Ahmet kapıyı açık bırakıp içeri gider. Işıl'ın bedeni kapıya dönük ama oraya bakmaz. Üstünde pijamalarıyla uykulu bir şekilde B.Eren gelir kapıya... Işıl'ı öyle gördüğü için tedirgindir.

Kolundan tutup içeri çekmek ister. Işıl kolunu kurtarmaya çalışır, içeri girmeyi reddeder. Sessizce ağlamakta. B.Eren üşüyor... Işıl'ın üşümemesi için omzundan düşen kırmızı şalı kaldırıp Işıl'ın omuzlarına sarar. Işıl ağlayarak B.Eren'e bakar. Sonra şişmiş gözleriyle, çocuk gibi 'Eren, ben aya gitmek istiyorum' der... B.Eren'in de gözleri dolar hemen... Bir süre birbirlerine bakarlar, gözlerinden yaşlar süzülür. Sonra B.Eren sıkıca Işıl'a sarılır... Bir yandan burunlarını çekerken, bir yandan gülmeye başlamışlardır...

9. Senaryo

gitmek

Yazan:
Ömer CEYLAN

Saadet (8): Babam gelmeyecek mi?

Rezzan (30): Bu gece masalını ben okuyucam...

SAHNE 1

DIŞ, GÜN, ORMAN

Sık ve uzun ağaçların olduğu yemyeşil bir orman... Ağaç dallarının arasından sızan güneşle her yer aydınlık, renkler alabildiğine canlı... Ormanın bitiminde, yine yeşiller arasında, masallardan fırlamış gibi duran bir ev...

Rezzan (ses): Bir zamanlar küçük bir kız varmış...

SAHNE 2

İÇ, GÜN, KIRMIZI BAŞLIKLİ KIZ EV

Yuvarlak hatlı eşyaların olduğu, rengarenk döşenmiş bir ev... Kapının yanındaki duvar askısında kırmızı bir pelerin asılı... 40'li yaşlarında bir kadın (**ANNE**) masanın üstüne koyduğu malzemeleri büyük bir özenle hasırdan piknik sepetine yerleştirmekte... Renkli reçel kavanozları, yemek kapları, kırmızı elmalar...

Rezzan (ses): ... Küçük kız nereye giderse gitsin, annesinin onun için diktiği kırmızı pelerini giydiği için, herkes ona Kırmızı Başlıklı Kız dermiş. Bir gün annesi, yaptığı çörekleri hasta büyükannesine götürmesini istemiş ondan.

20'li yaşlarında sarışın, uzun boylu, seksi bir kız (**KIRMIZI BAŞLIKLİ KIZ**)... Üzerinde daracık bir jean... Kırmızı pelerini giyer ve üstü beyaz bir kumaşla kapatılmış sepeti alarak evden çıkar.

Rezzan (ses): ... Hemen hazırlanmış Kırmızı Başlıklı Kız. Tam kapıdan çıkarken; "Tavşan Ormanı'ndaki yoldan ayrılma sakın!" diye tembihlemiş annesi. "Ayrılmam anne," demiş kız.

SAHNE 3

DIŞ, GÜN, ORMAN

Kız evin kapısından başlayan taş yoldan geçerek ormana doğru yürür.

Rezzan (ses): ... Tam ormana girmiş, birkaç adım atmış ki...

Dış ses yerini sakın bir müziğe bırakır.

Kırmızı Başlıklı Kız, bir yandan etrafına bakınarak, kendinden emin bir şekilde ormanda yürümektedir.

Ormanın daha sık ağaçlı bir yerinde, bir ağacın arkasından yavaş adımlarla çıkan bir kurt... Gözleri... Dişleri... Adımları...

Ormanın içindeki bir kulübenin önünde, 30'larında yakışıklı bir erkek (**AVCI**)... Altında dar bir jean ve üstünde oduncu gömleğinin üstüne giydiği parkası... Bir elinde tüfeği, sigara içerken etrafı kolaçan etmektedir.

Kırmızı Başlıklı Kız, bir ses duymuş gibi arkasına bakarak adımlarını hızlandırır.

Kız ormanın içlerine girdikçe, ağaçlar sıklaşır. Dalların arasından sızan ışık seyrekleşir.

Müzik giderek hızlanmaya başlar.

Avcı sigarasını atıp, üstüne basar ve etrafı son bir kez yokladıktan sonra evin içine girer.

Kurt ağaçların arasında yürümektedir. Kırmızı Başlıklı Kız'ın adımları hızlandıkça kurt da hızlanmaya başlar.

Sepetin üstündeki örtü uçuşur.

Kız ağaçların arasında koşmaktadır. Nefes nefese... Kurt aynı hızla kızı takip etmektedir.

Kız koşarken kolundaki sepeti düşürür, içindeki elmalar yere saçılır.

Kırmızı Başlıklı Kız koşarak daha önce önünde Avcı'yı gördüğümüz kulübeye gelir ve kapıyı açıp içeri girer.

Müzik bir anda kesilir. Bir kurt uluması...

SAHNE 4

İÇ, GÜN, AVCI KULÜBE

Kapalı perdenin arasından sızan gün ışığıyla aydınlanmakta...

Müzik yeniden başlar.

Çok az eşyanın olduğu, biraz dağınık, ahşaptan basit bir kulübe...

Kız yatakta, Avcı'nın üstüne uzanmış, öpüşmektedirler. Vücutlarının üst kısımları kırmızı pelerinle örtülü... Jean'leri üstlerinde... Sevişirken bacakları birbirlerine dolanmaktadır

Ekranı önce 'Go where the tales don't / Masalın gitmediği yöne git' yazısı, ardından 'Diesel' marka logosu gelir.

EKRAN KARARIR.

SAHNE 5 (JENERİK)**İÇ, GECE, HASTANE ODASI**

Yatağın arkasındaki beyaz lambayla aydınlanmış loş bir oda...

Cihazlardan gelen ritmik sesler...

Yatağın yanındaki etajerin üstünde eski, çalışmayan bir saat...

Hasta yatağındaki bembeyaz saçlı bi kadın (**ANNEANNE**, 70) hareketsiz yatmakta... Diğer yatak boş... 20'li yaşlarının sonlarında, kumral, uzun saçlı, çekici bir kadın (**IŞIL**) iki yatağın arasında sandalyede oturmakta... Çantasından bir fotoğraf çıkarır ve saati destek olarak kullanarak etajerin üstüne koyar. Anneannenin, Işıl ve Işıl'la yaşıt bir erkekle (**B.EREN**) çektiği mutlu bir fotoğraf... Işıl, anneannenin elini öperek kalkar.

SAHNE 6 (JENERİK)**İÇ, GECE, SAADET ODA**

Yatağın yanındaki eski abajur odanın yalnızca küçük bir kısmını aydınlatmakta...

7-8 yaşlarında, uzun saçlı bir kız (**SAADET**) tek kişilik yatağında uyumaktadır. 30'larında, biraz yorgun görünen esmer, güzel bir kadın (**REZZAN**), Saadet'in yanına uzanmış; yavaşça elindeki kitabı (Çocuk Masalları), abajurun altına koyar. Rezzan'ın üstünde V yakalı kırmızı bir bluz ve siyah etek... Saadet'in eli Rezzan'ın boynunda...

SAHNE 7 (JENERİK)**İÇ, GECE, HASTANE KORİDOR**

Beyaz ışıkla aydınlatılmış bir koridor.

Hayli uzun görünen koridorun yanlarında aralıklı oturma yerleri var.

Işıl, odadan çıkıp koridorda yürümeye başlar. Yeni doğum yapmış, başında kırmızı lohusa bandı olan bir kadın, tek başına yavaş yavaş yürüyerek Işıl'ın yanından geçer. Biraz ilerde ufak bir kız çocuğu tek başına oturmaktadır. Hızlı yürüyen bir kadın hemşire Işıl'ın arkasından gelip geçer... Hasta kıyafetleri ve serumuyla bir kadın geçer yanından. Işıl çevresiyle çok da ilgilenmeden, kendinden emin bir şekilde yürümektedir.

SAHNE 8 (JENERİK)**İÇ, GECE, SAADET ODA**

Abajur kapatılmış, açık kapıdan içeriye ışık giriyor.

Rezzan kapının dışında, Saadet'i uyandırmamaya çalışarak yavaşça kapıyı kapatır.

EKRAN KARARIR.

Bir elin ışığı açmasıyla merdiven boşluğunun her katı aydınlanır.

(Dışardan gelen bir araba alarm sesi)

Işıl ve daha önce anneye bıraktığı fotoğrafta gördüğümüz erkek (**B.EREN**) merdivenlerden çıkmaktadırlar. B.Eren büyük bir dikkatle, düğüm olmuş, küçük siyah boncuklarla yapılmış uzun bir bilekliği çözmeye çalışmaktadır.

Işıl: Revizyona falan gerek kalmadı yani... Her şey kusursuz...

B.Eren (ilgisiz): Aferin...

Işıl: Saol, pek ilgilendin...

B.Eren: Hedef kitlenizde değilim aşkım...

Işıl (sırıtarak): Gerçekten mi? 6 yıldır senin için çalışıyordum halbuki...

B.Eren: 5...

Bir daire kapısının önünde dururlar. Işıl çantasından anahtarı çıkarır; B.Eren kafasını bileklikten kaldırmaz.

B.Eren: Bu arada benim içinse hemen bırakabilirsin...

Işıl çantasından anahtarı kilide sokmaya çalışırken zorlanır.

Işıl (bilmiş): Onun için hayatımı revize etmem lazım... Bitanem...

B.Eren: Etmemen hata zaten...

İçerden, evin televizyonundan silah sesleri gelmektedir.

Işıl kilitte uğraşmakta, bir türlü beceremez, anahtar dönmez.

Işıl: A aaa... (**kilidi zorlar**) Peki bu anahtarla n'apcaz?

...

Işıl: Asıl revizyon... (**kilidi zorlar**) Buna lazım...

Işıl'ın telefonu çalmaya başlar. Üfleterek anahtarı bırakıp telefonunu çıkarırken, bir yandan da zile basar. B.Eren anahtara yönelir. Işıl telefona bakar, sessize alır.

Işıl: Sevim Hanım... Ve şahane zamanlaması...

B.Eren: Sorun kilitte olabilir mi? (**kilidi zorlarken, içerden gelen silah sesleri artar**) Uyarıyorum seni, sen bu evde güvende değilsin...

Işıl zile basarken, telefonu yeniden çalar. O sırada 30'larında, B.Eren'den biraz daha büyük duran bir erkek (**DENİZ**) üstünde gevşek bir kravat, kumaş pantolon ve kulağında bluetooth kulaklıkla kapıyı açar.

Işıl: (sitemli) Sabahtandır kapıda anahtarı sokmaya çalışıyoruz sevgilim ya... Nerdesin?

Deniz: (ne olduğunu anlamamış) Hoş geldiniz...

Işıl içeri dalar... Deniz kapıda Eren'le kalır...

SAHNE 10

İÇ, GECE, SAADET EV/SALON

Evin girişinden gelen ışık salonu aydınlatmakta...

Salondaki eşyalar 80'lerden kalmış gibi, eski moda... Koltuk takımı, yemek masası, gümüşlük, büfe... Rezzan'ın oturduğu tek kişilik koltuğun yanında bir fiskos masası... Üzerinde bir küllük ve eski model bir ev telefonu...

Rezzan saçlarını kelebek tokayla üstten toplamış... Tek başına, dalgın bir şekilde oturmakta...

Sigaranın uzamış külünü farkedip, küllüğe dökülecekken kül düşer.

Rezzan çok da umursamıyormuş gibi, eliyle düşen külü temizler.

Sigarayı söndürüp telefonu alır ve bir numara tuşlar...

SAHNE 11

İÇ, GECE, DENİZ EV/SALON

Ayaklı lambalarla aydınlatılmış bir salon.

(Dışardan gelen alarm sesine, açık televizyonun sesi eklenmiş. PS3 savaş oyunu)

Dekorasyon dergilerinden fırlamış gibi duran bir salon. Siyah, beyaz ve kahverengi tonlarında döşenmiş, az eşyalı, ferah, yüksek tavanlı... Salonun bir duvarında bir ayna... Her şey çok şık... Orta sehpanın üstünde bir tepsi, boş tabaklar... Belli ki Deniz yemek yemiştir...

Işıl telefonunu açıp konuşurken, önce gözü sehpaye takılır... Tepsiyi kaldırıncaya sehpaye dökülenleri görür, geri bırakır... Televizyonun altındaki dolaplarda birşey aramaya başlar...

Işıl(telefonda): Efendim anne? ... Evdeyim... ... Televizyon açık... ... İyi, bi değişiklik yok...

O sırada televizyonda savaş oyununun ekranı. Ekranda elinde silahlı askerler geçiyor...

Televizyondan silah sesleri ve oyunu online oynayan diğerlerinin konuşmaları:

Adam1: Deniz görev yerini değiştiriyo arkadaşlar!
Yenge geldi...
Adam2: Yeni geldik kanka...
Adam1: Deniz'cim önce kadınlar ve çocuklar...

Işıl dolaptan bir DVD çıkarmış, yüzü asılmış. Televizyondaki savaş görüntülerine dalmış, bakmakta...

Işıl (tel): Tamam! Binmeden ararsın...

SAHNE 12

İÇ, GECE, DENİZ EV/KAPI ÖNÜ

Evin giriş kısmındaki ışık kapalı, apartmanın içindeki ışık evin içine de girmekte.

Deniz ve B.Eren kapıda konuşuyorlar. Işıl DVD kutusuyla gelir. Canı biraz sıkılmış.

Işıl: Arkadaşların seni bekliyor... KANKA...
Deniz (içeri doğru yönelirken B.Eren'e):
Gelseydin...
B.Eren: Saol valla, Ahmet bekliyor...

Deniz içeri geçerken Işıl'ın yanağından öper...

Işıl (B.Eren'e): Burda kalsana Eren... Eşek kadar adam hem, banyosunu mu yaptırıcın?
B.Eren: Eşek kadar kadın, sen ne zamandan beri bensiz banyo yapabiliyorsun?

B.Eren Işıl'ın karnını okşadıktan sonra, Işıl'ın elindeki DVD'yi kolunun altına alıp yeniden bileklikle uğraşmaya başlar.

Işıl: Uff, saçmalama... (**karnını tutup**) Karnım ağrıyo zaten, regl olucam heralde...
B.Eren: Ne ilkel... Prediktör yıllardır siz kadınlar için çalışıyor...
Işıl: Yarın Sevim Hanım'la gider alırız artık.
B.Eren: Yarın mı geliyo?
Işıl (sıkkın): Yarın da bir sürü işim var! Eve gidip temizlik mi yapsak?
B.Eren: Annesi için geliyo kuzum, bizim için gelmiyo...
Işıl: Hı hı, şimdi geldi aklına...
B.Eren: Evde yanlış bişeyler varsa gidip toplayalım ama...
Işıl: Banane canım, benim için gelmiyomuş ya!
B.Eren: Gidelim, ben de bi iki yemek yaparım.
Işıl: Asıl banyonun lambasını yaptırmadım!
B.Eren: E gidelim diyorum...
Işıl: Gece beraber kalır mıyız?
B.Eren: Yok ben dönerim...

Işıl: O zaman nerden halledicez akşam akşam? O ampulden de bulunmuyor her yerde...

B.Eren bilekliğin son düğümünü de çözer. Işıl'a verir.

B.Eren: Hıh, bütün derdin şimdi de ampul oldu di mi? (**içeriye doğru seslenir**) Görüşürüz William Wallace...

Eren içeri doğru yönelmişken Işıl kendi kendine konuşmakta... Bileklikle oynamaya başlamış yine...

Işıl: Her halükarda laf edecek... Eşeğin altında buzağı arar... Hep de bulur... (**Eren'e**) Yarın sen alabilir misin?

B.Eren: Buzağı öküzün altında aşkım, bulamaz! (**Yanağından öper, Işıl'ın karnını okşayarak**) Dua et de bunu bulmasın... (**Işıl'ın eline vurur**) Karıştıрма...

Işıl: Ereeen?

B.Eren(sırıtarak): Avcım beni bekliyoor...

B.Eren merdivenlere doğru giderken, Işıl kolundan tutar...

Işıl (mutlu): Cidden beğendin mi?

B.Eren: Bayıldım... (**Işıl'dan sıyrılır... Merdivenleri inerken**) Avcıya...

Işıl yüzünde kocaman bi gülümseme, kapıyı kapatarak salona geçer.

SAHNE 13

İÇ, GECE, DENİZ EV/SALON

(Dışardan gelen alarm sesi ve PS3 sesi)

Işıl salondan geçerek mutfağa doğru gider...

Işıl (mutfaktan): Deniizz... Yeter bence...

Elinde bir bezle mutfaktan gelir... Sehpanın üstündeki tepsiyi kaldırıp, bezle sehpayı siler...

Işıl: Mutfakta kimler savaştı aşkım?

Deniz (arkadaşlarına): Ben çıkıyorum arkadaşlar...

...

Işıl(halıya dökülen kırıntıları farkedip): Yemeği cephede yemiş gibisin valla...

Deniz halıya bakarmış gibi yapar... Gözü hala playstation'da... Işıl kırıntıları toplayıp mutfağa doğru gider...

Deniz (gözü televizyonda): Anneannen nasıldı?

Işıl ses vermez...

Açık televizyonda eski bir Türk fimi vardır ama sesi tamamen kısılmıştır. Küllükte sigaralar artmış, bir su bardağı, bir de Türk kahvesi fincanı eklenmiştir.

Rezzan hala aynı koltukta oturmuş televizyona bakıyor. Yeni bir sigara yakar.

Dış kapının açılma ve yavaşça kapanma sesi.

Rezzan tepkisiz sigarasını içmeye devam eder, kumandayı alır.

Açık kapıdan sızan ışıkla aydınlanmış.

30'larında, tip ve fizik olarak Deniz'e benzeyen, üstü başı çok düzgün bir erkek (**HAKAN**) ses çıkarmamaya çalışarak Saadet'in odasına girer. Elinde kafası bedeninden büyük bir oyuncak bebek... Yatağa doğru yaklaşır.

Aniden içerden oldukça yüksek sesle televizyonun sesi gelir. Ve yeniden kısılır.

Hakan ne olduğunu anlayamadan, Saadet uyanır. Uykulu haliyle, başını yastıktan kaldırmadan Hakan'a bakar.

Saadet: Baba...

Hakan hiç bir şey söylemeden Saadet'in yatağına oturup, Saadet'in saçlarını okşar. Saadet yeniden gözlerini kapatır.

Saadet (uykulu): Su...

Hakan: Getireyim kızıma...

Saadet elini Hakan'ın boynuna koyar...

Saadet (uykulu): Getirme...

Eski moda yatak odası takımları... Oymalı yatak başlığı, aynı modelden bir kıyafet dolabı, tuvalet masası, yatağın iki yanında küçük etajerler... Yatak daha önce üstünde uyumuş gibi dağınık... Yatağın üstünde gecelik, sabahlık ve birkaç kıyafet öylece atılmış. Tuvalet masasının üstü kalabalık; makyaj malzemeleri, bikaç kutu, kremler, parfümler, dikiş kutusu, makas...

Hakan yatak odasına girer girmez dolaba yönelir. Üstündeki gömleği çıkarıp özenle katlar ve yeni bir gömlek giyer. Dolaptan çıkardığı küçük bir bavulu yatağa koyacakken, yatağın üstündekileri görür. Tek tek katlayıp yatağın üstünü boşalttıktan sonra bavulu yatağın üstüne koyar. Dolaptan kıyafet çıkarmaya başlar.

O sırada yatak odasına giren Rezzan hiç bir şey söylemeden yatağın yanındaki küçük etejeri açar ama aradığını bulamamış gibi kapatır. Biraz arandıktan sonra Hakan'ın az önce katladığı gecelik ve sabahlığı görüp alır ve odadan çıkar.

SAHNE 17

İÇ, GECE, DENİZ EV/SALON

Işıklar azaltılmış, daha loş...

(Dışardan gelen alarm sesi)

Orta sehpa dolu bir kahve kupası ve bir bardak su...

Işıl üstünde bosbol bir t-shirt'le salona gelir. Altında birşey yok, saçları tepeden dağınık tutturulmuş... Salondaki masanın üstündeki dağınıklığı hızlıca düzeltir. Yorgun, ayaklarını sürüye sürüye Deniz'in yanına oturup omzuna yaslanır.

Deniz laptop'ı kucağına almış, çok ciddi bir iş yapar gibi onunla uğraşmaktadır, Işıl'a tepki vermez. Laptop'ı sehpa koyarak, sehpa duran kahvesinden içmek için öne eğilir. Işıl Deniz'in arkasına düşer, kalkmaz...

Işıl: Annem geliyo...

Deniz: Beni terkediyosun yani...

Işıl tepki vermez...

Deniz: Ben de bizimkini ihaleye girmeye ikna ettim...

Işıl: Beni terkediyosun yani...

Deniz: Tabi ki! Gelsin Elena'lar, Olga'lar...

...

Deniz: Sana da bi tane matruşka gönderirim...

Işıl cevap vermeyince, Deniz dirseğiyle dürter...

Deniz: Tamam tamam, hazır annen de geliyor, bizimkiler gelip istesin seni...

Işıl doğrulur... Sehpadaki suya uzanır...

Işıl: Bir kadın ebedi özgürlüğünü başka nasıl elde edebilir ki zaten?

Bardağı kaldırıncı sehpa ıslanmıştır...

Işıl: Şu bardakların altına altlık koy, başka bişey ist...

Deniz'in telefonu çalar. Işıl'ın lafını kesip eliyle Işıl'a sus işareti yapar...

Deniz: (lafını kesip) Şşşş... (telefonda) Alo...

...

Deniz(telefonda): Evdeyim anne... Şimdi banyoya girecektim... N'oldu?

Işıl su bardağını da alıp, biraz zorlanarak kalkar koltuktan...

Deniz(telefonda): Tamam tamam... Hadi görüşürüz...

...

Deniz(telefonda): Yedim yedim, merak etme... Hadi selam söyle...

Işıl peçeteyle geri gelir. Sehpayı silip, peçeteyi kahve kupasının altına koyar... Aynı şekilde geri yatar... Deniz telefonu kapatıp, bilgisayara döner...

Işıl: Ne diyo anneciğin?

Deniz: Zehra'yı arayacağına beni aramış...

Işıl (dalga geçerek): Bayağı dalgın bi zamanına gelmiş olmalı...

Işıl uyukluyor... Deniz, Işıl'ı bakıp dürter.

Deniz: Uyumaa...

Işıl: Belki bi daha uyanmam...

Deniz: Reklam güzel olmuş!

Işıl(yüzü güler, gözleri kapalı): Eren bile beğendi! Zirvedeyken bıraksam mı acaba bu işi?

Deniz (alaycı): Kırmızıyı sevmezsin sen gerçi...

Işıl (şakayla karışık, ciddi bir siyasetçi edasıyla, yattığı yerden): Bir reklamcı kendi zevkleri için değil, başkalarının zevklerini değiştirebilmek için reklam yapar.

Deniz: Büyük laf... Benim zevklerimi de değiştirebilir misin?

Işıl'ın gözleri kapalı, iyice yayılır; Deniz'i iki bacağının arasına alacak şekilde uzatır, gerinir.

Işıl: Doğru brief, iyi bi ekip... Halledebilirim sanırım...

Deniz laptop'ın sesini açar, Işıl'ın arkadaki bacağını da alıp kucağına koyar ve arkasına yaslanır... Ekranda bir porno film; Kırmızı Başlıklı Kız...

Işıl sesi duyunca ekrana bakar... Önce bi kahkaha patlatır...

Işıl: Ne istediğini bilen müşteriyi her zaman sevmişimdir...

Deniz hafiften okşamaya başlamıştır...

Deniz: Markamı lider yapmanızı istiyorum Işıl Hanım...

Işıl yerinden doğrulmaz, gözleri kapalı, gülümsüyor.

Işıl: Annem geliyo, 2 hafta izinliyim...

Deniz: Ama çok büyük bi prodüksiyon...

Deniz, Işıl'ı çekerek kucağına oturur... Işıl'ın da hafiften hoşuna gitmiş, zorlamıyor. Deniz çoktan moda girmiş gibi... Işıl'ın poposunu sıkıyor... Delirmek üzere...

Deniz: Ajans bünyenize girmek istiyoruz Işıl Hanım...

Işıl seksi bir şekilde saçını açarken, hemen karşıdaki aynada kendini görür... Görüntü hoşuna gitmiş gibi...

SAHNE 18

İÇ, GECE, SAADET EV/YATAK ODASI

Tuvalet masasında oturan Rezzan, aynanın karşısında tokasını çıkarıp saçlarını açar. Yavaş hareketlerle saçlarını taramaktadır. İlgisiz görünse de arada bir Hakan'a bakar aynadan.

Hakan bavulu kapatır ve yatağın üstünden alıp sırtı Rezzan'a dönük şekilde yatağın kenarına oturur.

Rezzan yavaşça ayağa kalkıp açık kapıyı kapatır ve yatağın kendi tarafına oturur.

Rezzan aynadan Hakan'a doğru bakar.

Hakan hiç bir şey söylemeden ayağa kalkıp bavulla kapıya yönelir.

SAHNE 19

İÇ, GECE, DENİZ EV/SALON

Bilgisayardaki porno filmin orgazm sesleri

Işıl Deniz'in kucağında, sırtı Deniz'e dönük, gidip gelmektedir... Boy aynasında Işıl kendi yansımalarını yakalıyor.

Ses kaybolur. Tamamen sessiz.

Işıl boy aynasında kendini izlemektedir. Kendi boynunu okşayıp, saçlarıyla oynar. Bunları yaparken fazlasıyla seksi görüldüğünün farkında gibidir.

Deniz yavaşlayıp, nerdeyse durduğunda, Işıl da artık hareket etmiyordur. Saçlarını savurarak, omzunun üstünden arkaya doğru bakar.

SAHNE 20

İÇ, GÜN, SAADET EV/YATAK ODASI

Saadet yatak odasının kapısının arkasından Rezzan'ı izliyor. Pijamasının altı yok, sadece üstü ve iç çamaşırı... Elinde dün gece Hakan'ın getirdiği bebek.

Yatak odası dağınık; yatak toplanmamış...

Rezzan giyinmiş, üzerinde siyah eteği ve siyah bir bluz... Kıyafetler 80'lerden kalma... Yatağın kenarına oturmuş, başı öne eğik, elindeki peçeteyi buruşturup, sıkmakta... Saçlarının kapattığı gözlerini siler eliyle, burnunu çekerek...

Saadet ona farketmeden uzaklaşıp odasına doğru gider.

Saadet (odadan seslenir): Anneeee...

Rezzan kendine gelir, aynaya bakarak gözlerini siler. Ayağa kalkıp kendine çeki düzen verir.

Saadet (ses): Anneeee...

SAHNE 21

İÇ, GÜN, DENİZ EV/YATAK ODASI

Kalın perdenin aralığından içeriye sızan güneş, çizgi gibi yatağın üstüne düşmüş.

Telefon titreşim sesi

Işıl bembeyaz yatağın içinde tek başına uyanır. Zar zor gözlerini açar. Elini yorganın altında gezdirerek telefonu çıkarır. Telefonun ekranını okumaya çalışır; telefonu açmadan yastığın altına saklar.

SAHNE 22

İÇ, GÜN, SAADET ODA

Perde kapalı ama açık renk olduğu için oda karanlık değil...

Perdenin üzerinde çizgi fim kahramanları var... Güneşin vurmasıyla perde üzerindeki karakterler silüet şeklinde göze çarpıyor. Buranın bir çocuk odası olduğunu gösteren, sadece perde ve etraftaki birkaç oyuncak.

Saadet, elinde bebekle odanın ortasında ayakta durmuş, Rezzan'ı beklemekte. Rezzan her şey normalmişçesine odaya girip perdeleri açar. Saadet hemen Rezzan'a bebeği gösterip...

Saadet: Bak... Babam getirdi...

Rezzan: Hadi hazırlan doktora gidicez.

Saadet kıyafet dolabına yönelirken, Rezzan Saadet'in yatağına bakar. Eliyle çarşafın birkaç yerini yokladıktan sonra, donuk bir şekilde yatağın nevresimlerini çıkarmaya başlar... Saadet'in yüzü açık dolaba dönük ancak kıyafet aradığı yok, Rezzan'ı bekler gibi. Kucağındaki bebeğe bakar. Annesini taklit ederek sessizce bebeğiyle konuşur.

Saadet: Hadi hazırlan doktora gidicez.

SAHNE 23

İÇ, GÜN, DENİZ EV/GİYİNME ODASI

Açık dolaplar, bir sürü siyah ceket, pantolonlar, t-shirtler... Ortada bir bank; üstünde Deniz'in atılmış kıyafetleri... Duvarda büyükçe bir boy aynası...

Işıl'ın üstünde şık bir etek ve bluz... Bi yandan telefonla konuşuyor, bi yandan kıyafetleri düzgün bir şekilde topluyor.

Işıl (telefonda): 8 Mart'a yetiştiremem...

...

Işıl: Her gün hastanedeyim... Bi de Sevim Hanım çıldırır evin içindeki boya kokusuna...

...

Işıl: Yahu ben niye resim yapıyorum? Reklam yapayım kadınlar için?

Işıl aynada kendine ve vücuduna bakıyor. Karnını kontrol ediyor.

Işıl: Asıl sen kadınlar için bişey yapmak istiyorsan, bizi yalnız bırakma bugün... Yoksa bi kadın eksilebilir dünya üzerinden...

...

Işıl(sırıtarak): Orasını bilemem...

Makyaj çantasını çıkarmış, aynanın önünde makyaj yapacak. Saçlarını özenle toplar, şekil verir.

Işıl: Tamam tamam, konuşuruz...

Telefonu kapatır. Önce biraz allık sürer. Sonra göz kalemini çıkarıp gözlerine kalem çekmeye başlar.

SAHNE 24

İÇ, GÜN, SAADET EV/YATAK ODASI

Rezzan tuvalet masasının aynasının önünde gözlerine kalem çekmektedir. Işıl gibi... Yanında yanan bir sigara...

Saadet giyinmiş, odaya gelip dikkatle annesini izler. Üstünde kısa bir etek, saçları açık, gözlerinin önüne düşüyor...

Rezzan göz ucuyla Saadet'e bakar.

Rezzan: Yine gitti o eteği giydi, kızım küçük o sana...

Saadet: Ama çok seviyorum...

Rezzan zorlamaz... Saadet masanın üstündeki makyaj malzemeleriyle oynamaya başlamış. Rezzan Saadet'in saçlarının yüzüne düştüğünü görür. Çok yumuşak olmayan bir şekilde kızı bacaklarının arasına alarak saçlarını toplar.

Rezzan: Niye çıkardın sen tokanı?

Saadet çok alışık bu duruma, pek de umursamıyor... Kırmızı bir ruj almış eline...

Saadet: Bunu mu süreceksin?

Rezzan Saadet'i önünden çekip ayağa kalkar.

Rezzan: Büyüyünce sen sürersin, hadi oyalanma!

Saadet aynaya bakarak, ruju sürermiş gibi yapar.

SAHNE 25

İÇ, GÜN, DOKTOR BEKLEME ODASI

Bir duvara yaslanmış oturma yerleri, bir tarafta iki kişilik bir koltuk, hemşire masası... Bir hemşire, masada oturmuş, bir diğeri odaya girip çıkıyor. Koltukta küçük bir kız ve annesi oturuyor. Saadet ise tek başına duvar tarafında... Bacaklarını açarak oturmuş. Bekleme odasının devamında bir koridor... Rezzan koridor tarafında, Saadet'den uzakta ama görünür bir yerde, elinde Saadet'in bebeği, telefonla konuşmakta.

Işıl da elinde telefonla içeri girer. Hemşireyle el hareketleriyle anlaştıktan sonra Saadet'in yanına oturur. Sessizce konuşmakta... Saadet baştan aşağı Işıl'ı süzüyor. Işıl'ın saçlarını atışını hayranlıkla izler.

Işıl(telefonda): Çok seviyorum seni, çok saol...

Işıl telefonu kapattıktan sonra etrafına bakınırken Saadet'i farkeder. Saadet Işıl'ın topuklu ayakkabılarına bakıyordur.

Işıl: Meraba...

Saadet yakalanmış gibi utanıp arkasına yaslanır, Rezzan'a doğru bakar, ses vermez...

Işıl: Ben Işıl...

Saadet: Saadet.

Işıl: Memnun oldum Saadet...

Bu sırada koltukta oturan küçük kız ayağa kalkmış, dergileri karıştırırken, annesinin ikazıyla uslu uslu yerine oturur. Işıl bunu izlerken, Saadet'in akli Işıl'da...

Saadet: Sevgilinle mi konuştun?

Işıl (biraz şaşkın, güler): Yok... Kuzenim... Eren...

Saadet (heyecanlı): Aaaa... Benim kuzenimin de adı Eren... **(kendi kendine)** Çok komiktir...

Işıl: Benimki de çok komiktir...

Saadet: Bütün şarkıları bilir.

Işıl: Sen bilmiyo musun?

Saadet: Biliyorum... **(Duraklar)** Ama o hepsini biliyo.

Işıl: O zaman sana da öğretir. Benim kuzenim de herşeyi bilir, bana da öğretir.

Saadet: Ama ben ondan güzel resim yapıyorum...

Işıl: Nerde Eren?

Saadet: Evde... **(dalga geçer gibi)** Doktora gelmekten korkuyo...

Işıl: Aynı evde mi kalıyorsunuz?

Saadet: Yok, babası izin vermiyo!

Işıl (kendince espri yapar): Büyüyünce de sevgilisi vermez!

Saadet: (güler) Eren'in sevgilisi mi? **(daha çok güler)**

Işıl (sır verir gibi) Sakın izin verme, tamam mı? Seninle kalsın... Büyüyünce çok işine yarayacak.

Işıl'ın onunla konuşma şekli Saadet'in hoşuna gider, biraz utanıp sıkılsa da, suratında sürekli bir gülümseme... Işıl da farkında olmadan bayağı yayılarak oturmaktadır. Işıl Rezzan'a doğru bakar...

Işıl: Annenle mi geldin?

Saadet: Ben nasıl tek geleyim?

Işıl (gülümser): Senin bebeğini almış...

Saadet cebinden kırmızı bir ruj çıkarır.

Saadet: Ben de bunu aldım ondan...

Saadet ruju güzelce dudağına sürer. Işıl Saadet'in yaşından büyük konuşmasıyla eğlenir gibidir... Saadet'in ruju sürüşünü izler.

Işıl: Ben senin gibi beceremiyorum valla...

Saadet: Ben sana öğretirim istersen...

Hemşire: Işıl hanım, buyrun.

Işıl, hemşirenin sesiyle döner, yayıldığını farkeder. Hemen üstünü başını düzeltip kalkar. Saadet Işıl'ı süzmektedir.

Işıl: (sessizce) Bence onu annene verip, bebeğini geri al sen... **(el sallar)** Görüşürüz...

Rezzan geldiğinde Saadet yayılmış oturmaktadır. Saadet annesinin geldiğini görünce ruju cebine atar. Rezzan Işıl'ın kalktığı yere otururken:

Rezzan: Kızım düzgün otur...

Saadet Işıl gibi ayağa kalkıp düzeltir üstünü...

SAHNE 26

İÇ, GÜN, GAZETE BİNASI

(Rabarba...)

Kalabalık bir gazete ortamı... Herkes sürekli bi hareket halinde... Gazetenin içinde farkedilebilir bir kadın yoğunluğu var. Bir tarafta grup halinde oturan kadınların gazetede çalışmadıkları çok belli, daha çok güne gelmiş gibi giyinmiş, aralarında konuşuyorlar. Kıyafetinden gazetenin çaycısı olduğu anlaşılan orta yaşlı bir kadın, grup haline oturan kadınlara çay servisi yapmakta...

Çay servisi diğer masalara doğru devam eder. Bir masada iki gazeteci önlerine koydukları sayfa tasarımlarına bakıyorlar. Tasarımların üzerinde '8 Mart' ve 'Kadın' yazıları dikkat çekiyor.

Çay servisiyle ilerleriz. B.Eren bir masanın başında ayakta durmuş, masada oturan gazete çalışanı kadınla (**LEYLA**), ellerindeki kağıda bakarak ciddi bir şekilde konuşmakta. Gazetede ki uğultu nedeniyle, biraz yüksek sesle konuşmak zorundalar.

Leyla: Niye çıkaralım ki o cümleyi? Erkeği bu hale getiren de annesi, karısı; yine bi kadın!

Eren bi yandan cevap verirken, telefonunun çaldığını farkedip cebinden telefonunu çıkarır.

B.Eren: Evet de, yazının bütünlüğünde yeri yok... Bi saniye...

B.Eren (telefonda): Efendim Işıl? Ne?

O sırada kadın bir gazete çalışanı, tam B.Eren'in dibinde hayli yüksek sesle telefonda konuşmaktadır.

SAHNE 27

İÇ, GÜN, IŞIL ARABA

Araba bir otobanda, normalden daha yavaş bir şekilde ilerliyor. İçi tertemiz.

Yandan geçen arabalar Işıl'a korna çalıyor

Işıl sürücü koltuğunda, kulağında telefon, birşeyler arar gibi etrafa bakınmakta... Yüzünde tedirgin bi ifade...

Işıl (tel): Kayboldum yine...

Yanından kornaya basarak geçen adama laf atmak için camı açarken, öndeki iki camı birden açar.

Işıl (yüksek sesle): Arkamdan gelme, burdan geç.

Camları yeniden kapatır. Yeni yıkanmış arabanın camında su izleri... Sinirlenmiş, geçip giden adama bağıırıyor.

Işıl: Al işte... Senin yüzünden leke oldu...

SAHNE 28

İÇ, GÜN, GAZETE BİNASI

B.Eren rahat duymak için, masadan uzaklaşarak, gazetenin içinde daha sakin bir yer bulmaya çalışmakta...

B.Eren (telefonda): Ay sen arabayı mı yıkattın yoksa?

Leyla (yüksek sesle): Eren bunun gitmesi lazım...

B.Eren: Hemen geliyorum...

B.Eren kalabalıktan uzaklaşarak binanın merdiven boşluğuna çıkar. O sırada merdivenleri çıkmakta olan 30'larında yakışıklı bir erkek (**İLKER**) B.Eren'in önünden geçer. Göz göze gelirler. İlker merdiven çıkmaya devam eder, B.Eren ise İlker kaybolana kadar bakışlarıyla takip eder.

B.Eren (telefonda): Tamam işte onu takip et...

B.Eren, İlker'in nereye gittiğini kontrol eder gibi üst kata doğru bakar. Telefonu unutmuş gibidir. Işıl'ın sesiyle kendine gelir.

B.Eren (telefonda): Eve falan gidemem, cennete gidicem birazdan... Boşver... Sen niye gitmedin sabahtan? Hıh tamam, ordan sağa gireceksin...

SAHNE 29

DIŞ, GÜN, CADDE

Rezzan ve Saadet bir duvarın önünde durmaktalar. Rezzan birinden saklanır gibi duvara doğru dönmüş sigara içmekte. Saadet kaldırımdan gelip geçenlere bakıyor. Rezzan sigarasından son bir nefes alıp yere atar ve Saadet'i kolundan tutup yürümeye başlarlar.

Macun satan bir adamın yanından geçerken Saadet yavaşlar. Rezzan kolundan çekerek yürümeye devam eder. Saadet'in gözü adamda kalmıştır. Bir otobüs durağına gelmişlerdir.

Rezzan: Doktorun dediklerini dinlemedin mi?

SAHNE 30

İÇ, GÜN, IŞIL ARABA

Radyodan gelen yüksek sesli müzik

Sürücü koltuğunda Işıl, yanında ise 50'li yaşlarında esmer, bakımlı, hafif toplu bir kadın (**SEVİM HANIM**)... Sahil tarafında bir yerde, yoğun trafik nedeniyle araba durmaktadır. Işıl elinde telefon, mesaj yazmaktadır. Sevim Hanım çantasında birşey aramaktadır. Müzikten rahatsız olmuş gibi radyonun sesini kısıp yeniden çantasını karıştırır.

(Dışardan gelen yol çalışması sesi)

Sevim Hanım: Ay başım şişti, bu kadar yüksek sesle dinlenir mi kızım?

Işıl: (**inşaat sesini kastederek**) Bu sesi mi dinleyelim?

Sevim Hanım: N'apıyosun ne ediyosun, anlat... Bulamadım valla... Selpak var mı arabanda?

Işıl elini uzatıp koltuk arkasından kağıt mendil çıkarır, verir.

Işıl: Değişik bişey yok... İş-ev-iş... (**Mesaj yazarken bi duraklar**) Bu ara bi de hastane eklendi işte...

Sevim Hanım paketten bir mendil çıkarır. Lekeli camı içten silmeye çalışır ama dıştan olduğunu fark eder. Işıl tepki vermez.

Sevim Hanım: Araba kullanırken bakma şu telefona... Allah muhafaza...

Işıl: Anne gitmiyoruz ki...

Sevim Hanım: ...

Işıl'ın telefonu çalar, sessize alıp çantasına atar.

Sevim Hanım: Kim arıyo?

Işıl: Deniz... Araba kullanırken konuşmayayım.

Sevim Hanım: (**güler**) Aşk olsun... Sonra da aramayı unutuyosun... Deniz n'apıyo?

Işıl: Biraz yoğun bu aralar!

Sevim Hanım: Aman aman iş olsun da... Ailesiyle mi yaşıyodu o?

Işıl: I ıh... (**inşaat sesine takılmış**) Başka bi saat bulamadılar mı bunu yapacak?

Sevim Hanım: Eren bişey demiyo mu Deniz'e?

Işıl: Ne desin ki?

Sevim Hanım: 'Onun sevgilisi benim' diyodu çocukken... (**güler**) O da gelseydi keşke...

Işıl: Anne niye elinde tutuyosun o selpağı?

Bu kez Sevim Hanım'ın telefonu çalar. O da açmayıp çantasına atar.

Işıl: Arabayı ben kullanıyorum...

Sevim Hanım: Bizim Meral... Ararım ben onu...

Işıl: Meral kim?

Sevim Hanım: Dükkanda manikre başladı...

Işıl: Niye açmadın? Bişey olmuştur belki..
Sevim Hanım: Anneannenini soracaktı heralde... Ararım ben onu sonra...

Işıl trafiğin neden olduğunu anlamaya çalışır gibi öne bakınırken, Sevim Hanım'la çok da ilgilenmiyormuş gibi lafını sokar...

Işıl: Haklısın... Nasıl olduğunu bilmiyorsun ki!

Sevim Hanım başını dışarı çevirir. Sessizlik... Sevim Hanım kapıyı açarak arabadan çıkar. Işıl ne olduğunu anlamadan Sevim Hanım kağıt mendille camdaki su lekelerini silmeye başlar. Işıl bişey demeye yeltense de vazgeçer, arkasına yaslanır.

Yol çalışmasının sesi artar. Işıl müziğin sesini açar.

SAHNE 31

DIŞ, GÜN, SAHİL KENARI

(Yol çalışmasının sesi)

Rezzan ve Saadet sahil kenarında bir bankta oturmaktadırlar. Rezzan sigarasını içiyor. Saadet belli ki biraz sıkılmış... Bebek ortalıkta yok...

Saadet: Eren'e mi gidicez?
Rezzan: Gitmeyelim mi?
Saadet: Gidelim..
Rezzan: Eren'de kalalım mı bu gece?
Saadet: Babam yalnız mı kalacak?

O sırada Rezzan'ın telefonu çalar. Telefona bakıp, ayağa kalkar.

Rezzan: Kalkma yerinden tamam mı?

Rezzan banktan biraz uzaklaşıp telefonla konuşmaya başlar. Saadet banktan kalkmadan etrafına bakınmaya başlar. Gözü yol kenarındaki çalışmaya ve trafikte bekleyen arabalara takılır.

SAHNE 32

İÇ, GÜN, IŞIL EV/SALON

Evin girişi genişçe bir salona açılmaktadır. Dekorasyonla ikiye bölünmüş salonun bir tarafında televizyon ve sade bir koltuk takımı, diğer tarafında ise kitaplık ve yemek masası vardır. Her tarafta küçük küçük eşyalar var; çiçekler, süsler... Evin sıcak bir havası var; düzensiz de değil ama biraz fazla kalabalık.

Işıl ve Sevim Hanım, bir bavulla beraber eve girerler. Işıl, bavulu taşıırken yorulmuş, hemen koltuğa geçer. Sevim Hanım'ın elinde büyükçe bir poşet, eve ilk kez gelmiş gibi bakıyor. Bakınırken bi yandan da masanın üstünü toparlamaya başlamış...

Sevim Hanım: Meşhur eviniz burası demek! Koca şehirde bi başınıza... Ay biraz soğuk mu bu ev?

Işıl tam koltuğa oturacakken orta sehpa, dergilerin üstünde duran küllüğü, sigara kağıdını (OCB) ve kutuyu farkeder. Sehpadakileri toplayıp salondan çıkar. Geri geldiğinde ortalıkta birşeyler arar gibidir. İki kadın da salonda dolanmaktadır. Işıl kitaplıktan aldığı birkaç eşyayı daha iç odalara götürür.

Sevim Hanım: Ne zamandır temizlik de yapılmamış... Ben bi elimi yıkıyım da, bezin falan nerde? Bi de bu bavulu nereye koyalım?

Işıl (içerden): Benim odama koyalım. Sen burda uyu...

SAHNE 33

İÇ, GÜN, IŞIL EV/BANYO

Işık yanmıyor ama zifiri karanlık değil.

Işıl elindeki abajuru çamaşır makinesinin üstüne koyar, fişini takıp yakar. Etraftaki tealight mumları toplayıp dolaba koyar. Seri bir şekilde her şeyi kontrol edip toparlamaktadır.

Sevim Hanım (ses): Yok, ben hiç sizin rahatınızı bozmayayım! Şu koltuk açılmıyor mu?

Işıl: Anne sen niye salonda yatıyorsun? Ben geç uyuyorum...

SAHNE 34

İÇ, GÜN, IŞIL EV/SALON

Sevim Hanım, elindeki poşette duran kutuyu çıkarır. Kutudan da cam bir vazo çıkar. İtinayla masada vazo için yer yapar.

Sevim Hanım: Sen mi salonda uyuyacaksın? Olur mu öyle şey?

Işıl (ses): Eren'in yatağı da boş...

Sevim Hanım şaşırılmış, içeri doğru bakınca Işıl'ı görebilecekmiş gibi o tarafa doğru eğilir.

SAHNE 35

İÇ, GÜN, IŞIL EV/B.EREN ODA

Sevim Hanım (ses): Eren nerde?

Depo gibi bir oda. Bir çek-yat, kıyafet dolabı... Duvardaki raflarda birkaç kitap... Çek-yat açıldığında hareket edecek yer kalmayacakmış gibi... Boş olması gereken yerlerde de koliler var. Birkaç yarım bırakılmış tuval ve iki ayrı boyda şövale... Birikmiş dergiler... Eski bir gitar...

Işıl odaya girdiğinde, pek de yatılacak yer olmadığını görür. Kapakları açık olan kolilere bi göz atar.

Işıl (duraklar): Bi arkadaşında kalıyo...

SAHNE 36

İÇ, GÜN, IŞIL EV/MUTFAK

Evin en boş yeri mutfak... B.Eren'in odasından biraz daha büyük. Lavaboda ve tezgahda birkaç kirli bulaşık... Işıl mutfağa girer.

Sevim Hanım (ses): Kız arkadaşını mı var?

Işıl mutfak çekmecelerinden birine yönelir. Çekmecenin kulbu yok, bi yerinden tutarak açmaya çalışır, belli ki zor açılıyor... O sırada tırnağı kırılır, biraz canı yanmış... Biraz da canı sıkılmış...

Işıl: Evet, sevgilisinde kalıyor... arada...

SAHNE 37

İÇ, GÜN, IŞIL EV/BANYO

Abajurla aydınlatılmış...

Sevim Hanım dolaplara kendi eşyalarını yerleştirirken, bi yandan da açtığı dolapları düzeltiyor.

Sevim Hanım (mutlu): Getirsin görelim bari... Merak ettim kızını! Eren'im öyle kolay kolay beğenmez kimseyi... Buranın ışığına ne olmuş?

Işıl (ses): Yaptırcam ben onu...

SAHNE 38

İÇ, GÜN, IŞIL EV/IŞIL ODA

Diğer odalara göre daha az ışık alıyor.

Evin en büyük odası. Çift kişilik bir yatak, büyük bir kıyafet dolabı, çalışma masası, kitaplık ve kitaplığın üstünde renk renk kutular... Yeni ve modern bir oda değil... Yerler halı kaplı... Eşya yoğunluğu burda da göze çarpıyor, kendi içinde düzenli, dağınık değil ama yorucu bi kalabalık var...

Çalışma masasının önündeki panoda, dergilerden kesilmiş resimler, fotoğraflar ve üstünde kısa yazıların olduğu kağıt parçaları ve post-it'ler; bazılarında 15 yıl öncesinin tarihi var... Masada fotoğraflar, dergiler, boya fırçaları...

Kitaplığın raflarında kitaplar, müzik seti, süs eşyaları, nikah şekerleri, üzerine yazılar yazılmış küçüklü büyüklü taşlar, üstüne etiketle tarih yapııştırılmış boş bir şarap şişesi...

Sevim Hanım (ses): Evlensin de ablamlarla, enişte de mutlu olsun... Yazık adam, bi gün yüzü görmedi...

Işıl kitaplığın dolaplarından birinin önünde. Dolabın içinde ojeler var. (Kırmızı yok) Bi yandan ojelere bakılırken, bi yandan tırnağını törpülüyor, cevap vermez.

SAHNE 39

İÇ, GÜN, IŞIL EV/MUTFAK

Sevim Hanım lavabodaki bulaşıkları yıkamakta... Nerdeyse kendi kendine konuşuyor...

Sevim Hanım: E sen kız başına mı kalıyorsun Eren olmayınca? Korkmuyo musun kızım?

SAHNE 40

İÇ, GÜN, IŞIL EV/B.EREN ODA

Işıl eğilmiş, çek-yat'ın altına bakmakta... Kafasını kaldırdığında çek-yat'ın altından bir lise yıllığı ve iki defter çıkarır... Meraklı bakışlarından, yeni bulduğu bir şey olduğu anlaşılakta... Defterlerden biri, arasına konmuş kağıtlardan dolayı iyice şişmiş, kapıtların kenarları buruşmuş...

Kabarık defteri açıp içindekilere göz atar... Hepsinde karalamalar ve yazılar vardır...

Sevim Hanım (ses): Sen de evlen, kendi yuvanı kur!
Böyle yalnız hayat mı geçer?

Işıl sıkılmış gibi kafasını iki yana sallayıp, uflar...

SAHNE 41

İÇ, GÜN, IŞIL EV/MUTFAK

Sevim Hanım bulaşıkları bitirmiş, ıslak elleriyle, mutfağa bişeyler arar gibi bakmakta...

Sevim Hanım: Işıl? Işıl? Bi el havlun yok mu mutfakta?

SAHNE 42

İÇ, AKŞAM, K.EREN EV/MUTFAK

Mutfak havlusuyla kurulanan bir kadın eli...

Dışarda hava kararmış, mutfağı sarı bi ışık aydınlatıyor.

80'lerden kalma, ahşap, aile tipi bir mutfak... Yemek masasının üstünde naylon bir örtü... Balkon kapısı açık... İçerde hafiften bir yemek buharı, sigara dumanı, camlar buğulanmış... Rezzan ve aynı yaşlarda bir kadın (**KADIN1**) masada oturmuş. Rezzan hiç konuşmadan elindeki peçeteyi katlıyor. Kadın1 masada piring ayıklıyor. Bir diğer iki kadın (**KADIN2**, **NAZAN**) ayakta ocağın başındalar. Nazan, K.Eren'in annesi, Rezzan'ın

ablası, 30'larının sonunda, biraz silik bir kadın... Kadın2 elinde bir anahtarlık, ayakta tezgaha yaslanmış, Rezzan'a bakıyor... Yas evi gibi, kimse konuşmuyor...

Saadet ve arkasından onunla aynı boylarda şirin, güzel yüzlü bir erkek çocuğu (**K.EREN**) mutfağa girerler.

Nazan: Çocuklar soğuk burası, içeri geçin hadi...
Eren, hadi...

K.Eren kapının eşiğinde durur. Saadet ise hiç duymamış gibi Rezzan'ın yanına giderek, iyice annesine yapışır. Kadınlar ona acıyarak bakarken, o bundan rahatsız, kadınları inceliyor.

Rezzan: Teyzen ne diyo?
Saadet (fısıltıyla): Söyledin mi?
Rezzan: Tamam, hadi içeri gidin...
Nazan: Bişey mi istiyo?
Rezzan: Eren bu gece bizde kalabilir mi?

Nazan Saadet'i annesinden ayırıp kendine çeker, başını karnına bastırır. Diğer kadınlar da aşırı duygulanmış bakarlar Saadet'e.

Nazan: Teyzene niye söylemiyorsun? Kalabilir tabi ki...
K.Eren: Babam?
Nazan: Baban bişey demez...

Saadet ve K.Eren sevinçle birbirlerine bakarlar. Saadet hemen Nazan'ın kollarından sıyrılıp kapıya yönelir.

K.Eren: Ben çantamı topladım...
Saadet: Hadi şimdi anlat hikayeyi...

Çocuklar bi heyecanla koşarak içeri geçerler.

Nazan (yüksek sesle): Eren karıştırma dolapları, düzgün çıkar... Öyle şeyleri de anlatma kıza...
Kadın2: Ay karışma çocuğa...
Kadın1: Ne anlatıyor kız?
Nazan: Ne bileyim, yok güneş ikiye ayrılıyo, gemiler geçiyö... Akli bunlara çalışıyo ancak...

Kadınlar güler, Rezzan gülümser... Dış kapıdan anahtar sesi gelir. Kadınlar birden ayaklanır. Kadın2, Kadın1'i dürter.

Kadın2: Hadi kalk, benim herif de gelir şimdi...

SAHNE 43

İÇ, AKŞAM, IŞIL EV/B.EREN ODA

B.Eren ve Işıl çekyat'ın üstünde oturmuş. B.Eren'in üstünde gazetede gördüğümüz kıyafetler. Işıl ise şık giyinmiş, koluna B.Eren'in çözdüğü siyah bilekliği dolamış... Işıl elinde B.Eren'in yatağının altından

çıkan yıllığı okumakta... B.Eren ise elbise dolabının kapağını açmış, kıyafet seçmektedir. Bişeyler çıkarıp baktıktan sonra, geri katlayıp dolaba koyar. Bazılarını da yanına çek-yat'ın üstüne ayırır.

B.Eren: Gerçeği senin hikayenden daha yaratıcı valla...

Işıl: Ne dese ydim?

B.Eren: Merak etme anneciğim, Eren bu odayı sadece adam atmak için kullanır, onun dışında salonda yatardı.

Işıl: Hı hı! Sevgilinin adı da Yüksel. **(yıllığı göstererek)** Şu tipe bakar mısın? Kezban Çakıcı...

B.Eren: Yalan söylemedim ki; Yüksel, Ahmet'in göbek adı... Ahmet Yüksel Fidan...

Işıl yıllığa yoğunlaşmış, cevap vermeyip sırttır. B.Eren bi kazak çıkarır. Kazağın omuz kısımlarından tutup kaldırır, Işıl'a gösterir.

B.Eren: Bu çok mu eski...

Işıl (bakmadan): Yoo...

B.Eren (kızmış): Şunu bırakır mısın? Sabahtandır elinde... Annenin yanına git bari...

Işıl (gülerek): Babanın yazdığına bak! Geleceğin mühendisi Eren'ime...

B.Eren (elinden almaya çalışır, alamaz): Nerden çıktı bu şimdi?

Işıl: Çekyatın altındaydı...

B.Eren: Nasıl buldun orda Allahaşkına?

Işıl: Bizimki laf edecek diye şurdaki kolileri kaldırayım dedim! Koli bandı arıyodum...

B.Eren: Çekyatın altında mı?

Işıl: Yok, mutfaktaki çekmece...

B.Eren: Eee?

Işıl: Çekmeceyi zorlarken tırnağım kırıldı...

B.Eren kazağı bırakmış, 'ne saçmalıyorsun?' der gibi Işıl'a bakmakta. Işıl B.Eren'in suratına bakıp güler.

Işıl: İşte tırnağım kırıldı, törpülerken ojemi değiştireyim bari dedim. Oje seçerken şu senin küçük topun var ya; onu buldum... Topla oynarken çekyat'ın altına kaçtı... Onu alayım derken bunu buldum... Nasıl? Seversin sen böyle hikayeleri!

B.Eren: E koliler duruyo...

Işıl: Ojemi de değiştirmedim zaten...

O sırada kapı zili çalar.

B.Eren: Çok ciddi problemlerin var senin... Kalk git, sevgilin geldi...

Eski tarz kristal avizelerle aydınlamakta...

(Açık televizyonun sesi)

Tüplü televizyon (Film-Uçurtmayı Vurmasınlar), etrafında desenli kadife bir koltuk takımı; bir tarafta vitrin, büfe... Yemek masası, koltuk takımının arkasında ama televizyonu görecektir şekilde... Yemek masasının üstünde naylon bir örtü ve yemekler... Öyle mükellef bir sofraya değil... Salata, soğan tabağı ve yoğurt kaseleri ortada... Bardak var ama su yok...

30'larının sonlarında, bıyıklı, esmer, kısa boylu bir erkek (**YÜCEL BEY**), biri 10'lu yaşlarında, diğeri 18'lerinde iki erkek çocuk (**K.EREN'in AĞABEYLERİ**) ve Rezzan yemek masasında oturmaktadır. Kuru fasulye ve pilav... Nazan elinde iki dolu tabakla salona girer...

Yücel Bey: Öyle bi başına, olur mu koca şehirde?

Nazan: Tamam canım, şimdi konuşmayın... (**içeri seslenir**) Ereeen... Yemeğe gelin diyorum...

Yücel Bey (masada aranarak): Bi işiniz var, onu da tam yapmıyorsunuz... Bardak var, su yok masada...

Nazan mutfağa gider. Saadet mutlu bir şekilde koşarak salona girer. Hemen Rezzan'ın yanına sokulur. K.Eren arkasından gelir, gözü televizyona takılır.

Saadet (fısıltıyla): Ne zaman gidicez?

Rezzan: Tamam kızım, yemeğimizi yiyelim...

Saadet (tüm masaya): Eren bize gelicek bu gece!

Yücel Bey: Eren mi bakacak size?

Nazan elinde su dolu, belli ki eskiden içki şişesi olan bi şişeyle salona gelir. Rezzan Saadet'i sandalyeye oturtmaya çalışır...

Nazan: Ereen! Zamanı mı şimdi?

Yücel Bey: Kapat şu televizyonu...

DETAY - TELEVİZYON

Filmdeki küçük çocuğun bir sahnesi...

SAHNE 45

İÇ, AKŞAM, IŞIL EV/SALON

DETAY - TELEVİZYON

Filmdeki aynı sahnenin devamı oynarken, birden görüntü değişir. Sunucu bir kadın, yanında Ozan Bilen, röportaj yapmakta...

SUNUCU: Tam 21 yıl olmuş... Küçük Barış şimdi 26 yaşında...

SAHNEYE DÖNÜŞ

Salon ilk gördüğümüz halinden farklı. Koltukların yeri değişmiş, herşey daha düzenli duruyor. Deniz spor ama bayağı şık giyinmiş, Sevim Hanım'la salonda televizyon izlemektedirler. Sevim Hanım fazladan kibar... Deniz biraz gergin duruyor.

Işıl (mutfaktan-ses): Deniz, sallama yapıyorum...

Deniz: Hiç yapma, çıkalım bence... Geç kaldık!

Sevim Hanım kumandadan kanalı değiştirir...

Sevim Hanım: Kızım sallama olur mu? (**Deniz'e**) Bi çay içer kalkarız beraber. Bunlar da hazırlanıyor daha! Işıl bütün gün hazırlandı valla... Çok yakın bir arkadaşınız mı?

Üst kattan bir kadınla bir erkeğin kavga sesleri gelmeye başlar. Deniz sanki görecekmış gibi tavana bakar. Sevim Hanım sanki hiç bir şey olmamış gibi davranır. Televizyonun sesini biraz açar...

(Televizyondan gelen ses - reklamlar)

Sevim Hanım: Sizinkiler nasıllar?

Deniz: İyiler onlar da...

Işıl (ses): Ben içerdeyim, siz çayları içince çıkabiliriz...

Sevim Hanım, Deniz'e 'bu da böyle' der gibi gülümser.

SAHNE 46

İÇ, AKŞAM, IŞIL EV/B.EREN ODA

B.Eren hala aynı yerde... Üstünü değiştirmiş, dar bir t-shirt giymiş. Önündeki çanta nerdeyse dolmuş... Işıl odaya girip, aynı yere oturur ve birşey arar gibi etrafına bakınır. Eren önünde bir çekmece açmış, içinde Işıl'ın gündüz kaldırdığı eşyalar var.

Işıl: Deniz'in de çay içeceği tuttu! Yıllık nerde?

B.Eren: Bunlar niye burda?

Işıl: Ne bileyim, oraya bakmaz dedim... Nerde ya yıllık?

B.Eren çekmecedan bir prezervatif kutusu çıkarıp içine bakar...

B.Eren: Oooo...

Işıl: O da banyodan çıktı...

B.Eren: Dolu olduğuna göre senin...

Işıl (gülerek): Salak...

B.Eren çekmeceyi ve çantasını kapatıp ayağa kalkar... Işıl yıllığı arar gibi kolilere bakınıyor...

B.Eren: Regl oldun mu?

Işıl: Hayır.

B.Eren: Test yaptın mı?

Işıl: Hayır.
B.Eren: Doktora gittim dedin?
Işıl: Şeker değerim normal...
B.Eren: Peki Deniz'e baba olacağını söyledin mi?
Işıl: Ay bi susar mısın?
B.Eren: Bir Işıl Özben klasiği daha...
Işıl: Sen niye topladın bu eşyaları?
B.Eren: Yavaş yavaş götürüyorum işte...
Işıl: Herif gidiyo bi aya, ordakileri yavaş yavaş getirmeye başlasan ya...

B.Eren tekrar çek-yat'a oturur... Biraz durulmuş...

B.Eren: Haftaya 2 günlüğüne ev tutmaya gidecek!
Ben de gideyim diyorum... Sonra...
Işıl: Sonra efsane geri dönüyo yani! Kutuyu sana veririm, boşaltırsın artık...

B.Eren cevap vermez.

Işıl: Tamam be... Üzülme... Gideriz yanına...
B.Eren: Bişey diyecem sana...
Deniz (ses): Işıllıll... Hazır mısınız?
Işıl: Hadi kalk, yolda söylersin... Daha hastaneye gidicez... Çok geç kaldık...

SAHNE 47

İÇ, GECE, PARTİ EVİ/SALON

Tüm duvar boyunca alttan sarı ışıklı aydınlatılmış, ortalarına doğru giderek loşlanan büyükçe bir salon...

Müzik - Rabarba

Yaklaşık 30-40 kişinin olduğu bir ev partisi... Hemen girişte birebir boyutlarda bir Wolverine kartoneti... Erkek konukların sol ellerinde Wolverine pençeleri var... Kadınlar kürklü kıyafetler giymekte... Ev, partinin konseptine uygun süslenmiş... Ortam fazla züppe; şıkır şıkır insanlarla dolu... Herkes salonun belli yerlerine öbeklenmiş... Kimileri muhabbet etmekte, kimileri açık büfeden yemek yiyor, kimileri de yavaştan dans etmeye başlamış... Yüksek kahkahalar, büyük hareketler...

Deniz önde, Işıl biraz arkada, B.Eren ise onların arkasında salona girerler. Yanlarından geçen tanıdıklarla selamlaşırlar. B.Eren'in kimseyi tanımadığı belli, biraz da keyifsiz burda olmaktan... Işıl salona girdikten sonra üstündeki kürkü çıkarır... Işıl ve Deniz hemen ortama uyum sağlarlar... B.Eren sızlanmaktadır.

B.Eren: Daha saçmasını görmemiştim... Şurdakine bak!
(gözleriyle işaret ederek)
Işıl: **(gösterilen tarafa bakar)** Çok fenaymış...
Huysuzluk yapma da milletle kaynaş... Bak hoş tipler de var...

B.Eren umutsuzca etrafına bakınırken, gözü birine takılır. Sabah gazete binasının merdiven boşluğunda gördüğü yakışıklı adam da (**İLKER**) ordadır. Hemen heyecanla Işıl'ı kolundan tutup yanına çeker, kulağına eğilir. Kendinden geçmiş gibi, biraz abartılı:

B.Eren: Az önce kaderimle karşılaştım...

Işıl merakla etrafına bakınır. B.Eren bir göz hareketiyle Işıl'a bakması gereken yönü gösterir. Işıl hemen kim olduğunu fark edip, alıcı gibi adamı inceler.

Işıl: Beğendim... Ama tanımıyorum... Go for it...

B.Eren gülümseyerek açık büfeye doğru ilerler. Işıl ve Deniz arkadaşlarıyla muhabbet etmektedirler. Hemen ortama ayak uydurmuşlardır.

...

(müzik daha yüksek seste)

Parti daha kalabalık, müzik daha hareketli, daha çok kişi dansediyor... Bir tarafta, içinde Işıl'ın da olduğu bir grup, çember halinde bir oyun oynuyorlar... Oyun oynayanların alınlarındaki post-it'lerde isimler yazılı... Işıl'ın alnında Madonna yazıyor, bi adamın kafasında Lady Gaga; Freud, Seda Sayan... Konuşmalar duyulmasa da ekibin çok eğlendikleri belli... Deniz, koluna taktığı Wolverine pençesiyle Işıl'a şaka yaparak ekibin arasına katılır. Işıl'a arkadan sarılarak oyunu izler.

B.Eren ise salonun başka bir tarafında elinde içki kadehi, İlker'le konuşmaktadır. Yüksek sestten dolayı konuşurken hayli yakın dururlar... B.Eren de eğlenmeye başlamış gibidir...

...

Işıl kalabalığın arasından geçerek, banyoya doğru ilerler. Evin daha sessiz bir kısmında B.Eren ve İlker muhabbet etmektedirler. Işıl, B.Eren'in yanından geçerken, muhabbetlerini duyabilmek için biraz yaklaşır.

B.Eren (İlker'e): Yani aslında deniyolar ama henüz bunu açıklayamazlar. Çünkü klonlama ile tamamen aynı insanı elde edemiyorlar. Geleceğin Hitler'ini yaratmak isterken başarısız bi muhasebeci falan da yaratabilirler.

Işıl konuşmanın sonunu duyabilir ancak. Bir anda dönerek B.Eren'in yüzüne 'ne saçmalıyorsun?' der gibi dalga geçerek bakar... B.Eren Işıl'ı görünce dikkati dağılmıştır. Işıl'ın banyoya doğru ilerlediğini görünce, İlker'e 'bi saniye' işareti yaparak izin ister ve Işıl'ın peşinden gider. Işıl girdiği kapıyı tam kapatacakken, B.Eren onu durdurup kapıdan içeri girer.

Bembeyaz aydınlatılmış büyükçe bir banyo.

(İçerden gelen müzik sesi)

Güzel dekore edilmiş büyük bir banyo... Uzunca bir tezgahın üstünde bir lavabo, büyükçe bir ayna... Tezgahın üstünde kadın, moda ve magazin dergileri dizilmiş...

B.Eren gülerek banyoya girip kapıyı kilitler. Işıl lavabonun önünde kendine bakınırken B.Eren işemeye başlar.

Işıl (Eren'i taklit ederek): Hitler'i yaratmak isterken bıdı bıdı bıdı...

B.Eren: Gördün mü çocuğu ama? İnsanın böyle sevgilisi olsun bi milyar borcu olsun... Sen de herkesi tanıyorsun, tek tanıman gereken adamı tanımiyorsun... Tesadüfe bak, daha bu sabah gördüm...

Işıl: Ne ayıp Eren yaa... Sevgilinden öğrendiklerinle başka adamlarla flört ediyosun...

B.Eren: İçerde herkes sevgililerinin, babalarının paralarıyla flört ediyö... Benimki en azından faydalı bilgi aktarımı...

Işıl: Ahmet'i yolcularken çok da üzölmeyeceksin anlaşölan...

B.Eren: Çok üzölmeyeceğim doğru da...

B.Eren sifonu çekip lavabonun önüne gelir ve elini yıkar. Bu kez Işıl işemeye başlar. İkisi de bunu çok normalmişçesine yaparlar. B.Eren tezgaha oturmuş, dergilerden birini karıştıırıyor...

Işıl: Ah aah... Gay aşkları çabuk bitiyö...

Dergilerle ilgilenip, Işıl'a cevap vermez, konuyu değiştirir.

B.Eren (dergileri kastederek): Şimdi içerdeki ö kadınlar bu dergilerde mi çalışıyor?

Işıl: Geri kalanlar da ö dergilerde çıkıyor...

B.Eren: Vay anasını...

Işıl: Seninki ne iş yapıyomuş?

B.Eren: Henüz ö aşamaya geçemedik... Şu an genölköltür flörtü aşamasındayız... Ben şöyle bilgiliyim, böyle bilgiliyim...

Işıl: Benim tanıdığım Eren, bu sürede çoktan eve atmıştı çocuğu...

B.Eren: Adını bilmiyorum daha, söyledi de güröltüden duymadım...

Bu kez Işıl sifonu çekip B.Eren'in yanına gelir. B.Eren'in kafası hala dergide...

Işıl: E bi daha sorsaydın...

B.Eren: İkinci kez söylediğinde anlamış gibi yaptım.. Şimdi sen tanışırken söyler sana adını..
Işıl: Hah, beni de alet et bu aldatmaya..
B.Eren: Kimi aldatıyorum be, flört ediyorum altı üstü..

SAHNE 49

İÇ, GECE, SAADET ODA

Işıklar kapalı, oda tam zifiri karanlık değil. Kapının altından ışık giriyor.

Saadet yatağında yatıyor. K.Eren'e ise kapıyla yatak arasında bir yer yatağı yapılmış.. Çocuklar fısıltıyla konuşup gülüşüyorlar.

Saadet: Eren! Babam şimdi gelse, seni farketmeyip üstüne basacak..

K.Eren: (Canı yanmış gibi) Çok acıyoo! Abim gece bazen tuvaletten dönerken basıyo..

Gülüşmeler..

Saadet: Senin yatağın bile yok..

K.Eren: Annemler de çocukken böyle yatıyolarmış..

Saadet: Gel benim yanımda yat istersen..

K.Eren: Yok..

Saadet: Niye?

K.Eren: Sen uyurken beni aşağı atarsın..

Her dedikleri çok komikmiş gibi gülerler..

SAHNE 50

İÇ, GECE, PARTİ EVİ/SALON

(Daha alçak sesli, slow müzik)

Yere yatmış, karnını tutup gülme krizine girmiş 30'larında bir erkek.. Bir elinde koca bir dilim pasta tutuyor, ağzı burnu çikolata..

Kalabalık bir grubun tezahüratı

Başka bir tarafta; gömleğini iki yandan açıp göğüslerini gösteren 20'li yaşlarda sarışın bir kadın.. Koltuklara yayılmış 10 kişilik kadınlı erkekli bir grubun ortasında.. Seksi hareketlerle gömleğinin düğmelerini geri ilikler.. Onu izleyenlerin arasındaki bir erkeğin elindeki 100 doları alarak çevresine gösterir gibi havada sallar.

Kadın: Başka iddiaya girmek isteyen?

Konukların bir kısmı gitmiş.. Koltuk grubunun dışında, Deniz'in de aralarında olduğu 7-8 kişilik başka bir grup açık büfenin başında, deliler gibi gülüp sürekli yemek yemekteler.. İkili takılanlar ise daha uzak yerleri tercih etmişler.. Işıl ve B.Eren de, diğerlerinden ayrı bi

yerde, iki kişilik bir koltuğa yayılarak oturmaktadırlar. Biraz yorgun gibiler... B.Eren'in elinde bir kadeh içki...

Işıl: Helal olsun, açtı valla...
B.Eren: Bunu ilk kez yaptığını sanmıyorum...
Işıl: Murat'ın eski sevgilisi o...
B.Eren: Murat hangisi?
Işıl: Parayı veren...
B.Eren: İnsan bin kere gördüğü şeyi görmek için para verir mi be? Hem çirkin hem salak...
Işıl: Hem de zengin...
B.Eren: Bizim de bi keyfimiz vardı, onu da kaybettik... Olsaydı iki muhabbet ederdik işte... Biz de iki gösterirdik... **(güler)**
Işıl: Sorayım mı Deniz'e kim olduğunu, tanıyodur o kesin...
B.Eren (uzaktan Deniz'e bakarak): Şimdi Deniz'in yanına gitsen, seni de yiyebilir valla... Aman boşver, şaka yapıyorum, kalkalım zaten... Geç oldu... Teyzem de evde yalnız, kadının ilk gecesi...

Işıl'ın telefonu çalar. Işıl telefona bakar, açmaz.

Işıl: İyi insan lafının üstüne ararmış...
B.Eren: Açsana...
Işıl: Eve geldiğini söyleyecek heralde...
B.Eren: E hadi kalkalım biz de...
Işıl: Dur iki dakika, uyusun, öyle gideriz.
B.Eren: Bekler o seni...
Işıl: Beklemeez... Uyur şimdi...
...
Işıl: Ereen? Sen de bize gelsene... Hatta... En azından annem gidene kadar bizde kalsan?
B.Eren: Çok isterdim de, nasıl geleyim Işıl? Ahmet evde...
Işıl: Ya Ahmet gidiyo zaten...

B.Eren bi anda doğrulur. Boğazını temizler. Nefesini boşaltır.

B.Eren: Işıl, Ahmet onunla gitmemi istiyor...

Işıl hiç pozisyonunu bozmadan kahkaha atar.

Işıl: Sen gidermişsin di mi? Ordan çikolata yollarmışsın... İsmail YK dinlemeye başlarsın...
B.Eren: Düşünüyorum...
Işıl: Ay saçmalama Eren ya... Tamam gelip kalma...
B.Eren: Gideyim yani?

Işıl da doğrulur... Ciddi mi değil mi, şüpheli...

Işıl: Dönmeyeceksin?
B.Eren: Daha gitmedim...
Işıl: Annelere ne diyen?

B.Eren: Orda iş buldum..
Işıl: Çok bencilce... Yalan söyleyeceksin yani..
B.Eren: Doğruyu biliyolar da, kabul etmiyolar!
Işıl: Anneanne bu haldeyken..
B.Eren: Üfff... Neyse... Şimdi konuşmasak?
Işıl: Ya öyle olur mu pat diye? N'apacaksın orda?
B.Eren: Pat diye diil kuzum... Haftaya ev için gidecek dedim ya... Bana da bi görüşme ayarlamış... İşin de olursa gelirsin diyo adam...

Işıl cevap vermeyip yeniden yatar koltuğa...

B.Eren: Hem pat diye niye olsun? Hiç bişey bilmiyomuş gibi konuşuyosun!
Işıl: Evet de 2 günlük herifin peşinden (**neresi olduğunu unutmuş gibi**) bilmem nereye gitmek?
B.Eren: Almanya..
Işıl: Aferin, her boku da düzelt...

Işıl ayağa kalkar. Kapıya doğru yürür.

B.Eren: Nereye gidiyosun?
Işıl(geriye bakmadan): Su alıcam...

SAHNE 51

İÇ, GECE, SAADET ODA

Saadet ve K.Eren konuşmuyorlar.

Oda o kadar sessiz ki dışardan gelen her ses duyuluyor.

K.Eren gözlerini kapatmış, Saadet'in gözleri açık.

Saadet'in yüzü kapıya dönük... Yastığının kenarını tutmuş, onunla oynuyor elinde...

Saadet: Eren?
K.Eren: Hıı?
Saadet: Uyudun mu?
K.Eren: I ıh..
Saadet: Susadın mı sen de?
K.Eren: Yooo..
Saadet: Gidip su içelim mi?
K.Eren: Hayır...

SAHNE 52

İÇ, GECE, HASTANE ODASI

Kapı tarafında cılız bir ışık yanmaktadır.

Işıl'ın koyduğu fotoğraf hala aynı yerde duruyor. Işıl aynı sandalyede oturmakta... Partide gördüğümüz bileklik kolunda yok... Diğer yatakta da

başka bir hasta, 30'larında bir adam gözleri kapalı yatmakta... O da cihazlara bağlı...

Işıl anneannenin kolunu okşamakta... Üzgün...

Telefon titreşim sesi.

Ekranında 'Eren' yazar. Işıl titreşimi kapatıp, telefonu açmadan çantaya geri atar.

İki eliyle anneannesinin elini tutar...

SAHNE 53

İÇ, GECE, SAADET ODA

Dışardan eski bir Türkçe şarkının sesi gelmekte.

Saadet yatağında oturur pozisyonda, K.Eren elindeki dolu su bardağını Saadet'e uzatır.

Saadet: Nasıl aldın?

K.Eren: Teyzem verdi.

Saadet: Ne dedin?

K.Eren: Su istiyorum.

Saadet suyu içerken, K.Eren gidip yer yatağına yatar.

K.Eren: Saadet?

Saadet: Hıııı?

Saadet yarısı boş bardağı etajerin üstüne koyup yorganın altına girer.

K.Eren: Baban gitti ya... Anneme söyleyen hep burda kalırım ben de...

Saadet cevap vermez.

Kapıya doğru bakar.

Gözlerini kapatmaz...

SAHNE 54

İÇ, GECE, IŞIL APARTMAN/KAPI ÖNÜ

Işıl çantasından anahtarlığını çıkarırken yere düşürür. Anahtarı yerden alırken, kapının yanına konmuş iki karton torbayı görür... Torbaların birinin üstündeki dergiyi alıp, torbanın içindekilere bakar...

SAHNE 55

İÇ, GECE, IŞIL EV/SALON

Arka koridorun açık ışığı salona vuruyor.

Işıl sessizce eve girip, dış kapıyı kapatır... Elinde, kapının önünde gördüğü torbalar... Ayakkabılarını çıkarırken, Sevim Hanım'ın sesi gelir... İkisi de evde başka birileri varmış gibi sessizce konuşur.

Sevim Hanım: Işıl? Geldin mi?

Işıl: Anne? Niye salonda uyuyosun?

Sevim Hanım: Kızım sen yatağında yat.

Işıl (iç çeker): Bu torbaları sen mi koydun kapıya?

Sevim Hanım: Biraz bu dolapları düzelttim de...

Işıl: Bensiz düzeltme anne... Hadi iyi geceler...

Işıl koridora doğru yürüyüp ışığı kapatır.

SAHNE 56

İÇ, GECE, IŞIL EV/B.EREN ODA

Camdan içeriye sokağın ışığı vurmakta.

Işıl odaya girerek çek-yat'ın üstüne oturur. Etrafına bakınır. Çek-yat'ın kenarında lisa yıllığına görüp, eline alır. Satfalarını karıştırıp tekrar yerine bırakır.

Çekmecelerden birini açar. İçi boştur. Kapatırken, içinde bir şey kalmış gibi bir ses çıkar. Tekrar açıp elini içine soktuğunda kırmızı bir zar bulur.

Zarın bir hikayesi varmış gibi gülümseyip gözlerini kapatır. Bi dilek tutar gibi... Zarı çek-yat'ın üstünde sallar. Kaç geldiğini bakıp, zarı tekrar eline alır.

Odanın dört bir tarafına kontrol eder gibi bakar.

Çek-yat'a uzanır.

SAHNE 57

DIŞ, GÜN, SOKAK BİNA ÖNÜ

Hava açık.

Sokağın sessiz saatleri... İki tarafında da binalar olan; çok fazla arabanın geçmediği, çocukların rahat rahat oynayabilecekleri bir sokak. Asılmış çamaşırlar, çiçekler görünüyor... Karşılıklı camlardan konuşan komşular... Küçük bir mahalle bakkalı...

Saadet bir binanın önündeki basamakta oturmuş, birini bekler gibi... K.Eren ise Saadet'in başında ayakta bekliyor. İki çocuk da o sırada sokağa giren taksiye merakla bakarlar. Taksi yaklaşır...

K.Eren (hüsrana uğramış gibi): Ali Abi...

Taksi tam çocukların önünde durur. İçinde 18'lerinde bir erkek ve bir kız... Saadet pek ilgilenmez ama K.Eren gözünü taksinin içinden alamaz...

Taksici arabadan inip bagajdan bir bavul çıkarır. Arabanın arkasından inen erkek uzun boylu, kumral, temiz yüzlü (**ALİ**), kız ise uzun siyah saçlı, beyaz tenli, gözünde siyah kalem, siyah uzun deri ceketli (**ELİF**)...

Ali: Naber çocuklar?

Saadet bakmıyor bile... Saadet cevap vermeyince, K.Eren de susar. Ali bavulu alıp binaya girerken Saadet'e bakar...

Ali: Saadet? Okul yok mu bugün?

K.Eren: Saadet artık okula gitmeyecek...

SAHNE 58

İÇ, GÜN, SAADET EV/SALON

Rezzan yine aynı tek kişilik koltukta, telefonla konuşmakta. Bacaklarını altına almış, oturmakta... Saçı, kıyafeti özensiz... Elinde yine sigara... Telefonun olduğu sehpanın üstünde kağıtlar, birkaç altın bilezik, kapatılmış bir Türk kahvesi fincanı...

Rezzan: Bilmiyorum ki abla... Gelmiyem diyo...

...

Rezzan: Yok, bi daha hiç sormadı Hakan'ı. Eren'le kalıcam diye tutturmuş...

Kapatılmış fincanı alıp içine bakmaya başlar.

Rezzan: Olur mu öyle şey abla! Senin başında 3 çocuk... E ben çalışıcam! Okul ayarlansın, hemen Saadet'i gönderirim... Annenin yanında durur en azından...

...

Rezzan: Ben de burdaki işleri ayarlayıp giderim...

Fincanı elinde bir iki çevirip baktıktan sonra geri koyar.

Rezzan: Aşk olsun abla... Eren'den mi yorulucam? Allah'tan o var...

SAHNE 59

DIŞ, GÜN, SOKAK BİNA ÖNÜ

Ali Saadet'le K.Eren'in yanına oturmuş. K.Eren hala yanlarında ayakta. İkisi de Ali'yi dinliyorlar. Ali'nin ve K.Eren'in bir ellerinde içi köpüklü suyla dolu su bardakları, diğer ellerinde bir tahta mandal... Ali mandalı suya batırıp, boşluklardan üfleyerek küçük küçük baloncuklar çıkarır... Çocuklar uçan küçük balonları izler.

Ali: Clementine böyle, bu balonların içinde her yeri dolaşır...

K.Eren (meraklı): Fransa'ya?

Ali (şaşırmış): Fransa'ya mı? Aya bile gidebilir.

K.Eren köpük balonlar yapmayı dener. Ali Saadet'e elindekileri uzatır.

Ali: Sen de yapmak ister misin?

Saadet K.Eren'in beceriksizliğine gülerken, hemen kapar Ali'nin elindekileri. İlk denemeleri çok başarılı olmayınca Ali nasıl yapması gerektiğini yine gösterir. Saadet ve K.Eren her şeyi unutmuş, köpük balonlar yaparlar. Yaptıkları balonlar yere düşüp patlayıncaya kadar izlerler. Ali'yle konuşurken ilgileri hep köpüklerdedir...

Ali: N'olmak istiyosunuz büyüünce?

Saadet: Ben resim öğretmeni olucam...

K.Eren: Ben şarkıcı olmak istiyorum... Hem de Fransa'da...

Saadet K.Eren'le dalga geçer gibi güler.

Ali: Sesin güzel mi?

K.Eren: Evet... Çok seviyorum şarkı söylemeyi!

Ali: Aferin o zaman... İstiyosan onu yapmalısın...

(masal anlatır gibidir) Hem de Fransa'da... Böyle büyük büyük konserler verirsin... Olympia'da falan... Fransızca da öğrenirsin tabii...

K.Eren hayran hayran dinleyip sırtıtırken, Saadet biraz kıskanmış gibi atlar hemen.

Saadet: Ben de aya gidicem...

Bu kez K.Eren ona güler. Ali Saadet'i de çok normal karşılar.

Ali: Vaay... Belki de aya giden ilk Türk kadın sen olursun... Bak ne güzel... Ama bunlar için ikinizin de önce üniversite okuması gerekiyor... Hatta üniversiteyi beraber okursunuz... **(sessizce)** Size bir sır vereyim mi?

Çocukların hoşuna gider, hemen Ali'nin yanına yaklaşır.

Ali (fısıldayarak): Yanımdaki kızını gördünüz mü? O da benim kuzenim... Evinden kaçıp benim yanıma geldi... Bundan sonra beraber yaşaycaz...

Çocuklar etkilenir hemen... Ali gülerek ayağa kalkar. Çocuklar sanki yukarıya bakınca kızını göreceklermiş gibi binanın üst katlarına bakarlar...

SAHNE 60

İÇ, GÜN, IŞIL EV/SALON

Işıl dışarı çıkacakmış gibi hazırlanıp giyinmiş, kulağında telefon, koltuklardan birini sürüklemektedir. Salonun koltukları ilk gördüğümüz şeklini almış... durup koltukların düzenine bakar.

Işıl (telefonda): Herşeyi söyledim teyze! Bu yaşta her şeye sıfırdan başlayacak...

Tekli koltuğu biraz daha yerinden oynatıp, masaya geçer. Masanın üstü boş, sadece Sevim Hanım'ın aldığı vazo, bir kağıt ve bir kalem.. Işıl sandalyeye oturur, vazunun yerini oynatır.. Önündeki kağıda bir şeyler çizmeye başlar.. Sağ elinin işaret ve orta parmağında iki tane taşlı yüzük (**Bundan sonraki sahnelerde hep parmağında olacaklar**).. Kağıtta çizilmiş motiflerden Işıl'ın bu konuda yetenekli olduğu belli oluyor..

Işıl(telefonda): Yok öyle olacak iş değil.. Sen böyle söylersen hiç durmaz.. Ben diyorum ki sen Haldun Enişte'yle konuşsan..

O sırada dış kapı açılır. Sevim Hanım da kulağında telefonla eve girer. Işıl'ı görünce başıyla selamlar. Bi yandan paltosunu çıkarırken hiç konuşmadan iç odalara doğru geçer. Işıl gözüyle Sevim Hanım'ı takip eder. Ayağa kalkar.

Işıl (telefonda): Neyse sen yine de bunları söyleme ona.. Konuşuruz sonra.. Tamam.. (**daha yüksek sesle**) Ben şimdi hastaneye gidiyorum.. Anneannemin yanına..

Sevim Hanım (içerden): Bişey mi dedin?

Işıl çantasını ve paltosunu alıp kapının yanında ayakkabılarını giyer. Sevim Hanım, mutfak havlusuyla elini kurulayarak salona girer. Bir taraftan etrafı inceliyor.

Sevim Hanım: Işıl bu koliler burda mı kalacak?

Işıl: Bırak onları, Eren gelecek.. (**duraklar**) Ben halledicem sonra..

Işıl çıkmadan bi saçını başını düzeltir. Annesine bakıyor. Sevim Hanım Işıl'ın masada bıraktığı kağıdı alıp, kitaplığa kaldırır. Sürekli bir hareket halinde..

Sevim Hanım: İyi giyin, soğuk dışarıslı..

Işıl: Anne, hayatında biri var mı?

Sevim Hanım hiç bir şey demeden kalır öylece. Işıl o sırada onunla ilgilenmiyormuş gibi çantasının içini kontrol etmektedir.

Sevim Hanım: O ne demek kızım?

Işıl(imalı): Bilmem, yalnız bi kadınsın sonuçta..

SAHNE 61

DIŞ, GÜN, MAHALLE

Mahallenin daha hareketli bir bölümü.. Sebze satan bi seyyar satıcı, mahalleli, arabalar, yürüyenler..

Saadet ve K.Eren yüksek bir duvarın üstünde yanyana oturmaktadırlar. Saadet'in elinde bir kola şişesi... Bir yudum alıp K.Eren'e verir. Etrafı izlemekteler.

K.Eren: Biz de aynı evde kalırız. Yemek de yaparım ben... Balona bineriz...

Saadet: Ben gitmem Fransa'ya, burda kalıcam...

K.Eren: E ben gelirim...

Saadet kola şişesini alıp son yudumu içer. K.Eren heyecanlı heyecanlı konuşuyor.

K.Eren: Üniversiteye gideriz beraber.

Saadet: Sen şarkıcı olmayacak mısın?

K.Eren: Ali Abi dedi ya...

Saadet: Senin annenle baban bırakmaz ki... İzin vermezler beraber kalmamıza...

K.Eren: Ama büyük olucaz o zaman...

Saadet etrafına bakmakta...

Saadet: Hadi eve gidelim...

K.Eren: Gelse burdan da görürüz... Şimdi gitmeyelim! Dur bak, ilk konserimde...

SAHNE 62

İÇ, AKŞAM, REKLAM AJANSI

Bilgisayar ekranı... Facebook sayfası açık... Gelen arkadaşlık/grup tekliflerine ve davetlerine bakmadan 'Yoksay'a basılıyor tek tek...

Yüksek tavandan sarkan büyük metal lambalarla aydınlatılmış...

(Ajans sessiz, uzaktan gelen müzik sesi)

Paravanlarla bölünmüş oldukça geniş bir mekan. Her bir bölümde farklı sayıda masalar bulunmakta... Sıkışık değil, ferah... Masaların hepsinde bilgisayarlar...

Işıl bilgisayarının başında oturmuş. Onun olduğu bölümde 2'si yan yana, diğer ikisi karşısında dört masa bulunmakta... Işıl'ın masasının arkasında duran paravanın üstünde B.Eren'le çekilmiş fotoğraflar, reklam ilanları, resimler asılı... Bilgisayar ekranına yapıştırılmış post-it'ler... Masanın üstünde boylu boyunca uzanmış beyaz bir kedi (**VANİLYA**), kitaplar, küçük masa süsleri... Büyükçe bir kağıtta, B.Eren ve Işıl'ın paravandaki resimlerinden birinin olduğu bir reklam ilanı, altında Derimod logosu ve 'Dünyayı değiştir' sloganı...

Işıl'ın yanına, yerde çöp kutusunun üstüne oturmuş 20'lerinde, salaş giyinmiş, sarı rastalı saçlı, kısa boylu bir kadın (**ÖZGE**) ve ayakta masaya dayanmış duran, 20'lerinde, orta boylu, balık etli, esmer, spor-şık giyinmiş başka bir kadın (**DİLEK**)... Işıl bilgisayarda, bir eliyle kediyi seviyor, Dilek masadaki süslerle oynamakta, Özge ise yorgun, sırtını paravana yaslamış oturmakta...

Özge: Kızııııımm... Sedef bayıldı fotoğraflara...
Işıl: Deli misiniz ya? İnsan bi sorar...
Özge: Kendi baktı ulan... Toplantı odasına geçerken gördü? **(kadının kalın sesini taklit ederek)** aa, bunlar çok hoşmuş valla... böyle fotoğraflar istiyorum ben de Mustafa'cım...
Dilek: Biz de hemen ertesi güne kampanyayı çıktık...
Özge: Dünyayı değiştir... Slogana geell...
Dilek: Bu arada Sedef de kuzenine göz koydu...
Işıl: Yok artık...
Özge: Sübyancı karı... Mustafa Abi nasıl laf soktu? Yazıştaa...
Işıl: Ne diye?
Özge: O erkeklerin dünyasını değiştirmeyi tercih ediyor Sedef'cim... Senin dünyanla pek ilgilendiğini sanmıyorum...
Işıl: Yok artık... Toplantıda mı konuşuluyo bunlar?
Özge: Geyiğin dibine vurduk işte... Kuzenine söyle, Sedef'te para bok... Neyse, ben Gökhan'a söyleyip çıkıyorum konkilar.

Özge kalkıp arka tarafa geçerken, elinde kağıtlarla 30'larında yuvarlak yüzlü, beyaz tenli, karnı oldukça büyümüş, hamile bir kadın **(OLCAY)** masanın yanından geçmektedir. Özge Olcay'ın karnını severek yoluna devam eder. Olcay'sa Işıl'ı görüp masaya yaklaşır.

Olcay: A aaa, senin işin ne var burda?
Işıl: Vanilya'yı özledim...
Olcay: Ben valla 1 ay sonra çıkarım, sonra hiç birinizi tanımam...
Dilek: Gel bakayım, seveyim biraz Rıfki'yı...
Olcay: Ne Rıfki'sı be... Yemek söyleyelim... Biz daha burdayız heralde, gitmiyo müşteri...

Olcay Dilek'e yaklaşır, Dilek Olcay'ın karnını sever.

Dilek: Biz salata söyledik aşaağdan...
Olcay: Ot mot yemem ben... Hamile kalın da görün... Kendimi tanıyamıyorum valla...
Dilek: Ama şu güzelliğe baksana...

Işıl muhabbetten çok keyif almamış gibi... Telefonunu alır, bi numara tuşlar. O sırada Özge söylenerek gelip Işıl'ın karşısındaki masaya oturur. Dilek ve Olcay, merakla Özge'ye doğru dönerler.

Özge: Sabah 9'a maketi bekliyo siktiklerim... ulan akşam 7'de 2 sayfa revizyon yollanır mı?

Işıl (telefonda): Alo, n'apıyosun?
Işıl (telefonda): Ajanstayım, eve gitmedim... Yemeğe gidelim mi?
Işıl (telefonda): Sen müsait değilsin sanırım...

(Açık televizyonun sesi)

Deri koltuklu, ağır bir şirket odası... Masada 60'larında, sert görünümlü bir erkek (**DENİZ'İN BABASI**) açık televizyonda haberleri izlemekte. Masanın önündeki koltukta ise Deniz, önündeki sehpa koyduğu gazeteyi okumakta... Kulağında telefon...

Deniz: Tamam... Tamam... O zaman ben seni daha sonra ararım... İyi akşamlar...

Baba televizyonun karşısında uyukluyor... Deniz telefonu kapatıp gazeteyi okumaya devam eder.

Işıl Vanilya'yı da kucağına alıp, masasından kalkıp Özge'nin masasının başına, diğerlerinin yanına gider. Özge bilgisayarda... Olcay ve Dilek fısıltıyla kendi aralarından konuşmaktalar...

Işıl: (Özge'ye) Bana da at metinleri, hallederiz beraber...

Özge: Ya siktir et, çek git sen, ne işin var ajansta ya...

Olcay: Kız acayip hırslı yalnız...

Dilek (Işıl'a): Sizin okuldanmış...

Işıl: Kim o ya?

Olcay: Junior kız var ya... Duygu... Hulusi Bey ayılıp bayılıyor kıza... Cv yerine bi mektup yazmış da, söyleymiş de, böyleymiş de...

Işıl: Mektup mu yollamış? Kaltak... Benim fikrimi çalmış... Ben de öyle girmiştin ajansa...

Dilek: Audi toplantısında bır bır konuşuyodu...

Işıl: Audi'ye mi girdi?

Dilek: Onun yazdığı filmi de gönderdiler...

Işıl: İki günlük kızın filmini mi yapıcaklar be?

20'li yaşlarının başlarında uzun saçlı, kumral bir kadın (**DUYGU**) Özge'nin yanına gelir. Işıl kızını inceler...

Duygu: Müşterinin eski işleri var mı sende?

Özge: Hangi müşterinin?

Işıl: Kreatif işi yapar, ondan sonrasına müşteri temsilcileri bakar... Ajanstaki görev dağılımını öğrenmedin mi daha?

Daha önce gördüğümüz gazete şimdi sessiz. 4-5 kişi var... B.Eren kucağında bir koli, masanın başında oturan Leyla'yla konuşmaktadır.

Leyla: Bizi de alsana yanına...

O sırada elinde, çiçek aranjmanı gibi düzenlenmiş bir meyve sepetiyle, 18 yaşlarında, kurye gibi giyinmiş bir çocuk gelir. Leyla'yla B.Eren ne olduğunu anlamamış gibi çocuğa bakarlar...

Kurye: Eren Yılmaz?

B.Eren: Bana mı?

B.Eren, koliyi masaya bırakıp, kuryenin elinden sepeti alarak inceler.

B.Eren: Teşekkür ederim.

Leyla: Enişteye bak be...

B.Eren sepetin üstündeki zarfı açar. 'Gitme!' yazılıdır.

B.Eren: Yok enişteden değil...

SAHNE 66

İÇ, GECE, IŞIL ARABA

Geçen arabaların farları arabanın içine vuruyor.

Işıl arabanın dörtlülerini yakmış, bir otobanın kenarında durmakta... Elinde telefon.

Işıl (telefonda): Hayır Deniz, nerde olduğumu ya da buraya nasıl geldiğimi bilsem seni aramam heralde...

Işıl sinirli bir şekilde telefonu kapatır... Arabanın saati 00.30'u göstermektedir. Torpido gözüne uzanıp, bir şeyler ararken telefonu çalar. Telefonda 'Sevim Hanım' yazmaktadır. Işıl telefonu sessize alır, torpidonun kapağını hızlıca kapatıp, direksiyonu iki eliyle tutarak arkasına yaslanır... Derin bi nefes alır...

SAHNE 67

İÇ, GÜN, SAADET ODA

(Mutfaktan gelen sesler)

Saadet yatağında yatmış tavanı izlemektedir. Yerde yatan K.Eren'i kontrol ettikten üstündeki yorganı kaldırıp yataktan çıkar. Eliyle pijamasının altını yoklar, ıslaktır. Yatağına bakar. Dolabını açıp bir iç çamaşırını çıkarır. Pijamasının altını ve üstündeki iç çamaşırını çıkarıp, dolaptan çıkardığını giyer ve sessizce odadan çıkar.

SAHNE 68

İÇ, GÜN, SAADET EV/BANYO

Banyonun ışığı kapalı...

(Mutfaktan gelen sesler)

Saadet, yavaş hareketlerle pijamasının altını kirli sepetine atıp banyodan çıkar.

SAHNE 69

İÇ, GÜN, SAADET ODA

Saadet odaya girip, yer yatağında uyuyan K.Eren'in yanına yanaşır.

Saadet (sessizce): Ereen... Ereeennn... Kalk hadi...

K.Eren gözlerini tam da açmadan Işıl'a bakar.

Saadet: Biz de evden kaçalım...

K.Eren: Nereye?

Saadet: Annem beni gönderecek yoksa...

K.Eren: Nereye ya?

Saadet: Ben gidiyorum...

K.Eren: Gitme... Teyzeme söyleyelim...

Saadet: Söyleme sakın bişey...

Mutfaktan Rezzan çocuklara seslenir.

Rezzan (içerden): Saadet... Kalkın hadi!

SAHNE 70

İÇ, GÜN, SAADET EV/MUTFAK

Mutfak dağınık... Tezgahın üstünde kaplar, birikmiş bulaşıklar... Ocağın üstünde kullanılmış tavalar ve kapalı bir tencere... Sofrada kahvaltılıklar... Küllükte yanan bir sigara...

Rezzan tezgahta, kesme tahtasının üstünde domates kesmektedir. Saadet altına bir şort giymiş, konuşmadan sandalyede oturmaktadır. K.Eren ise Rezzan'ın peşinde... Rezzan arkasını dönüp Saadet'e bakarken yere domates kabuğu düşürür.

Rezzan: Kızım saçını toptasana...

K.Eren yerdeki kabuğu kaldırıp tezgaha koyar. Rezzan işine geri dönmüştür.

K.Eren: Teyze, siz bizde kalın.

Rezzan domatesleri bir tabağa koyup masaya götürür. Kesme tahtasını öylece bırakır.

Rezzan: Hadi teyzecim, sen de otur masaya...

K.Eren: Ben sana yardım ediyorum...

Rezzan: Aferin sana... Büyüyünce de böyle karına yardım edersin... Saadet'e de kocası yemek yapar artık... **(Saadet'e)** Tokan nerde?

K.Eren de masadaki sandalyelerden birine oturur.

K.Eren: Ben yaparım Saadet'e yemek...

Rezzan: Hıh, tam Saadet'e göre... O ne yapacak?

Eren bişey demeden Saadet'e bakar.

Rezzan da sofraya oturur.

Rezzan: İkiniz de büyüyeceksiniz... Okullarınızı bitireceksiniz. Güzel güzel işleriniz olacak. Paralar kazanacaksınız... Saadet'im güzel bi kız olacak, yakışıklı bi kocası olacak... Senin de güzel bi karın olacak... Çocuklarınız olacak... Tabi kahvaltınızı yaparsanız...

Saadet hiç bişey demeden masadan kalkıp mutfaktan çıkar.

SAHNE 71

İÇ, GÜN, RESTORAN

Işıl masaya oturur.

(Rabarba)

Fazla abartılı olmayan, modern şık bir restoran. İki kişilik bir masa. Işıl'ın yüzü restorana dönük... Önünde bitmiş bir kahve fincanı... Deniz'in üstünde takım elbise... Telefonla konuşurken bir yandan yemek yemekte... Garsona 'hesap' hareketi yapar.

Deniz (telefonda): Tamam abi, sen teklifi tamamla... Ben zaten yarım saate ofisteyim...

Deniz telefonu kapatır. Işıl, ilgi çekmeye çalışır gibi, gülümseyerek masanın altından Deniz'in dizini okşar... Hesap gelir, Deniz hesabı öder... Deniz yerinde duramıyor gibi, heyecanlı...

Işıl: Sürem doldu yani...

Deniz: Büyük olay olucak yalnız...

Işıl: Dereyi görmeden kolları sıvama bence...

(söylediği kendine de bi garip gelmiş gibi)

Paçaları ya da...

Deniz: Ardından Mustafa Aydın yeni yönetim kurulu başkanını açıklayacak...

Işıl (ilgilenirmiş gibi): Hıı?

Deniz: Eee, kim? Sorsana?

Işıl: Ben diilim heralde...

Işıl peçeteyle Deniz'in ağzını siler. Bi yandan Deniz'i dinlerken, arada bir de restorana giren çıkana bakıyor.

Deniz: Senin görevin başka...

Işıl: Kankan dansı yaparak sahneye çıkıyorum...

Deniz: Tebrikleri alıyorsun...

Işıl restorana giren, oldukça rüküş giyinmiş kadını takip ediyor gözleriyle.

Işıl: Şu kadının ne giydiğine bakman lazım..

Deniz kim olduğunu görmek için hemen arkasını döner. Deniz'le kadın gözgöze gelirler. Işıl utanmış gibi masanın üstüne eğilir.

Işıl: Öyle dönülür mü hemen? Önce bi bekliycen...

Deniz (kızır gibi): Bize ne kadından?

Işıl: Dinliyorum seni aşkım...

Deniz: En son ne dedim?

Işıl: Benim görevim kankan dansı yapmak... (**kendi kendine güler**) Tamam tamam, dinliyorum..

Deniz masadan kalkar... Paltosunu giymekte... Işıl da hazırlanmak için ayağa kalkar.

Deniz: Herşey süper olmalı...

Işıl: Sahneden bana evlenme teklif edersen!

Deniz (şaşkın): Şaşırırlar mı?

Işıl: Ben dahil herkes... Sonra herkesin içinde dudaklarından öperim seni... (**dudağından öpmeye çalışır, Deniz çekilir**)

Deniz: Oooo, o kadar ileri gitme tabi babamın yanında... (**sessizce**) Ama parti sonrasında tamamen seninim...

Işıl: Teklif falan edersen sonrası olmaz o partinin, söyleyeyim!

Deniz: Ya boşver evliliği... Sen show'u düşün... Sen değil tabi, ben yapıcım...

İkisi de paltolarını giymiş... Işıl, Deniz'in heyecanını görüp sırtlıyor. Işıl elini paltosunun cebine atar, cebinden daha önce B.Eren'in odasında bulduğu kırmızı zar çıkar. Göz ucuyla bakıp, elini geri koyar.

SAHNE 72

DIŞ, GÜN, OTOBÜS DURAĞI

Kalabalık bir otobüs durağı... Takım elbiseli adamlar, şık kadınlar, liseli gençler...

Saadet ve K.Eren kalabalığın arasından sıyrılarak ön taraflara geçmeye çalışmaktadırlar. K.Eren'in sırtında pembe bir sırt çantası, elinde plastik su şişesi, Saadet'in peşinden gitmekte. Koyduğu meyvelerden dolayı paltosunun cepleri şişmiş... Saadet ne yaptığını biliyormuşçasına kendinden emin...

Bir otobüs yanaşır...

Saadet otobüsün giriş kapısına doğru koştururken, K.Eren yükünden dolayı rahat hareket edememektedir.

Saadet'le aralarına başka insanlar girer.

K.Eren'in paltosunun cebinden iki elma düşer. K.Eren elmalar ve Saadet arasında kararsız kalmıştır. Bir iki adım atıp hızlıca elmaları yerden alır. Sonra yeniden koşturarak kapıya doğru ilerler.

O sırada otobüsün kapısı kapanır. K.Eren, kapının camlı kısmına bir iki kere vursa da, kalabalık otobüsten kimse onu farketmez.

K.Eren biraz geri çekilerek otobüsün içini görmeye çalışır.

Otobüs hareket eder. K.Eren otobüsün arkasından bakar.

SAHNE 73

DIŞ, GÜN, CADDE

(Trafik ve kalabalığın gürültüsü)

Karşılıklı iki tarafında mağazaların olduğu geniş bir cadde... İki kaldırımda da insanlar yürümekte... Çok kalabalık değil...

Deniz ve Işıl bir dört yolda, kırmızı ışığın yanmasını bekliyorlar... İnsanların arasında... Ellerinde kartondan kahve bardakları... Işıl heyecanla, ellerini kollarını büyük büyük hareket ettirerek Deniz'e bir şeyler anlatmakta... Deniz'in suratında yapay bir gülümseme...

Işıl: 1 saat geziyoruz, 2 saat oturuyoruz... Bunun kafa sürekli güzel tabii... Benim ayaklar şiş, devamlı otele götürüyorum yoruldu diye... O ayaklarını uzatıp dinleniyor, ben de odayı düzeltiyorum... Neyini düzeltiyosam? Ucuz olsun diye küçük bi oda bulmuşuz zaten... Odaya adımını atıyosun yataktasın, yataktan adımını atıyosun banyodasın... Tam bitti derken, bizimki dinlenmiş 'hadi çıkalım' diyo...

Yeşil ışık yanınca karşıya geçerler... Deniz'in gözleri hemen yanlarından geçen kırmızı spor bi arabaya takılır...

Işıl: Hava da şahane... Botlarla gitmişiz, parmak arası terlikler almışız ordan... Bi de sürekli beni mutlu etmeye çalışıyor...

Deniz: Şu araba nasıl?

Işıl, soruyu duyunca bir anda durur. Yüzü donuklaşır. Deniz bir iki adım sonra Işıl'ın yanında olmadığını farkeder. Geri dönüp, 'ne oldu' der gibi bakar. Işıl eliyle geldikleri yönü göstererek:

Işıl: Benim arabam... Şu tarafta...

Deniz: Tamam, konuşuruz o zaman... Ben şirkete gideyim...

Işıl'ın suratı düşmüş, Deniz pek farkında değil gibi... Işıl'ı yanağından öpüp yoluna devam eder.

Işıl etrafına bakındıktan sonra geri yürümeye başlar. Aynı dört yolda yine ışığın yanmasını bekler.

O sırada Saadet Işıl'ı farketmeden, etrafına bakınarak, Işıl'ın yanından geçerek yola doğru adım atar. Işıl, son anda fark ettiği bu küçük kızı omzundan tutar.

Işıl: N'apıyosun sen?

Saadet kafasını kaldırıp Işıl'a bakınca, birbirlerini hatırlarlar. Işıl birini arar gibi etrafına bakınır. O sırada kırmızı ışık yanmış, insanlar yürümeye başlar...

Işıl: Annen nerde?

Saadet (ağlamaklı): Eren'i kaybettim...

Işıl: Sen tek misin?

İkisi de boş boş etraflarına bakıyorlar. Işıl ne yapacağını şaşırılmış.

DETAY

Trafik ışığı yeşile döner.

SAHNE 74

İÇ, GÜN, IŞIL ARABA

Israrlı korna sesi

(Kısık sesle radyodan gelen müzik)

Işıl sürücü koltuğunda, Saadet yanındaki koltuğa oturmuş... Korna sesiyle, Işıl ışığın yandığını farkeder; araba hareket eder.

Işıl: (dikiz aynasından arkaya bakarak) Patladın, gidiyoruz işte...

...

Işıl: (Saadet'e) Doğru gidiyoruz di mi?

Saadet camdan dışarıya bakınır. Biraz kararsız...

Saadet: Evet...

Işıl (sessizce): Bildiğine eminsin di mi?...

Işıl yolu takip ederken, dönüp Saadet'i izler. Saadet meraklı meraklı camdan dışarı bakmaktadır.

Işıl: Yani o kadar çok seviyosun Eren'i?

Saadet cevap vermez.

Işıl: Ankara da güzel şehirdir...

Saadet: Ben burda kalıcam...

Işıl: Anneanne'yle kalmak çok keyiflidir hem!

Saadet: İstemiyorum...

Işıl: İlla gitmiycem diyosun yani...

Saadet: Susadım...

Işıl elini arka koltuğa atıp, bir pet şişe uzatır. Müziğin sesini biraz açar. Saadet kana kana içer suyu...

Saadet: Sen ne iş yapıyorsun?

Işıl: Ben mi? Reklamcıyım ben...

Saadet: N'apıyorsun?

Işıl nasıl anlatacağını düşünürken, yol kenarındaki reklam billboard'larını işaret eder. Çikolata reklamı...

Işıl: Bak bunları yapıyorum... Yani çikolatayı değil tabii... Reklamını... Yani insanlara bu çikolatayı almalarını söylüyorum... Onlar da alıyo...

Saadet: Çok mu güzel?

Işıl: Bilmem, ben çikolata yemem...

Saadet (gülerek): O zaman niye alın diyosun?

Işıl bişey diyemez... Saadet geçtikleri bir yeri işaret eder.

Saadet: Burdan dönecektin...

Işıl kaçırdığı yöne bakar. Saadet ilerde sağ tarafı işaret ederek;

Saadet: Burdan dön...

Işıl: Emin misin? Bak annenin telefonu varsa, ona soralım istersen...

Saadet: Eminim...

Ara sokaklara girerler. Araba yavaş... Işıl etrafına bakınıyor.

Işıl: Ya ben seni bulmasaydım?

Saadet: Ben olmasam yolu bulamazdın ki...

Işıl Saadet'in cevabına önce biraz şaşırıp, sonra kahkaha atar.

Işıl: Kaybolan ben miyim?

Saadet: Ben kaybolmadım, Eren kayboldu... Burdan...

Saadet eliyle işaret ederek, Işıl'ı yönlendirir. Işıl her hareketinde kararsız, ama mecburen döner. O sırada camdan bakan Saadet, birini görmüş gibi, heyecanla geriye doğru bakar.

Saadet: Ali abi'nin kuzeni...

Işıl da geri doğru bakar.

Işıl: Tanıyo musun? Duralım mı?

Saadet: Yok... Gidiyo...

Işıl: Tanıyosan ona bırakayım seni... Doğru yere mi gidiyoruz biz?

Saadet: Bırakma... Geldik...

Işıl: Burası mı?

Saadet: Evet...

Saadetler'in sokağının başında dururlar. Saadet hemen kapıyı açmaya çalışır. Kapı kilitlidir.

Işıl: Dur bakalım...

Saadet'i koltuğa yaslar.

Işıl: Bi daha kaçma, tamam mı?

Saadet başını öne eğer.

Işıl: Tamam mı?

Saadet (biraz zorla): Tamam...

Işıl: Annenle babana söylerim...

Saadet: Tanımıyorsun ki...

Işıl: Çok zor olmaz bulmam...

Saadet: Bul o zaman...

Işıl: Bak çok tehlikeli... Ya başına bişey gelseydi?

Şimdi evine git... Annen ne derse onu yapacaksın... En azından büyüyene kadar...

Saadet (başını sallar): Tamam.

Işıl: Hadi bakalım... Çok inanmıyorum ama...

Işıl kapının kilidini açar. Saadet tam kapıyı açıp çıkacakken, yeniden durdurur.

Işıl: Saadet!!

Saadet yeni durur, Işıl'a bakar. Işıl paltosunun cebinden kırmızı zarı çıkarır, Saadet'e uzatır... Saadet zarı elini alıp bakar.

Işıl: Al bu senin olsun...

Saadet: Ne bu?

Işıl: Yolu bulduğun için ödül...

...

Işıl: Senle Eren'in olsun...

Saadet: Teşekkür ederim...

Saadet zarı alıp arabadan iner. Koşarak uzaklaşır.

Işıl Saadet'in arkasından onu izler. Saadet bir binadan içeri girer.

Işıl durduğu yerin çevresine bakınır.

Arabanın önünden koşarak geçen, biri kız iki çocuk, kovalamaca oynamaktadır. Sebze satan adam... Pazar fileli kadınlar...

Dalıp gitmiş gibidir.

DETAY TELEVİZYON

Ses yok

Tom ve Jerry... Jerry kurulan tuzağa doğru ilerler ve Tom onu yakalar... Tom Jerry'yi bir ekmeğin arasına koymuş, yemek üzeredir. Jerry'nin kaçma çabası sonuç vermez... Tom ağzını kocaman açıp yemek üzereyken, bir kuş gelip Jerry'yi pençeleriyle uçurur. Tom ağzını kapatınca, dişleri cam gibi kırılır.

SAHNEYE DÖNÜŞ

B.Eren, gözü televizyonda, üzerinde dört tane çay fincanının olduğu bir tepsiyle masaya gelip oturur. Masada Işıl, Sevim Hanım ve 50'lerinin sonlarında kumral bir kadın (**AYSEL HANIM**) oturmaktadır... Aysel Hanım, Sevim Hanım'a göre daha bir ev kadını gibi... Işıl ve Sevim Hanım karşı karşıyalar... Sevim Hanım ve Aysel Hanım ellerinde kolonyalı mendiller, ellerini silmekte...

B.Eren (Işıl'a televizyonu işaret ederek): Bak, bak, şurayı izle...

Işıl: Diğeri mi yiycek şimdi?

Aysel Hanım: Oğlum acıkmadın mı?

Sevim Hanım: Işıl, sen yemek yedin mi?

B.Eren: Alıyım mı size bişeyler?

Işıl: Ben istemiyorum bişey...

Aysel Hanım: Yok ben de aç değilim, sizin için dedim...

Yuvarlak masaların olduğu bembeyaz, sessiz bir kafeterya... Tavandan sarkan bir televizyon... Masalardan birinde 10 yaşlarında küçük bir kız çocuğu, masanın üstündeki defter, elinde kalem, gözü televizyonda... Yanında 30'lu yaşlarında genç bir kadın ve 60'lı yaşlarda başı örtülü bir kadın oturmakta... Bunun dışında bir iki masa daha doludur.

Işıl'ın tam önünde 5-6 tane dergi durmakta, sayfalarının arasında renkli post-it'ler görünüyor... Ellerini silmeyi bitiren Sevim Hanım, aynı kolonyalı mendille masayı silmeye başlamış... Işıl'ın önündeki dergileri kaldırıp masayı siler. Işıl yakın olan fincandan bir yudum alır. Çok kötü bir şey içmiş gibi yüzünü ekşitir.

Işıl: Bu ne be? Öldürecek misin beni?

B.Eren: O seninki değil çünkü, şurdaki şekersiz...

Sevim Hanım: Bunlar ne kızım?

Işıl: Ajansla ilgili haberlerin olduğu dergiler, anneanneye göstermek için getirdim...

Aysel Hanım: Aaa bakayım, senin de resmin var mı?

Aysel Hanım dergileri Sevim Hanım'ın elinden alıp, hemen üstteki derginin sayfasını açar. Sevim Hanım da görmek için Aysel Hanım'a yaklaşır.

B.Eren: Reklamcı olduğunu söyleme bari kadına, o seni genelevde piyanist sanıyor... **(güler)**
Aysel Hanım: Eren? Ne biçim konuşuyosun?
Işıl: Kendince espri yapıyo teyze... Biz de seni kuzen sanıyoruz ama...
B.Eren: Genelde herşeyi sanıyorsunuz zaten... Eee, anneanne için başka haberlerin yok mu?

B.Eren elini Işıl'ın karnına doğru götüreceken, Işıl elini tutup iter. Bi yandan annesi ve teyzesi bakıyor mu diye kontrol eder.

Işıl (sırıtarak): Yanında olmam yeter canım...
Sevim Hanım (dergileri kastederek): Ay bugünleri de gördüm ya...
Aysel Hanım: O gün olur da düğünlerini de görürüz inşallah...
Işıl: Eren bi sürpriz yapar belki... Eren?
Aysel Hanım: Ay inşallah, inşallah...
Sevim Hanım (Işıl'a): Sen de, sen de...
B.Eren: Valla hiç belli olmaz Işıl'cım... Bi Hacı Bumbala gelsin bakalım...

Işıl, B.Eren'le dalga geçer gibi, taklidini yapar.

Sevim Hanım: Hacı Bumbala kim?
Aysel Hanım: Ben söylerim sana...

Işıl ve B.Eren Aysel Hanım'ın dediğine şaşırırlar.

B.Eren: Sen nerden biliyosun anne?
Aysel Hanım: Niye biz bilemez miyiz? **(Sevim Hanım'a sessizce)** Seninki adet görünce Hacı Bumbala geliyo...

Işıl'la B.Eren biraz şaşkın, gülmeye başlarlar. Sevim Hanım Işıl'a şüpheli bir şekilde bakmakta... Işıl ise masanın o tarafıyla pek ilgilenmez... B.Eren'e bakarak konuşmakta...

Işıl: Başka neler biliyosun teyze?
Aysel Hanım: Aman ne bileyim, boş boş konuşuyosunuz işte...
Işıl: Öğrenmek istediğin başka şeyler varsa ben sana söylerim...
B.Eren: Ay söylesene, belki seni dinler...

Masa ikiye ayrılmış; Sevim Hanım ve Aysel Hanım dergilere bakarken kendi aralarında konuşurlar. Işıl ve B.Eren'in gözleri televizyonda, bi yandan atışmaktalar.

Aysel Hanım: Ayy anne görse ne sevinirdi...
Sevim Hanım: Görüyodur kesin... Kaçmaz ondan...
Işıl: Her şeyi anlatırım, görürsün...
B.Eren: A aa! Suç işlemişim sanki...

Aysel Hanım: İşte bunları görünce mutlu oluyo insan... Bizimki de okulu bırakmasaydı...
Sevim Hanım: Ay enişte de... Bişeyi çok istemeyeceksin işte! Bi tane oğlunu ikna edemedi!
Aysel Hanım: Az mı kaldık biz de hastanede? (**iç çeker**) Odadaki saati gördün mü?
Sevim Hanım: Gördüm... Maşallah anne de her şeyi saklamış...

B.Eren yüzü asılmış, televizyona bakmakta... Işıl bir şey demeden B.Eren'e bakar... Sandalyesini B.Eren'e doğru yaklaştırır. Işıl B.Eren'e yaklaşp iki koluyla sarar.

Işıl: Çok pis cezalandırıcım seni... Elini kolunu bağlıycam...
Aysel Hanım: Öyle deme, insan bi garip oluyo...
Sevim Hanım: Çöp hepsi Allah aşkına... Giden gitmiş...

B.Eren yalandan gülümser. Işıl'ın kollarından sıyrılarak ayağa kalkar.

B.Eren: Çok çişim geldi...

Işıl B.Eren'e arkasından bakar... Bu sırada diğer masadaki genç kadın kalkınca, küçük kız ağlamaya başlar. Küçük kız, giden kadının arkasından ağlayıp, peşinden gitmeye çalışırken, masadaki yaşlı kadın kızı göğsüne bastırıp susturmaya çalışmaktadır. Herkes ne olduğunu anlamaya çalışır gibi o tarafa doğru bakar, sonra işlerine geri dönerler. Işıl dikkatle kızı izlemektedir.

Aysel Hanım (iç çekerek): Hepsi anı işte...
Sevim Hanım: Aman herkes de güzelini hatırlıyo...
Aysel Hanım: Kadın orda yatıyo, söylediğine bak...
Sevim Hanım: Ben sana diyim, merakından gitmiyo zaten bi yere... Bizi de gönderir...
Aysel Hanım: Ay hayret bişeysin Sevim...
Işıl (bi anda Sevim Hanım'a dönerek): Anne ne biçim konuşuyosun?

Aysel Hanım buz kesmiş, önüne bakmakta... Sevim Hanım'sa duymamış gibi toparlanmaya başlar...

Sevim Hanım: Hadi çok oturduk... (**Işıl'a**) Sen bu gece de burdasın heralde...

SAHNE 76

DIŞ, AKŞAM, SAADET SOKAK

Hava kararmaya başlamış.

Saadet ve K.Eren'in yanında onlarla yaşıt biri kız (**DERYA**), biri erkek (**CAN**) iki çocuk... Can, plastik bir topu duvara vurarak kendi kendine oynamakta... Kızlar oturmuş... Saadet, dirseklerini dizine dayamış, başını ellerinin arasına almış... K.Eren ise Saadet'in başında duruyor.

Can: Oynamayacaksak ben gidiyorum..
K.Eren (Saadet'e): Oynamayacak mısınız?

Saadet cevap vermeden, 'istemiyorum' der gibi omuzlarını kaldırıp indirir.

O sırada 30'larında sinirli bir kadın (**NEBAHAT**) binaların birinin penceresinden çıkarak aşağıya doğru bağırır.

Nebahat: Deryaaa... Hadi eve... Baban gelecek... Hadi çocuklar siz de evlerinize gidin artık..
Saadet: Annem daha gelmedi Nebahat Teyze..
Nebahat: Ne bu böyle sokak çocuğu gibi, sabahtan akşama kadar..

Derya binanın kapısına doğru giderken, o sırada sokağın başından gelen Rezzan, topuklarını vura vura çocukların yanına doğru yürür.

Rezzan (Nebahat'a): Ben söyledim burda beklemesini Nebahat Hanım, herkes kendi çocuğuyla ilgilenin..
(çocuklara) hadi çocuklar..

Saadet ve K.Eren, Rezzan'ın peşinden binaya doğru giderler.

Rezzan (sessizce): Evden çıkmayın demedim mi size?
Hadi yürüyün..

SAHNE 77

DIŞ, GÜN, KİLYOS TEPE

Yukardan denizi gören ağaçlı bir yer... B.Eren denize karşı ayakta durmuş, elleri belinde, manzarayı ve etrafı izlemekte... Işıl biraz geride, bir ağacın dibinde, çanta ve poşetlerle uğraşmakta..

Işıl: İyi ki çıktım.. Onun da söylediği laf mı yani?
B.Eren: İkinizin arasına girmiycem valla.. Mizacım bi kere 2 kadının arasına girmeye müsait değil..
Hoş, tekine bile girmem..

Işıl elinde bir battaniye ile B.Eren'in yanına gelir. B.Eren'i sakalaşır gibi omzunda iter.

Işıl (gülerek): Salak..

Battaniyeyi yere B.Eren'in yanına serip, oturur.

Etrafta Işıl ve B.Eren dışında, farklı yerlere oturmuş 20'li yaşlarda 3 çift vardır... ÇİFT1: Bir kadın ve bir erkek, kafa kafaya vermiş, suratlar asık, muhabbet etmekte.. ÇİFT2: Mesafeli ve susarak oturan bir kadın ve bir erkek... ÇİFT 3: Yanyana oturup denize doğru bakan iki erkek... B.Eren tam Işıl'ın yanına oturacakken..

Işıl: Dur dur.. Poşettekileri getirsene..

B.Eren (şikayet ederek): Bi işi de siz yapmanız Sultanım...

B.Eren ağaca doğru giderken, Işıl onu izlemektedir. B.Eren, sırtı Işıl'a dönük, ağacın altında eğilmiş, bir şeylere bakar gibidir.

Işıl: Seni gençliğine geri getirdim, daha ne istiyosun?

B.Eren: Gençliğimin daha sıcak bi gününe getirseydin keşke.

B.Eren elinde bi bira şişesi, bi light kola ve bir kitapla (**Oğuz Atay – Teklikeli Oyunlar**) Işıl'ın yanına gelip oturur. B.Eren bi sigara yakar.

Işıl: O ne?

B.Eren: Biri burda unutmuş herhalde...

Işıl: Bu book change falan olmasın...

B.Eren: Bookcrossing... Bilmiyorum ki...

(Kitabın kapağına bakıyor)

Işıl: Hem de seninki...

B.Eren: Okumuş muydun? (**ilk sayfayı açar**)

Işıl: Sen almıştın ya bana...

B.Eren: Telefon numarası var...

Işıl hemen atılır...

Işıl: Ohaaa... 0532 324... Kadere bak... Arasana...

B.Eren: 724...

Işıl: Ufff... Ara hadi...

B.Eren: (**kahkaha atar**) Yok artık...

...

B.Eren: Arkadaşının falan numarasıdır be...

Işıl: Ruh eşin o senin...

B.Eren: İnsan kendi kitabının içine neden numarasını yazsın be? Bavul mu bu?

Işıl: Olamaz mı?

B.Eren: Filmlerde...

Kitaptan bi sayfa açıp göz gezdirir, gülümser...

Işıl: Evren sizin buluşmanızı istiyor...

B.Eren: (**kitabı kapatır**) Dalga mı geçiyosun sen benimle?

Çok komik birşey söylenmiş gibi, Işıl gülmeye başlar. B.Eren ne olduğunu anlamak ister gibi dürter.

Işıl: Neydi o Yunan çocuğun adı? (**hala gülüyor**)

B.Eren: (**sırıtır**) Hayatımın erkeği olan mı?

Işıl: Viyana'ya illaa trenle gidiceezz...

B.Eren: Bi 'Before Sunrise' için dünyanın bütün trenlerine binebilirim.

Işıl: Ve trenlerin en salak çocuğunu bulursun...

B.Eren: Bir Yunan Tanrısı hakkında böyle konuşamazsın... Ben en azından birilerini buluyordum...

Işıl: A a? Junky'lerle mi yatsaydım?

B.Eren: Takılmak aşkım, eğlenmek, yeni diller öğrenmek... Adonis junky miydi?

Işıl: Sürekli eroin hikayeleri anlatıyordu ya...
B.Eren (kahkaha): Senin bağımlı olduğunu sanıyordu...
Bi de senden gizli bana tedavi için uygun
hastaneler önermişti... Ben seni Viyana'da bi
hastaneye yatırıp dönermişim..
Işıl: Ayyyyy... Ne pislik içinde bi tatildi... Beni
orda bıraksan ölürdüm...

Işıl dalıp gitmiş. Etrafa bakınıyor. Çift2'den erkek olan kalkıp
uzaklaşır. Işıl gözüyle onu takip eder...

B.Eren: Yahu sayende interrail'cilerin en temizini
bizdik... Sen bi de ekstradan ahlaken de temizdin..
Işıl: Ahlaksız... Ver o kitabı, ben arıycam...

B.Eren Çift3'ten bir erkekle göz göze gelir... Işıl, kitabı
karıştırırken, kötü bi koku almış gibi, yüzünü buruşturarak havayı
koklar... O sırada B.Eren Işıl'ı dürtüp, gözüyle Çift3'ü işaret eder.

Eren: Şurdakilere bak...
Işıl: İlk buluşmaları heralde...
Eren: Yok bizden çekiniyorlar... Bak şu bize doğru
olanın bi abisi var... Duyarsa öldürecek onu...

Çift2 ayaklanır, onlar da Işıl'la B.Eren'e bakıp aralarında
konuşmaktadırlar.

Işıl: Tanıyo musun?
Eren: Yooo... Hepsinin bi hikayesi var işte..
Işıl: (havayı tekrar koklayıp) Ne pis koktu be!

SAHNE 78

İÇ, GÜN, YAŞLI KOMŞU EV

Gündüz olmasına rağmen, kapalı perdeler bir salon...

(Dışarda oynayan çocukların sesi gelmekte)

Eski mobilyalar, duvarda çerçeveletilip asılmış siyah beyaz
fotoğraflar... Eski moda bir vitrin, eski eşyalarla dolu... Sehpalarda
danteller, küllükler, vazolar... Kapının hemen yanında tek kişilik bir
yatak; yorganın altında 80'lerinde yaşlı bir erkek sırt üstü uyuyor.

Saadet ve K.Eren çekinir gibi, yavaş adımlarla salonun kapısında
duruyorlar. Rezzan dış kapıda; 70'lerinde yaşlı, zayıf bir kadınla
ayakta. Salonun kapısından görünüyorlar.

Rezzan (çocuklara): Ben gelene kadar burda kalın,
tamam mı? Bi de sessiz olun...

Rezzan yaşlı kadına fısıltıyla bir şey söyleyip gider. Saadet ve
K.Eren bi yandan yaşlı adama bakarak, ondan olabildiğince uzakta, cam
kenarında, tek kişilik bir koltuğa yan yana otururlar. K.Eren gözünü

yatan adamdan alamıyor. Saadet'se memnuniyetsiz, etrafa bakınıyor. Yaşlı kadın, salonun kapısından:

Kadın: (yaşlı adama doğru) Bak bey, misafir geldi sana... Çocuklar size limonata yapayım mı?

Yatan adamdan ses çıkmaz... Saadet'le K.Eren, birlikte kafalarını 'hayır' anlamında kaldırırlar.

Kadın: Dedeniz uyuyor, sessiz olun, tamam mı?

Kadın gidince Saadet koltuktan kalkıp cama yönelir. Perdeyi aralayıp dışarı bakar, birilerini görmeye çalışır gibi aranır. K.Eren kalkmaz, gözü yaşlı adamda... Çocuklar fısıldayarak konuşur.

K.Eren: Uyuyor mu sence?

Saadet: Bence ölmüş...

...

Saadet: Hadi sokağa çıkalım...

K.Eren: Teyzem kızar...

Saadet: Ben gidiyorum, sen kal istersen...

K.Eren: Kim var aşşağda?

Saadet: Göremiyorum burdan...

SAHNE 79

DIŞ, GÜN, KILYOS TEPE

Boş bira şişesi B.Eren'in yanında, elinde yeni bir tane, diğer elinde sigara... Bi şarkı mırıldanıyor... Önlerinde çekirdek kabukları... Rüzgardan Işıl'ın saçları ve çekirdek kabukları uçuşuyor... Işıl dalmış...

Işıl: Fabrice napıyordur acaba?

B.Eren: Eski aşklar dökülüyor anlaşılan...

Işıl: Benimkiler seninki kadar kirletmez etrafı...

B.Eren: (yanağını sever) Her konuda titizdir benim kuzenim...

Işıl: Bazen böyle aklıma geliyo, acaba...

B.Eren: (lafını keserek) Süleyman the çılgın Türk'ü hatırlıyo musun?

B.Eren kendi kendine konuşmakta...

B.Eren: 'benimle Prag'a gel' demişti herif...

Işıl: Süleyman... Prag'da... Hayatının fırsatını kaçırmışsın...

B.Eren: Işıl Hanım'ın mezuniyetini kaçırmadım ama...

Işıl: Arıyacak mısın?

B.Eren: Ne yapayım Süleyman'ı?

Işıl: Kitaptakini...

B.Eren: Kitap değil aşkım çocuğun bavulu o...

B.Eren kendi esprisine kendi güler, Işıl biraz bozulmuş gibi... B.Eren gönlünü almak ister gibi sırnaşarak kucağına yatar...

B.Eren: Fabrice'le ister miydin?

Işıl: Amaann... İşsiz güçsüz... Aç aç yaşırdık...

B.Eren: Gitmekten bahsetmiyorum aşkım, vermek ister miydin? (**sırıtır**)

Işıl yalandan bi gülüp, B.Eren'in kafasına vurur. B.Eren birşey hatırlamış gibi, bi anda doğrulup ayağa kalkar. Heyecanlı, elindeki sigarayı atar. Sahneye çıkmış çocuk gibi...

B.Eren: Buraya ilk gelişimizi hatırlıyo musun?
Işıl: Bayılıyosun di mi hatırlatmaya?

B.Eren denize doğru dönüp, birini taklit eder gibi, büyük hareketlerle...

B.Eren: Seni denize bırakıyorum... Artık seni düşünmeyeceğim... Git artık... (**Arada gülüyor**) Denize karış, sonra cehennem dibine git inşallah...

Işıl da B.Eren'e bakıp sessiz sessiz gülüyor, utanmış gibi başını eğiyor... O sırada Çift1'deki kadın (Kadın1), gözleri ağlamaktan kıpkırmızı, yerinden kalkıp B.Eren'in yanına geliyor... B.Eren görüp, daha ne olduğunu anlamadan:

Kadın1 (denize karşı bağırarak): Yeter artılık... Beni duyuyor musun Canan Hanım?

B.Eren, Işıl ve orda olan Çift3'teki kadın şaşkın, ona bakıyorlar... Eren ayakta öylece kalmış...

Kadın1: Git artık, peşimi bırak... Hiç bişeyini istemiyorum... Git, bi daha da dönme inşallah...

Kadın bunları söyleyip koşarak uzaklaşırken, yanında oturan erkek de eşyalarını alıp arkasından koşar... B.Eren yavaşça Işıl'ın yanına oturup, 'ne oldu ya?' gibisinden şaşkın bakar...

Işıl (sessizce): Bir genç kızın daha hayatını kurtardın... (**kendini tutamayıp güler**)

B.Eren (korkmuş): Gaza geldi birden...

Işıl: Rahatlamıştır merak etme...

(Eren gülmeye başlar)

B.Eren: Sen rahatlamış mıydın salak?

Işıl: Ne bileyim, sen ne desen yapardım...

B.Eren: Allah'tan ben seni dinlememişim... Kururdum herhalde...

Işıl: (ukala ukala) Hep kıskandın beni...

B.Eren: Bazen evet... (**sırt üstü uzanır**) Ben de bazen sevişirken hiç orgazm olmasam keşke diyorum... Saatlerce bitmesin...

Işıl: Çok ahlaksızca yaa... Çok ayıp...

Işıl da B.Eren'in göğsüne yatar. Etrafta tek kalan, arkası dönük kadına bakar... Kadın sigarasını içine çekerken, öksürür...

Işıl (Heyecanla): Hatırlıyo musun?

B.Eren (konuşmasını kesip) Kesin hatırlıyorumdur...

Işıl susar... B.Eren'e çevirir yüzünü... Yüzüne bakar...

Işıl: Gitmeyeceksin di mi?

Eren cevap vermez...

Işıl: Bence al o kitabı...

...

Işıl (dürterek): Ereenn...

Eren: Straight çıkarsa sana yönlendiririm ama...

Işıl gülümser. Yeniden başını B.Eren'in göğsüne yaslar.

SAHNE 80

İÇ, AKŞAM, SAADET EV/MUTFAK

Mutfağın sarı lambası yanıyor.

Mutfak daha önce gördüğümüz gibi dağınık... Mutfak masasında 50 yaşlarında, uzun boylu sarışın bir kadın (**SELMA**) oturuyor. Masada bitmiş iki çay bardağı, küllük, sigara paketi... Selma'nın elinde bir peçete, masanın üstüne yapmışmış yağı temizlemeye çalışmaktadır... Rezzan konuşarak mutfağa girer.

Rezzan: İki çocuk, nereye giderler bi başlarına?

Selma, Rezzan içeri gelince peçeteyi buruşturup masanın üstüne koyar, boş bardakları da alarak ayağa kalkar.

Selma: Bi yerde oyuna dalmışlardır, gelirler şimdi... Merak etmeyin...

Selma bardakları lavaboya koyup, musluğu açar. İlk bardağı yıkamaya yeltenince Rezzan durdurur.

Rezzan: Bırakın Allah aşkına, aşk olsun... Bişey de veremedim zaten... Salona geçseydik keşke...

Selma: Mutfak en güzeli valla...

Selma elindekileri bırakıp, kapıya doğru yönelirken mutfağa bir göz gezdirir. Rezzan'a ve evin durumuna acır gibi...

Selma: N'olcak canım? Sizin de işiniz başınızdan aşkıdır şimdi... Bişeye ihtiyacınız olursa hiç çekinmeyin lütfen... Alt katta oturuyoruz biz de...

Rezzan: Teşekkür ederiz...

Rezzan kapıda Selma'yı uğurlayıp mutfağa geri döner. Saatine bakar.

Selma'nın kalktığı sandalyeye oturup derin bi iç çeker. Elini başına koyup, dirseğini masaya dayar. Masanın yağlı kısmı dirseğine gelince, geri çekilir. Buruşturulmuş peçeteyle dirseğini siler. Etrafına bakınır.

Masanın üstündeki sigara paketini alıp, bir sigara yakar. Derin bir nefes çekip, dumanı üfler...

Çıkan dumanı izlerken yeni bir nefes daha çeker... Üfler...

Etrafına bakınır. Kalkıp mutfağın penceresini açar.

SAHNE 81

DIŞ, AKŞAM, KİLYOS SOKAK

Hava kararmaya başlamış...

Küçük dükkanların olduğu bir sokak... Mahalle esnafı, dükkanlarını kapatmakta... Bazıları hala açık... Çok fazla insan yok etrafta...

B.Eren: Trafik olmaz inşallah...

Işıl: Senin bey merak etmiştir şimdi seni...

Işıl ve B.Eren, ellerinde poşetleri hızlı adımlarla yürümektedirler. Rüzgardan Işıl'ın saçları uçuşuyor, yüzünü kapatıyor. Ellerini paltosunun kolundan çıkarmadan, kafasını oynatarak saçları çekmeye çalışır. B.Eren, Işıl'ın zorlandığını görünce, Işıl'ın saçlarını tek eliyle toplamaya çalışarak yardım eder. Rüzgardan dolayı beceremez...

Işıl: Ayyy, bırak bırak boşver...

...

Işıl (üşümüŖ): Dondum valla...

B.Eren: Salak gibi karda kışta geliyoduk...

Işıl: Böyle soğuk olmazdı yaa...

O sırada arkasına bakarak hızlı adımlarla yürüyen 18 yaşlarında genç bir erkek, B.Eren'e çarpıp sendeledikten sonra yürümeye devam eder. Sırtında bir sırt çantası... B.Eren ve Işıl, ne olduğunu anlamamışken arkadan bağırarak bir adamın sesi gelir... 20'li yaşlarda 2 erkek, 40'larında başka bir erkeği kollarından tutarak sakinleştirmeye çalışmaktadır. Suratı sinirden kıpkırmızı olmuş, onu tutanlardan sıyrılmaya çabalarken, bağırarak yürümektedir.

Erkek: Gel lan buraya ibnee... Kime diyorum? Bi daha görmiyim seni buralarda...

Işıl B.Eren'in koluna girer... Önlerine dönüp yürümeye devam ederler. Işıl bir yandan merakla arkada kalan adamlara göz atar.

Işıl: Böyle de olmazdı...

Derinden gelen telefon sesi

B.Eren Işıl'a tepki vermez... Işıl koluyla dürter...

B.Eren: O zaman da soğuktan ama biz bu kadar üşümüyoduk sanırım...

Işıl: İyi oldu ama gelmemiz di mi?

Işıl, ısınmak için B.Eren'e daha çok sokulur.

B.Eren: Telefonun çalıyor...

Işıl: Ayyy... Bakamıycam şimdi... Sıcak arabama binmek istiyorum sadece...

Işıl, B.Eren'i kolundan çekiştirerek, hızlı hızlı yürütmeye çalışır. Işıl uzaktan kumandayla arabanın kapılarını açıp, arabaya doğru koşturmaya başlar.

Işıl: İlk çalan şarkı benim... İkincisi de senin...

SAHNE 82

İÇ, AKŞAM, SAADET EV/SAADET ODA

Yüksek seste müzik

Şarkı: Bu dünya ne sana ne de bana kalmaz, dünya ne sana ne de bana kalmaz, Sultan Süleyman'a kalmadı böyle, hiç bir kitap yazmaz...

Küçük, taşınabilir eski bir kaset çalar...

Saadet ve K.Eren, karşılıklı durmuş ayakta dans etmektedirler. Saadet'in dudağında kırmızı bir ruj, omzunda bir şal... Kafasını bir sağa bir sola attıkça, uzun saçları uçuşuyor... K.Eren ellerini mikrofon gibi yumruk yapmış, bir yandan şarkıya eşlik etmektedir...

Rezzan bir anda kapıyı açtığı anda, iki çocuk da korkuyla karışık kalırlar öylece...

Rezzan (kızgın): Saadet?

K.Eren hemen müziği kapatır. Saadet'in arkasına geçmiştir.

Rezzan: Sabahtandır size sesleniyorum, duymuyo musunuz?

Saadet (asi kız havalarında): Duymadık anne...

Rezzan: Buz gibi oldu yemeğiniz...

SAHNE 83

İÇ, AKŞAM, SAADET EV/MUTFAK

Mutfağın camı açık... Mutfak temizlenmiş, tezgahın üstündeki bulaşıklar azalmıştır. Küllükte yanan bir sigara... Rezzan ocağın başında yemek doldurmakta... Sulu yemek...

Saadet önde, K.Eren arkada kıkırdayarak mutfağa gelip, masaya otururlar. Saadet daha yüksekte olmak için dizlerinin üstünde oturur sandalyeye... Saadet'in şalı üstünde, saçlar açık, ruj hala dudağında... Büyük kadınları taklit ederek K.Eren'i güldürmekte...

Rezzan, çocukların yemeklerini önüne koyar. Rezzan önünü dönünce çocuklar susar.

Rezzan: Saadet, gidip o saçlarını toplar mısın?

Rezzan yeniden arkasını dönünce Saadet, yaşına uymayacak şekilde saçlarını oynatarak, ses çıkarmadan, sadece ağzını oynatarak K.Eren'e bakarak 'toplayamam' der.

K.Eren başını öne eğerek güler.

Rezzan bir hırsıyla kalan bulaşıkları yıkamaya devam eder.

Saadet: Anne burası çok soğuk...

Rezzan (bakmadan): Şalın var ya...

Saadet: Eren'in yok ama... **(Eren'e)** Uzaılılar üşür mü?

Rezzan ıslak elleriyle yanan sigaradan bir nefes alıp, söndürür. Mutfağın camını kapatır.

Saadet (kadınısı): Teşekkür ederim...

K.Eren yine gizli gizli gülmeye başlar...

Rezzan (kızır gibi): Saadeet!

Saadet (sırıtarak): Ya ne desem gülüyoo...

Rezzan: Düzgün oturur musun?

Rezzan'ın tepkisi daha çok K.Eren'de işe yarar; K.Eren yemeğine döner... Rezzan da bulaşıklara...

Saadet ise hala kıpırdanıyor... K.Eren bu kez gülmez.

Saadet: Anneee...

...

Saadet: Anneee...

Rezzan: Efendim kızım...

Saadet: Ekmek var mı?

Rezzan ekmeklikten ekmek çıkarır.

Saadet: Bi de su... Soğuk...

Rezzan ekmeği masanın üstüne koyup, masadaki bardağı alıp çeşmeden su doldurur, Saadet'e uzatır.

Saadet: Bu ekmek kuruu...

Rezzan(K.Eren'e): Tezem sen de ister misin?

K.Eren kafasını kaldırarak 'istemiyorum' der.

O sırada Saadet bardağını bitirip Rezzan'a uzatır.

Saadet: Bi tane daha... Ama soğuk...

Rezzan: Önce yemeğini bitir...

Rezzan bulaşıklara döner.

Saadet: Tamam, doldur, içmiycem.. Vallaaa.. Masada dursun..

Rezzan tepki vermez. Saadet de ısrar etmez..

Saadet, gözü K.Eren'de... K.Eren ise hiç pas vermeden, uslu uslu yemeğini yemekte..

K.Eren masadaki ekmeğe uzanmaya çalışır.

K.Eren: Saadet, ekmeği versene..

Saadet: Gizli güçlerinle alsana..

Saadet ekmeği uzatmayınca, K.Eren tabağının üstünden uzanarak almayı dener. Biraz zorlayınca ekmeği alır. Yeniden sandalyesine otururken, yemek tabağı masadan kayarak K.Eren'in üstüne düşer.

Korkuyla Rezzan'a bakan K.Eren, ne yapacağını bilemez bir şekilde, tabağı üstünden alır. Bütün yemek üstüne ve yere dökülmüştür.

O sırada Saadet sessiz sessiz gülmeye başlamıştır. Rezzan'ın görmemesi için kafasını masaya doğru eğerek güler. Saçları yemeğin içindedir.

Rezzan kafasını çevirdiğinde çocukların halini görür.

Lavaboya döner. Ellerini tezgaha dayar.

K.Eren, üzgün ve suçlu bakışlarla üstündeki yemek parçalarını alıp tabağa koymaya çalışır. Saadet K.Eren'e baktıkça gülmektedir.

Rezzan musluğu kapatır. Elini eteğiyle kurutarak masaya doğru yönelir.

Rezzan: Eren banyoya git..

Rezzan Saadet'i kolundan tutup masadan kaldırır. Sandalyeye düzgün oturmamış olan Saadet düşecek gibi olur. Diğer eliyle masayı tutar.

Saadet: Anne düşüceem..

Saadet gülmeyi tamamen bırakmış, yüzünde ne olduğunu anlamamış bi ifade vardır.

Rezzan bi hamlede Saadet'i kucağına alarak mutfaktan çıkar.

SAHNE 84

İÇ, AKŞAM, SAADET EV/YATAK ODASI

Rezzan Saadet'i kucağından indirerek tuvalet masasının önündeki sandalyeye oturtur. Saadet'in yüzü aynaya dönük.. Gözleri dolmuş, ağlamamak için kendini tutar gibi, yüzü titriyor.. Rezzan tuvalet masasının üstündeki makası alır. Saadet aynadan Rezzan'a bakmakta..

Saadet (titrek): Anne...

Rezzan Saadet'in saçlarını eliyle arkadan toplayarak bir hamlede saçlarını keser.

Rezzan Saadet'in kestiği saçlarını elinde tutup iyice sıkar.

Saadet sessiz aynaya bakarak ağlamaya başlar.

Rezzan'ın elindeki saçlar yere dökülür.

Saadet aynada kendine bakarak ağlamakta...

Rezzan yere eğilip dökülen saçları toplamaya çalışır.

Saadet ağlayarak odadan çıkar.

Rezzan saçların üzerine kapanır.

SAHNE 85

İÇ, AKŞAM, IŞIL EV/IŞIL ODA

Alçak sesli müzik

Işıl, saçlarını tepeden toplamış, üstünde rahat kıyafetler, kitaplığın önünde yerde oturmakta... Yerde etrafında kutular, mektuplar, fotoğraflar... Elinde ceviz büyüklüğünde gri bir taşın üstüne kalemle bir şeyler yazmakta... '26 Şubat 2010 Kilyos'...

Kapı tıklanır

Sevim Hanım kafasını kapıdan uzatarak Işıl'a bakar.

Sevim Hanım: Işıl? Yemek yemiycek misin?

Işıl: Geliyorum...

Sevim Hanım hala kapıda, Işıl'ın etrafındakileri görmeye çalışır gibi... Işıl etrafa saçtıklarını kaldırmadan, taşı dolaptaki diğer taşların arasına koyar.

Işıl mektupları kitaplığa koyarken, küçük bir çantayı alıp içinden küçük bir enjektör çıkarır. T-shirt'ünü sıyırarak karnına iğne yapacakken vazgeçer. Eşofmanın altını sıyırarak çok seri bir şekilde bacağına iğneyi yapar. Sevim Hanım'ın onu izlediğini görür. Sevim Hanım gözlerini kaçarır.

Işıl (git der gibi): Geliyorum..
Sevim Hanım: Fotoğrafları mı çıkardın?
Işıl: Bişey arıyodum da..

Işıl yere eğilip fotoğrafları toplarken Sevim Hanım biraz çekine çekine içeri girer. Yatağın kenarına oturarak, Işıl'ın yatağın üstüne ayırdığı bir grup fotoğrafı alır. Işıl hiç bir şey demeden, odanın ışığını kapatarak odadan çıkar. Hemen dönüp ışığı yeniden açar.

Işıl: Pardon!

Işıl salona geçer. Rezzan Hanım'ın baktığı fotoğraflar, Işıl ve B.Eren'in farklı mekanlarda ve belli ki farklı zamanlarda çekilmiş fotoğrafları... Işıl'ın saçları hepsinde uzun... Işıl'ın mezuniyetinde çekilen fotoğrafta ikilinin arasında Anneanne var...

SAHNE 86

İÇ, AKŞAM, SAADET EV/SALON

(üst kattan elektrik süpürgesi sesi)

Işıl masada, tabağındaki yemeği nerdeyse bitirmiş... Masada iki boş bardak, salata var, su yok... Karşısındaki tabağa dokunulmamış gibi. Sevim Hanım elinde ekmek sepetiyle gelip masaya oturur...

Sevim Hanım: Siyahları atıcam şimdi; varsa kirlin, çıkar, onları da atayım...

Işıl, 'olur' anlamında kafasını sallar.

Sevim Hanım: Mezuniyetinde bizim de fotoğrafımız vardı, bana da bi tane verseydin...

Işıl: Bi tane fotoğraf var! Onu da Yeliz'in makinesiyle çekmiştik... Hatırlarsan makineyi evde unutmuştuk...

Sevim Hanım: Bi tane daha çekseymişiz keşke...

Üst kattan bir eşya düşme sesi gelir

Işıl ve Sevim Hanım, düşeni görecekmış gibi aynı anda kafalarını tavana doğru kaldırır. Sevim Hanım'ın şaşkınlığı kısa sürer, masaya bakınır. Aradığını bulamamış gibi, kalkar masadan, salondan çıkar.

Işıl(komşuyu kastederek): N'apıyosun ya bu saatte?

Sevim Hanım (giderken): Süpürge...

Işıl, Sevim Hanım'ın fazladan doğru cevabına gülümseyerek tepki verir. Sevim Hanım elinde bir sürahi suyla gelir.

Sevim Hanım: (tanıdık birinden bahseder gibi)
Yazık, tek başına... (Işıl'a) Biraz daha doldurayım mı?

Işıl: Kim tek başına?

Sevim Hanım: Adını unuttum... Üst kattaki...
Işıl: Adını mı biliyodun?
Sevim Hanım: Pasta yapmıştım, onu götürdüm bugün...
(acıyarak) Gençecik kadın, kocası ölmüş geçen ay...
Acıdım valla... Öyle kimsesi de yok heralde... Bi
başına... Çocuğu için dayanıyor işte...

Sevim Hanım tanıdığı biri ölmüş gibi anlatmakta. Yine masadan kalkar.
Işıl ise ne anlattığını bile anlamamış gibi bakmakta...

Sevim Hanım bu kez elinde tuzla gelir sofraya...

Sevim Hanım: Amaann, anne olmayan bilmez... Sen bi
tarafta, Eren bi tarafta... Yanınızda biri olsaydı,
aklımız kalmazdı hiç olmazsa...
Işıl: Üst kattaki kadın için pasta mı yaptın?
Sevim Hanım: Ona yapmadım canım... Mutfağa girdim;
n'apayım, n'apayım derken...
Işıl: Gelmişken bi pasta yapayım...
Sevim Hanım: Sonra aklıma geldi senin sevmediğin...

Işıl cevap vermez, önündekileri toplamaya başlar...

Sevim Hanım: Bırak bırak, ben şimdi toplarım...
Işıl: Pasta yapmak için mi gitmedin bugün
hastaneye?

Sevim Hanım okulu kırmış çocuk gibi...

Sevim Hanım: Güzin Teyze'yi hatırlıyo musun?
Torunun bebeği oldu yeni... Şebnem'i hatırlarsın...
Işıl: I-ıh...
Sevim Hanım: O nasıl güzel bi bebek!!! Bi göz
aydınlığına gideyim dedim... O kadar baktı kadın
sana küçükken... Biz daha gitmemiştik...
Işıl: Hatırlamıyorum...

Işıl tabağını ve bardağını alarak kalkar masadan...

Işıl: Herkes güzel olanı hatırlıyo...

SAHNE 87

İÇ, AKŞAM, SAADET EV/BANYO

Abajurla aydınlatılmış.

Işıl klozetin üstüne oturmuş, bir elinde bir Prediktör, diğer elinde
kutusu; kutunun üstündekileri okumakta... Bi kutuya, bi prediktöre
bakar...

Bi düşünceli, kararsız... Cebinden cep telefonunu çıkarır... Ekranda
'Deniz' yazar.

Telefon kulağında bekler.

Ensesi kaşınmış gibi, elini boynuna atar. Yüzünde canı yanmış bir ifade...

Aynanın karşısına geçer. Kulağında telefon, elinde prediktör ve kutusu; ensesinde ne olduğunu görmeye çalışır, beceremez.

Elindekileri bırakır, sadece prediktör kalır. Saçlarını iki eliyle toplayıp ensesine bi daha bakar. Ensesinde bi kızarıklık vardır.

Saçlarını arkadan tutarak kendine bakar... Kolları havadayken t-shirt'ü yukarı çıkmış, hafiften karnı görünmekte... Yan döner, kendine profilden bakar...

Saçlarını bırakır, uzun saçları beline doğru düşer... T-shirt'ünü kaldırır. Karnını okşar... Aynaya doğru dönüp prediktöre bakar...

Sevim Hanım (kapıdan): Işıl? Kahve içer misin?

Işıl t-shirt'ünü indirip ses çıkarmadan durur.

Sevim Hanım: Işıl?

Işıl ses çıkarmamak için hareket bile etmemektedir. Aynanın karşısında durur.

Sevim Hanım (telaşlı): Kızım iyi misin? Işıl?

Sevim Hanım kapıyı açmaya çalışır, kilitlidir.

Sevim Hanım (telaşlı): Işıl? Orda mısınız?

Sevim Hanım yine kapıyı yoklar...

Işıl (gayet sakin): İstemiyorum...

Sevim Hanım'dan önce ses gelmez.

Işıl prediktörü kutusuna koyup, eşofmanının cebine koyar...

Sevim Hanım (korkmuş): Kızım niye ses etmiyosun...
Yüreğim çıktı...

Işıl tepkisiz, banyonun dolaplarından birini açar. Bigudiler, pamuk gibi malzemelerin olduğu dolaptan bi toka alır... Hiç bir şey olmamış gibi aynada saçını toplar.

SAHNE 88

İÇ, GECE, SAADET EV/MUTFAK

Lamba kapalı, evin girişinden gelen ışıkla aydınlanmakta...

Mutfak şimdi tertemiz ve düzenli... Pencere açık; perde rüzgardan uçuşuyor.

Rezzan sandalyede oturmuş... Bi yere dalmış gibi...

Boş boş bakıyor...

Elindeki sigaranın külü uzamış...

Rezzan bi ses duymuş gibi kendine gelir... Sigaranın külü beyaz masa örtüsüne düşer... Kapıya doğru bakar...

Sigarasından son bir nefes alıp küllüğe söndürür...

Düşen külü eliyle alıp küllüğe döker... Örtünün üstünde kalan lekeyi temizlemeye çalışırken, örtüde siyah bi leke kalır...

İçerden kapanan bi kapının sesi...

Yeniden kapıya doğru bakar...

Ayağa kalkar.

SAHNE 89

İÇ, GECE, SAADET EV/SAADET ODA

Açılan kapıdan odaya ışık girer.

Saadet ve K.Eren yataklarındalar.

Rezzan sessizce odaya girer. Elinde bir bardak su...

Saadet'in üstündeki yorgan açılmış. Yatakta çapraz uyumakta; yastık başının altında değil... Saçları kısacık...

Rezzan elindeki suyu etajerin üstüne koyar.

Saadet'i uyandırmadan düzeltir, üstünü örter.

Saadet'in yatağının başında durur.

Yine yavaşça, odadan çıkar.

Kapıyı kapatır.

SAHNE 90

İÇ, GÜN, IŞIL EV/MUTFAK

(Türkçe bir şarkı)

Bir bardak su...

Işıl, suyla dolu bardağı alarak piring dolu bir kabın içine döker... Kulağında telefon, partideki İlker'le konuşmakta... Ocağın hemen yanında açık duran, içinde el yazısıyla yazılmış yemek tariflerinin olduğu bir defter... Defterin yanında Işıl'ın yüzükleri... Işıl deftere bakar.

Işıl (telefonda): Evet... Tamam, süper...

Lavaboda birkaç kirli kap... Mutfak tezgahı yemek malzemeleriyle dolu... Çeşit çeşit sebzeler, soslar, terbiye edilmiş etler... Yerde, dolu alışveriş poşetleri... Işıl domatesleri yıkamaktadır.

Işıl (telefonda): Film festivalleri şahane bi konu...

...

Işıl (telefonda): Geçen sene hiç izlemedin, çünkü... Çünkü yurtdışındaydın... Salla... Ne?

Işıl domatesleri ocağın üstündeki tencereye rendelemeye başlar.

Işıl (telefonda): Dur, dur, dur... Neyse, hiç film işine girme... Sen Eren'i görünce bi şaşır; secret, mucize, Freud falan gir mevzuya... Hiç bilmediğin bişey derse onu konuştur, fikirlerine katıl, bi tane de yeni bişey söyle yeter... Eren susmadan konuşur zaten... Eski reklamcıymışsın işte... Çok kasma zaten...

...

Işıl (telefonda): Tamam, hah evet...

O sırada mutfağa Sevim Hanım girer... Dışarı çıkacakmış gibi hazırlanmış... Işıl'ın neler yaptığına bakar... Lavabodaki kirli kaplara el atıp yıkamaya başlar...

Işıl annesine bakar. Domates rendelemeyi bitirip, Sevim Hanım hiç yokmuş gibi çeşmede ellerini durular... Telefonda karşı tarafın söylediklerini, karşısındaymış gibi, onaylar gibi başını sallar...

Işıl (telefonda): Çok güzel... İyi tamam yaz... Krishna... Yazdın mı? s, h, n, a... Murti... Murat'a derler ya... Evet i... Tamam... Okeydir... Sonra konuşuruz zaten... Yok yok, merak etme... Hadi iyi eğlenceler...

Telefonu kapatır. Yüzünde bir gülümseme...

Sevim Hanım: Kuru fasulye yapsaydım, Deniz seviyorum demişti geçenlerde...

Işıl (şaşırmış): Allah Allah? Deniz mi dedi? Anne bıraksana onları, ben yaparım...

Sevim Hanım: İki parça bişey... Yıkadım bile...

Işıl yeniden tarif defterine göz atıp birkaç sayfayı karıştırıp, tencereye diğer malzemeleri katmaya başlar. Sevim Hanım bulaşığı bitirmiş, ellerini kurularken bi yandan Işıl'ı kontrol etmekte...

Sevim Hanım: Koy, koy... O az oldu...

Işıl: Yok, böyle yazıyo...

Işıl mantarları temizlemeye başlar, Sevim Hanım'a bi göz ucuyla bakar. Sevim Hanım tarif defterine bakmakta. Bikaç sayfa çevirir... Yüzükleri almadan, tezgahın üstünde parmağıyla oynar...

Sevim Hanım (gülümseyerek): Sen de mi bunlar?

Işıl: Doğum günümde hediye etmişti... Hepsini kendi yazmış... Canım benim...

Sevim Hanım, bi iç çekerek, yüzükleri yerinde bırakır... Yapacak iş arar gibi etrafına bakınır...

Işıl: Sen hastaneye mi gidiyorsun?

Sevim Hanım: Çıkıcam şimdi... Yardım edilecek bişey varsa yapayım...

Işıl: Yok, ben hallediyorum işte... Hazırlanıp çıkıcam zaten...

Sevim Hanım: Yarın mı gidiyo Deniz?

Işıl: Sabah uçağıyla...

Sevim Hanım: Selam söylersin... Yemekten sonra görüşürüz o zaman... Ben çıkıyorum...

Işıl hemen cevap vermez... Sevim Hanım yerdeki dağınık poşetleri düzenler... Işıl mantarları bırakıp pirinci karıştırmaya başlar...

Işıl: Gece Eren'de kalırım ben... Sen beni bekleme...

Sevim Hanım: Gelmiycen mi? İkinizin bu ayrı ev işine alışamadım valla...

SAHNE 91

İÇ, GÜN, SAADET EV/SAADET ODA

K.Eren, Saadet'in yatağının başında, ellerini kollarını oynatarak konuşmakta...

K.Eren (yatağı göstererek): Şimdi burası senin evinmiş...

Yer yatağının serildiği boşluğa gider.

K.Eren: Burası da benim... Biz komşuyumuz, benim evde askerler kalıyomuş, o yüzden ben sana kahve içmeye geliyomuşum..... Oynayalım mı?

Saadet, bağdaş kurmuş, kollarını önünde kavuşturmuş, yatağında oturmaktadır. Saçları erkek çocuğu gibi kısacık kesilmiş...

Saadet: Niye aynı evde kalmıyoruz?

K.Eren: Çünkü biz aslında birbirimizi tanıımıyormuşuz... Tamam, o zaman burası ikimizin eviymiş... O zaman sen anne ol, ben baba... Ben kaptanım, denizden geliyorum...

Saadet: Ben oynamak istemiyorum...

K.Eren de Saadet'in yatağına çıkararak, karşısında bağıdaş kurarak oturur. Bir elinde fincan altlığı, bir elinde fincan varmış da kahve içiyormuş gibi oynar. Kahvesinden bir yudum alır...

K.Eren: Saçların çok güzel olmuş Saadet'çim... Bu renk de çok yakışmış sana...

Saadet kendini tutamayıp K.Eren'e gülmeye başlar. K.Eren de onunla beraber güler...

Saadet: O zaman ben baba olucam...

K.Eren: Olmaz öyle...

Saadet: Yoksa oynamam...

K.Eren birşeyler ararmış gibi çevresine, odadaki eşyalar bakar...

K.Eren: Sen mi işe gidiceksin?

Saadet: Evet...

K.Eren: Ben de işe gitmek istiyorum...

Saadet: Kim yemek yapıcak?

K.Eren: Teyzem...

Saadet: Annem yok bu oyunda...

K.Eren ne yapacağını bilmezmiş gibi...

K.Eren: O zaman... Bu evin iki babası olsun?

SAHNE 92

İÇ, GÜN, RESTORAN/CAFE

İlker: Kesinlikle katılıyorum...

Partideki İlker ve B.Eren bir café'de karşılıklı oturmaktadırlar. İlker'in önünde bir Diet Kola kutusu, B.Eren'in önünde Türk Kahvesi ve sigara paketi... O sırada garson, elinde bir bardakla masaya gelip İlker'in önüne koyar. İlker bardağı havaya tutarak inceler, B.Eren kahvesinden bir yudum alır... İlker 'tamamdır' anlamında garsona başını sallar. Garson giderken,

B.Eren (garsona): Teşekkür ederiz...

İlker: Aslında öyle takıntılı bi adam değilim ama herkes yaptığı işi en iyi şekilde yapmalı... Yani ben garson olsam, kirli bardak getirmezdim...

B.Eren yalandan gülümser... İlker kolasını bardağa doldurur. B.Eren etrafına bakınmakta...

İlker: Neyse, peki sence çözümü nedir bu işin?

B.Eren: Dışarda sigara içsem, üşür müsün?

SAHNE 93

İÇ, GÜN, ESKİ DEPO

Eski eşyaların konulduğu, tozlu bir depo... Tek duvarında bulunan, tavana yakın penceresinden anlaşıldığı kadarıyla yer seviyesinin altında... Kırık camlarından biri naylonla kapatılmaya çalışılmış. Rüzgardan dolayı naylon sürekli açılıyor. Ortada eski, kirli, büyükçe bir koltuk; diğer kırık dökük eşyalar bir tarafa istiflenmiş... Ortalıkta bir sokak kedisi geziyor...

Saadet, K.Eren, Derya ve Can deponun içinde gezinip etrafı incelemekteler... Onlardan biraz daha uzun, daha fırlama görünen bir erkek çocuk (**BARIŞ**) koltukta oturmakta...

Saadet: Kimin burası?
Bariş: Bizim... Ama kimse gelmez...
Derya: Bu kedi de sizin mi?
Bariş: O hep burda... Bekçi...

K.Eren Saadet'in yanına yanaşır.

K.Eren(fısıltı): Burası ev değil ki...

Saadet K.Eren'i duymamış gibi... Çocuklar ortaki koltuğun etrafında toplanırlar. Can da Barış'ın yanına oturur. Diğerleri ayakta...

Saadet: O zaman hepimiz evlerimizden bişeyler getirmeliyiz... Ne bulursak...
Can: Ben oyuncaklarımı getiririm...
Derya: Ben getiremem bişey, annem döver beni...
Bariş: Ben getiririm, bizimkiler fark etmez bile... Ama anahtar bende kalıcak...
K.Eren: Sen de mi burda kalıcan?
Saadet: Her isteyen gelebilir... Ama büyüklere söylemek yok... Tamam mı?
Derya: Nerde yemek yiyeceksiniz?

SAHNE 94

İÇ, GÜN, IŞIL EV/SALON

Üst üste konmuş yemek kapları...

Işıl, evden çıkacakmış gibi giyinip hazırlanmış, salonun masasının üstüne koyduğu yemek kaplarını torbalara yerleştirmektedir. Masada bir tane kırmızı şarap şişesi... Toplanması bitince cep telefonundan birini arar... O sırada ayakkabısını giymeye başlar...

Işıl (telefonda): Alo...
Işıl (telefonda-şaşkın): Eren? Ben seni mi aradım?
Çok saçma... Deniz'i arıyaktım... N'apıyorsun?
...
Işıl (saatine bakarak): Niye evdesin sen?

SAHNE 95

İÇ, GÜN, B.EREN EV/YATAK ODASI

B.Eren, yatağın üstüne koyduğu bavula kıyafet koymaktadır...

B.Eren (telefonda): Anlatırım dönüşte...

...

B.Eren (tel): İş görüşmesi için gideceğimi söylemiştim ya...

...

B.Eren (tel): Saçmalama Işıl... Bi sonraki gün dönüyorum...

SAHNE 96

İÇ, GÜN, IŞIL EV/SALON

Işıl masanın yanındaki sandalyelerden birine oturmuş, ayakkabısının bir tekini giymiş... Masada torbalar, şarap ve Sevim Hanım'ın aldığı vazolar... Işıl, telefonda B.Eren'i dinliyormuş gibi konuşmadan boş boş masanın üstüne bakıyor!

Işıl (telefonda): Eren... Biz Deniz'le ayrılıyoruz...

SAHNE 97

İÇ, GÜN, ESKİ DEPO

Saadet: Sence ben yaramaz mıyım?

Hava kararmak üzere...

Saadet ve K.Eren eski koltukta, dizlerini kendilerine doğru çekerek, paltolarıyla oturmaktadırlar... Küçük bir battaniyenin altında, dip dibeler... Saadet, yanında uzanan kediye okşuyor... Koltuğun önünde küçük bir ahşap sehpa... Üstünde eski, çirkin bir biblo... Boş bir kola şişesi...

K.Eren: Annen kızılıyo bazen sana...

Saadet: Sen yaramaz mısın?

K.Eren: Benim de babam çok kızılıyo...

Saadet: Yani yaramaz mıyız?

K.Eren: Bilmem... Babam anneme de kızılıyo... O zaman annem de mi yaramaz?

İkisi birden gülmeye başlarlar. Işıl kafasını önüne eğmiş, sessiz sessiz gülmekte...

K.Eren (sessizce): Biliyo musun? Ben bi kere annemle babamı öpüşürken gördüm...

Saadet (ilgisini çeker): Dudaktan mı?

K.Eren biraz utanmış, hala gülümseyerek 'evet' anlamında başını sallar.

Saadet: O zaman baban anneni çok seviyo!

İkisi de gayet ciddi ciddi düşünmeye başlarlar. Işıl başını K.Eren'in omzuna koyar...

İkisi de dümdüz ileriye bakarlar konuşmadan.

K.Eren: Ben çok acıktım..
Saadet: Ben de..
K.Eren: Eve gidelim mi?

SAHNE 98

İÇ, AKŞAM, ÇUKURCUMA/ESKİCİ DÜKKANI

Dükkanın cılız lambası yanmakta...

Yürünecek çok fazla yer bırakmayacak kadar dolu bir dükkan.. Işıl ayakta durmuş, elinde telefonu, eşyaları incelemekte.. Önünde boyası dökülmüş eski bir matruşka, paslanmış gümüşler.. Köşedeki masada 60'larında, zayıf, açık sarı saçlı, oldukça spor giyinmiş bir kadın (**HİCRAN ABLA**) oturmakta.. Bir masa lambası ışığının altında, gözünde okuma gözlüğü, elinde bir iğne iplik, eski bir kumaş parçasını dikiyor.. Işıl'ın paltosu masanın yanındaki boş sandalyenin üstünde.. Bir kedi masanın üstünde, diğeri ortalıkta geziyor.. O sırada içeriye B.Eren girer. Işıl B.Eren'i gördüğü için şaşırmış gibidir..

Işıl: Aradın mı sen beni?

B.Eren: Çukurcuma'da buluşalım demedin mi? Tahmin etmek çok da zor olmadı...(Masaya doğru) Hicran Abla meraba..

Hicran Abla (başını kaldırmadan): Abla senin anandır..

B.Eren ve Işıl güler.. Işıl matruşkayla ilgilenmekte.. B.Eren Işıl'ı arkadan sarar, başını Işıl'ın başına yaslar, yavaşça karnını okşar..

Işıl: Rahat ol, boşmuş..

B.Eren (başını kaldırıp): Şükürler olsun Hacı Bumbala..

Işıl: O henüz gelmedi ama..

B.Eren (sıkıca sarar): Olsun o yabancı değil, gelir.. Hmmm.. O zaman.. Sevgilim bu gece şehir dışında ve anladığım kadarıyla siz de bekar bir kadınsınız! Şimdi trenden inin ve artık bir işi bile olmayan bu adamla İstanbul'u gezin..

Işıl gülümseyerek B.Eren'e doğru döner.. Işıl tam bişey söyleyecekken B.Eren susturur..

B.Eren: Bişey söylemeden önce.. Şöyle düşün.. Bundan 30 yıl sonra, (**eliyle Hicran Abla'yı göstererek**) böyle bir kadın olduğunda, geçmişe dönüp nerde hata yaptığını görmek için hayatına giren tüm erkekleri gözden geçireceksin.. Onlardan birini kabul etseydin ne olurdu? İşte ben onlardan biriyim.. Şimdi sana (**yine Hicran Abla'yı göstererek**) neler kaçırdığını ya da neler kaçırmadığını görmek için bir şans veriliyor.. Zaman yolculuğu gibi..

Işıl (güler): 40 kere izledin filmi ve hala ezberleyemedin, di mi?

B.Eren: Herifi izlemekten konsantre olamıyorum...

B.Eren, bir cevap bekler gibi Işıl'a bakar...

Işıl (durgun): İyi ki kaldın...

B.Eren gülümseyip, Işıl'ı kolundan tutarak, yavaş yavaş, etrafındakilere çarpmamaya gayret göstererek masaya doğru götürür. Işıl paltosunu giyerken...

B.Eren: Evet, Ethan Hawke diilim, gecenin sonunda sevişmeyi garanti edemem ama bu gece bir bardan bir şişe bedava şarap alabileceğimi biliyorum... Hissediyorum...

Işıl paltosunu giyer, suratında bir gülümseme... B.Eren o sırada kapıya doğru yürümekte... Işıl, rahatsız etmek istemez gibi sessizce Hicran Abla'ya el sallar, Hicran Abla 'tamam' der gibi kafasını oynatır.

B.Eren: Güle güle Hicran Abla...

Hicran Abla: Ablanı sikiyim...

SAHNE 99

İÇ, GECE, SAADET EV/SAADET ODA

Gümüş bir güldanlık, bitmiş eski bir parfüm şişesi, peçete, 4 tane salatalık, resim defteri ve pastel boya kutusu Saadet'in yatağının üstünde durmaktadır...

K.Eren (şaşkın): N'olmuş senin orana?

K.Eren bağdaş kurmuş yerde oturmaktadır. Saadet ayakta, seri bir şekilde külodunu çekerek, eteğini düzeltir ve yere K.Eren'in karşısına oturur. Yüzünde kızgın bi ifade...

Saadet: Bu benim değil ki... Babam Almanya'dan getirdi...

K.Eren gözlerini daha çok açmış Saadet'i dinliyor. Saadet de büyük bir kadın edalarında bilmiş bilmiş K.Eren'e anlatmakta...

Saadet: Canım isteyince bunu takıyorum...

K.Eren, hiç bişey anlamamış gibi Saadet'e bakıyor... Saadet diyecek başka bişey bulamamış gibi etrafına bakınıyor...

Saadet: O zaman yarın benimle gizli evde kalıyosun...

Saadet ayağa kalkıp yatağın üstündekileri alıp yatağın altına gizlemeye başlar... K.Eren de ayağa kalkar...

K.Eren: Orası çok soğuk... Nasıl uyuycaz orda?
Saadet: Battaniyemiz var..
K.Eren: Teyzeme ne diycez?
Saadet: Fark etmez bile..

K.Eren omuzlarını düşürerek yatağa oturur... Sırtı Saadet'e dönük... Saadet her şeyi yatağın altına koyduktan sonra yatağa uzanır... Arkadan K.Eren'i dürter... K.Eren ayaklarını sallamakta...

Saadet: Gelirsen sana bi hediye veririm..
K.Eren (merakla): Ne?
Saadet: Söylemem, süpriz..

SAHNE 100

İÇ, GECE, TAKSİM'DE BARLAR

(Yüksek seste bir şarkı)

5-6 kişinin olduğu bir bar... B.Eren barmenle konuşurken, Işıl biraz daha uzaktan onları izlemekte... B.Eren barmene Işıl'ı göstererek konuşmaya devam eder. Barmen Işıl'a doğru bakıp yeniden B.Eren'e döner...

...

Daha kalabalık başka bir bar... Işıl barda, karşısındaki barmene çok ciddi bir konu anlatır gibi... Sürekli ellerini kullanmakta... Barmen boş bakışlarla Işıl'ı izliyor... Işıl susar! 'Olmaz mı?' der gibi kaşlarını kaldırır!

...

Çoğunluğunun erkek olduğu bir gay bir bar... Barmen 'olmaz' anlamında başını sallar... Karşısında B.Eren... B.Eren, teşekkür eder gibi eliyle selam verip, üzgün bir suratla bardan ayrılır. Etrafına bakınarak Işıl'a doğru yürürken, birini görmüş gibi yönünü değiştirir... Işıl B.Eren'i kolundan tutup çeker...

SAHNE 101

DIŞ, GECE, TAKSİM'DE BİR BAR ÖNÜ

(Bardan gelen türkçe müzik)

B.Eren ve Işıl barın önündeki standların birinde ayaktalar... B.Eren sigara içmekte, önünde dolu bir içki bardağı... Işıl'ın önünde kola, kahkahalarla gülmekte...

B.Eren (Işıl'ın arkasına doğru bakarak): Hazır ol, bomba bi dörütlü geliyor... İki çift... Adamlar bankacı, kadınlar dikiş kursundan tanışıyorlar... Geliyorlar...

B.Eren kafasını başka bir tarafa çevirince, Işıl ciddi bir şekilde etrafına bakınır gibi, B.Eren'in söylediği tarafa dönüyor. B.Eren'in

bahsettiği dörtlü, oldukça rüküş giyinmiş, Işıl'la yaşıt olmalarına rağmen tarzlarıyla daha büyük görünmekte... Bara girmekte olan dörtlüden bir kadın Işıl'la gözgöze gelince, çok şaşırılmış gibi fazladan bir tepki verir...

Kadın1: Işıl... Işıl... Işıl...

Işıl (Samimiyetsizce): Aaaaa...

Kadın1: Ay hiç değişmez mi insan?

...

B.Eren ve Işıl, gelen dörtlüyle beraber standın etrafında durmaktalar... İçki bardaklarının sayısı artmış... B.Eren'in çok eğlenmediği belli, ekipten uzakta duruyor... Işıl'ın yüzünde yapmacık bir gülümseme... Erkeklerden biri cüzdanından bir kart çıkarıp Işıl'a uzatıyor... Diğerleri de cüzdanlarında aranıyorlar... Kadınlardan biri de kartını vererek Işıl'ı öper... Ve geri kalanlar...

Kadın2: Bak cep telefonum da yazıyor... Lütfen görüşelim...

Işıl: Ay evet, ne güzel oldu karşılaşmamız... Bi dahakine ayarlayalım, görüşelim... Çocuklarınızı da öpün benim yerime...

Işıl B.Eren'in yanına gelir, ayrıldıkları gruba el sallarlar... Arkalarını dönüp yürümeye başlarlar...

B.Eren: Çok güzel zıvana olur o kartlardan...

Işıl: Allahım o kızla yurttaki bi dönem aynı odada kaldım ben... Gayet normal, benim gibi bi kızdı... 3 çocuğu olmuş... Tanıyamadım bile... Konuşacak tek şey mi bulamaz insan?

B.Eren'in elleri ceplerinde, sallanarak yürümekte... Bi rahatlık üstünde... Işıl konuşurken, o yanından geçen yakışıklı bi erkeğe bakmak için kendi etrafında bi tur dönüyor...

B.Eren: Aşkım üniversitedeki Işıl'la karşılaşsan ne konuşacaksın ki?

O sırada önlerinden 18'lerinde, simsiyah giyinmiş uzun saçlı bir kız, yanındaki onla yaşıt erkeğe heyecanla bir şeyler anlatırken Işıl'ın omzuna çarparak geçer. Işıl biraz sendeleyip, arkasına dönüp kıza bakar...

Işıl (sinirlenmiş): Bi nereye gittiğine bak yaa... Ya da insan ol da kabahatini gör...

Yürümeye devam ederler... B.Eren gülmektedir...

B.Eren: Kabahatini gör ne demek?

Işıl: Ay ne bileyim? Dayanamıyorum bunlara...

B.Eren: Genç onlar ablası... Büyüyünce evcilleştirilecek zaten... Bırak eğleninler...

B.Eren Işıl'ı kolundan tutarak bi sokağa sürükler...

B.Eren: Gel bakalım, burayı deneyelim...

SAHNE 102

DIŞ, GECE, TAKSİM'DE BİR BAR ÖNÜ

(Rabarba)

İki tarafta barların olduğu kalabalık bir sokak... Sokağın ortasında bir yürüme yolu, yol boyunca kenarlarda masalar, standlar... Yaş ortalaması 25 civarında...

Işıl ve B.Eren bir barın kapısından kalabalığı yarararak çıkarlar. B.Eren'in elinde içki bardağı, Işıl da ise su... B.Eren içkisini düşürmeden yürümekte biraz zorlanır gibi... Işıl gülüyor...

Işıl: Yaa sevgilin diye beni gösterip, barmene yazdın...

B.Eren: Yazmadıııııı... Yazdım mı?

Işıl: Hiç yazar mısın?

B.Eren (hoşuna gider): Sence o yazdı mı?

Işıl: Bedava olmasa da içkileri alabildik en azından...

B.Eren: Seviyorum bu barmeni...

Önlerinde durdukları masada 20'lerinde uzun saçlı esmer bir kadın ve ondan yaşça daha büyük görünen takım elbiseli bir erkek... Kadın birden çantasını alarak hızlıca masadan kalkar... Erkek sinirli bir şekilde kadının kolundan tutarak etrafa bakınır... Kadının kolunu bırakmadan masadan kalkar ve uzaklaşırlar... Işıl ve B.Eren onların kalktıkları masaya otururlar. Işıl şaşkın, giden çifti görmeye çalışıyor... B.Eren Işıl'a dikmiş gözlerini...

B.Eren: Deniz'le ayrılmadınız di mi Işıl?

Işıl (duymamış gibi): Ne oldu acaba?

B.Eren: Kız bakire, adam yatmak istiyor... Bu gece ayrılacaklar ve kız daha zengin, daha yakışıklı bir sevgili bulacak... İlk ona verecek... (güler)

Işıl: Onunla ne olacak?

B.Eren: Sonrasını izlemedim...

Işıl durgunlaşmış, su şişesiyle oynamakta... B.Eren bi sigara yakar...

B.Eren: İlk beraber olduğum adam...

Işıl (sözünü keserek): Hafızanın bayağı derinlerine indin şuan...

Eren kafasını çevirip etrafa bakar, trip yapar gibi...

Işıl: Şaka yapıyorum be... Sertuğ'u hatırlıyorum?

B.Eren: Siktir et onu... İlkokuldayken babamın bi arkadaşı vardı... Böle bir sürü asker arkadaşları falan vardı ya... Haluk Amca... Taşaklı adamdı... Amca diyodum adama... Allaaahhh... Babamdan daha sertti...

Bizimki çekinirdi Haluk Amca'dan... Bi de ezik bi karısı var... Sümsük... Haluk güçlü adam... Yani Haluk Amca... Bayağı iktidarı elinde tutuyordu... Neyse, çok yanlış yerlere gidiyorum... O ezik karı onu kontrol etmeyi bilmiyordu... Babam da onun karşısında ezildikçe, ben acayip güçlü hissediyodum kendimi...

Işıl: Haluk Amca'yla mı yatıyodun?

B.Eren: Ya saçmalama... Yatmıyorum ama hayal ediyodum sanırım... Bayağı Haluk Amca'ya sahip olabileceğimi biliyodum... Ben ne desem yapardı... Babama bile kızardı...

10 yaşlarında küçük bir kız çocuğu, elinde sakız kutusuyla gelip masanın önünde durur... Işıl 'almayacağız' der gibi kafasını kaldırır... Kız hiç bişey söylemeden kutuyu göstermekte...

Işıl (kıza): Abi çok ayıp şeyler anlatıyo, bence sen dinleme... Geç oldu zaten, eve git...

B.Eren: Bırak dinlesin, öğrensin, burda gördüklerinden daha ayıp değil bunlar... **(Kıza bakarak anlatır)** Daha senin yaşında, kadınların aslında ne kadar güçlü olabileceklerini farketmiştim... Kadınlar farkında değildi ama ben farkındaydım... **(Işıl'a döner)** Bak, teyzemin o erkeksiz gücüne de hayrandım mesela, hatta tüm güçlü kadınlara... Erkekteki gücü kontrol edemeyen kadınlara şaşırıyodum... Ben de o çocuk aklımla hem güce hem de kontrole sahip olmak istiyodum heralde...

Işıl: Zaten kontrolsüz güç, güç değildir... **(Güler)**

B.Eren (tepkisiz devam eder): Haluk Amca yaa... Böle elini kaldırıncı korkardı herkes... Hoş askerleri sevmem ama, üniforma fantezim ordan kalmış demek... Haluk Amca neler kaçırdığını hiç bilemedi...

Kız sakız kutusunu indirmiş, B.Eren'i dinliyor... Işıl bi kahkaha atar, B.Eren bardaktakini bi dikişte bitirir...

B.Eren (küçük kıza): İki erkek savaşmayı mı bilir yalnızca?

Işıl: Vaayyy... Bundan güzel slogan olur...

B.Eren: Bak kadın da neyin derdinde?

B.Eren ayağa kalkar, küçük kızın saçını okşar... Işıl'a da eliyle 'hadi' işareti yapar...

Işıl: Ooooo... Ben kullanırım bunu bi yerde...

(Düşünür)

B.Eren: Hadi eve git, öğrendiklerini de unutma...

Işıl (masadan kalkar): Ama Türkiye'de olmaz...

B.Eren: Türkiye'de olmuyo işte...

Sokak müzisyenleri performansı

Cadde üstünde sokak müzisyenleri hareketli bir şarkı çalıyorlar... Kalabalık izleyici grubu, müzisyen grubun etrafını sarmış...

B.Eren kolunu Işıl'ın omuzuna atmış, cadde boyunca yürümekteler... B.Eren'in ellerinde iki tane bira şişesi...

B.Eren: Bence bira da büyük başarıdır...

Işıl: Ama romantik değil, o sayılmaz...

B.Eren: Nerde ve kiminle içtiğine bağlı...

Tam müzik grubunun yanından geçerken, yavaşlayıp kalabalığın arkasından gruba bakmaya çalışırlar. O sırada yaşlı, saçı sakalı birbirine karışmış, yırtık kıyafetleriyle evsiz olduğu anlaşılan bir erkek, kalabalığın arasında elini açmış aranmaktadır. Işıl'la B.Eren'in önünde durur... Işıl yürümeye devam eder...

Yaşlı Adam: Abi bi şarap parası çıkar mı be?

B.Eren: Şarabı biz de alamadık amca... **(Biralardan birini uzatır)** Birayla idare et...

B.Eren etrafta Işıl'ı arar... İlerde görüp adımlarını hızlandırır... O sırada yanından 3 travesti geçerken B.Eren'e bakarlar... B.Eren'in hareketlerinden sarhoş olduğu belli... Travestileri geçerken arkasını dönüp selamlar... Geri geri yürürken Işıl'ın yanına gelir...

B.Eren: Çok romantik anlar kaçırdın...

İlerde travestilerin yanından geçen 20'lerinde 3 erkek, travestilere laf atarlar... Neler dendiğini duymasak da aralarında bi laf kavgası çıktığı bellidir... B.Eren dönerek düz yürümeye başlar...

Sokak grubunun sesi, başka bir müzik sesine karışmış...

B.Eren ve Işıl etrafa bakarak yürürler... B.Eren Işıl'a bakmadan:

B.Eren: Babamda ritm bozukluğu çıkmış...

Işıl(çekinerek): Teyze söyledi... Aradın mı?

B.Eren: Benimle konuşursa ritmi düzelir di mi?

Biiiiiiiiiiiiiiiiiiiiippp... **(güler)**

Işıl(dayanamaz güler): Salaksın yaa... Töbe töbe...

B.Eren: Töbe töbe ne be? Annem misin?

Işıl: Çok şükür, değilim...

B.Eren: Sen tam annesin ama...

Işıl: Tam anne ne demek be?

B.Eren: (Işıl'ı taklit ederek) Eren, onu koltukta yemeyeceksin di mi? Ereeen, hadi kalk yerine yat...

Eren, gelirken ekme al... Banyo yapmayacak mısın

Eren? Sana meme vereyim Eren...

Işıl: Hayatındaki bi eksiği doldürmüşüm işte...

B.Eren: Aşkım, anatomin müsait değil bi kere benim eksiklerimi doldurmana...

Işıl gülererek B.Eren'i iter... O sırada 30'larında takım elbiseli bi erkek Işıl'la karşı karşıya gelir, aynı anda sağa, aynı anda sola derken geçemezler birbirlerini... Işıl güler... Işıl adamın yanından geçer... Adam arkadan hala Işıl'a bakmaktadır. B.Eren adama bakıp, Işıl'a yaklaşır...

B.Eren: Gir bakayım koluma, daha işimizi bitirmedik...

SAHNE 104

İÇ, GECE, BİR BAR

(Yüksek sesli müzik)

Çok kalabalık olmayan, yaş ortalaması yüksek, takım elbiseli adamların olduğu, ağır bir bar... B.Eren bi tarafta... Işıl barmenle konuşmakta... Barmen Işıl'ı dinlerken, başka müşterilerin çağırdığını görmüş gibi, Işıl'ı sallamadan gider...

...

20'li yaşlarda gençlerin olduğu tıklım tıklım bir bar... Canlı bir müzik grubu sahnede... B.Eren bardaki barmenin dikkatini çekmeye çalışmakta... Barda duran tek barmen yoğunluğun arasında B.Eren'i farketmez bile...

...

Barmenin arkası dönük... Işıl barda oturmuş, saçlarını kabartır... Gömleğinin düğmelerinden birini açar... Seksi bir ifadeyle bara dayanır... Arkası dönük kişi, Işıl'a döner. Kısa saçlı iri bir kadındır...

...

B.Eren hala bir önceki barda... Bar giderek sıkışmaya başlar... B.Eren önce yan durmak zorunda kalır sıkışmak için, insanlar arttıkça önüne geçerler...

SAHNE 105

DIŞ, GECE, SOKAK

Çevredeki barların, dükkanların ışığıyla aydınlanmış...

(Barlardan gelen müzik sesi)

Sokaktaki insanlar azalmış, tempo düşmüş... Vedalaşan genç gruplar... Yürüyen çiftler... Midye dolma satıcıları... Bağıra bağıra konuşan sarhoşlar...

B.Eren yüzünde kocaman bir gülümsemeyle bir barın kapısından dışarı atar kendini... Olduğu yerde zıplamaktadır... Arkasından Işıl elindeki şarap şişesini yukarı doğru kaldırarak bardan çıkar... İki de

çıgllıklar atmaktadırlar... Bütün sokağa şarap şişesini göstermek ister gibi coşkulular...

B.Eren, bi anda ciddileşir, Işıl'ı kollarından tutup, duygulanmış bir ifadeyle yüzüne bakar... Işıl hala gülümsüyor...

B.Eren: Görev tamamlandı... Artık yuvadan uçabilirim...

B.Eren Işıl'ın dudaklarından öper... Ve sallana sallana yürümeye devam eder. Işıl elinde şarap şişesiyle, gülümsemesi gitmiş, sokağın ortasında kalır...

SAHNE 106

İÇ, GECE, DENİZ APARTMAN/KAPI ÖNÜ

Apartmanın içi karanlık...

Işıl kapının önünde, üst kata çıkan merdivenlerde oturmakta... Yanında açılmamış şarap şişesi...

Deniz'in kapıyı açmasıyla evin ışığı kapının önünü aydınlatır...

Deniz uykulu, saç baş dağılmış, üstünde pijaması... Kapının üstünde Işıl'ın anahtarı... Kapıyı açınca Işıl'ı göremez. Kapıdan dışarı bakınca merdivenlerde, oturan Işıl'ı görür, Işıl hala karanlık tarafta... Hiç bir şey olmamış gibi davranıyor...

Deniz: Işıl? Gelsene...

Işıl: Ben bu kapıyı açamıyorum Deniz ya...

Deniz Işıl'ın elinden tutup kaldırır... Işıl şarap şişesini de alıp kalkar, Deniz'in yüzüne öpüşecek kadar yaklaşır... Deniz Işıl'ı belinden sarıp içeri çeker...

Işıl: Ama niye açamıyorum ki?

Deniz (dışardaki anahtarı alarak): Kilidi değiştirdim aşkım, eski anahtar bu...

Deniz kapıyı içerden kapatır.

SAHNE 107

İÇ, GECE, DENİZ EV/YATAK ODASI

Hava aydınlanmak üzere, pencereden masmavi ışık geliyor...

Yatak dağınık...

Işıl ve Deniz öpüşerek yatağa yatarlar... Işıl altta, Deniz üstte... Işıl'ın üstünde sadece iç çamaşırları, Deniz de sadece pijamasının altı... Deniz'in hareketleri hızlı ve sert... Işıl'ın bi yandan boynunu, gerdanını öperken, bi yandan eliyle kendi pijamasını ve Işıl'ın iç çamaşırını çıkarıyor... Panik halinde...

Işıl bi anda Deniz'i yana doğru itip üste çıkıyor... Deniz'in kollarını alıp, başının üstünde tutuyor... Deniz'in gözler kapalı, havaya girmiş, kıpırdanıyor... Işıl yavaş hareket ediyor... Deniz'in surat ifadesinden içine girdiğini anlıyoruz... Işıl yavaşça gidip gelmeye başlıyor... Deniz'in yüzüne düşen saçlarını tek eliyle toplar... Işıl'ın gözleri açık, Deniz'e bakıyor...

Işıl (sessizce): Deniz...

Deniz'in gözleri kapalı, kendinden geçmiş gibi...

Işıl (sessizce): Evlen benimle...

Deniz başını sallar... Elleriyle sıkıca Işıl'ı tutmakta... Işıl durmuş Deniz'e bakmakta... Deniz biraz yavaşlar... Gözlerini açıp Işıl'a bakar... İkisi de durmuş...

Deniz: Şimdi mi?

Işıl Deniz'in üstüne yatıp, tek bi hareketle yanına geçer... Sırtını dönerek uzanır... Deniz arkadan sarılır...

Deniz: N'oldu?

Işıl doğrularak yatağın kenarına oturur. Hiç bir şey demez... Ellerini yatağa koymuş... Deniz yatağa uzanır, eliyle Işıl'ın sırtını okşar... Işıl yataktan kalkar...

Deniz (arkasından): Işıl...lllll...

SAHNE 108

İÇ, GÜN, SAADET EV/MUTFAK

Saadet, saklanır gibi, mutfağın kapısından iç odalara doğru bakmakta... Mutfağa doğru döner...

K.Eren, ellerindeki 7-8 tane çatal bıçağı arkasına saklamış, ayakta beklemekte...

Saadet: Annem çıkınca, eşyaları alıp çıkıcaz!

K.Eren (elindekileri gösterip): Bunları görürse...

Saadet: Onları neden aldın?

K.Eren: Nasıl yemek yiycez?

Saadet (düşünür): Bi de su alsana... Bi de süt...

Bekçi için...

SAHNE 109

İÇ, GÜN, SAADET EV/SAADET ODA

K.Eren'in yer yatağı yerde... Yanında bir elektrikli süpürge... Saadet'in yatağının üstünde çarşaf yok... Etajerin üstünde katlanmış bir çarşaf...

Rezzan Saadet'in yorganının nevresimi çıkarmakta... Nevresimi kapıya doğru yere atar... Yorganın her bir tarafını, ıslaklık var mı yok mu

diye eliyle yoklar, onu da kenara ayırır... Her şeyi büyük bir ciddiyetle yapmakta...

Yatağın üstüne düzgün bir şekilde bir muşamba serer. Etajerin üstündeki çarşafı alıp, yatağa sermek için açar... Çarşafın üstünde kalan lekeyi farkeder. Ne olduğunu anlamak ister gibi yakından baktıktan sonra onu da kapıya doğru atar. Yatağa oturur... Yorulmuş gibidir...

Kıyafet dolabının çekmecesini açar. Temiz çarşafların üstünde Işıl'ın verdiği kırmızı zarı görür ve alır...

Rezzan (içeri seslenir): Saadeett...

SAHNE 110

İÇ, GÜN, TAKSİ

(Kısık seste arabesk bir şarkı)

Işıl takside...

Üstünde bir önceki gece gördüğümüz kıyafetler... Makyajı bozulmuş, gözlerinin etrafı koyu... Uykusuz görünüyor...

Gözleri kısık, camdan bakmakta...

Bir eliyle, diğer elindeki yüzüklerle oynamakta...

Çıkarıp yeniden takar, yerlerini değiştirir...

Taksi Şoförü: Buralarda mı abla?

Işıl duymamış gibi... Hala camdan dışarı bakmakta...

Taksi Şoförü: Abla? Buralarda mı?

Işıl şoförün sesiyle kendine gelir... Taksinin önüne doğru bakar... Sağındaki, solundaki camdan dışarı bakar...

Işıl (kararsız): İlll... Evet... Burası sanırım... Galiba... Biraz daha gidelim mi?

SAHNE 111

DIŞ, GÜN, SAADET SOKAK

Işıl, Saadet'i bıraktığı yerde taksiden iner... Taksinin kapısını kapatıp, sokağa bakar... Taksinin kapısında bir hastane adı yazmakta... Taksi hareket ederken, Işıl da etrafına bakınarak sokakta yürümeye başlar.

Elif (ses): Niye geldin ki?

Işıl, arkasına, sesin geldiği yöne doğru bakar. Daha önce Ali Abi'nin yanında gördüğümüz Elif, telefonla konuşarak binaya yürümektedir.

Işıl'la gözgöze gelirler... Işıl kenara çekilip bir binanın girişine oturur... Elif, Işıl'ın tam karşısındaki binanın önünde... Işıl Elif'i izlemekte... Elif bi yandan telefonla konuşurken, bi yandan anahtarla binanın kapısını açmaya çalışır...

Elif (telefonda – sinirli): Yine bizi suçla sen...
Çok da umrumda değil...

Elif telefonu kapatır, kapıyı açamamış... Zile basar... Sonra bi daha basar. O sırada Saadet içerden binanın kapısını açar... Elinde peçeteler, resim defteri ve pastel boya kutusu... Elif Saadet'e kapıyı tutarken, Saadet ve K.Eren Elif'i süzerek binadan çıkarlar... Saadet dışarı çıkınca Işıl'ı görüp gülümser ve Işıl'a doğru yürür... K.Eren ise iki elinde iki poşet sokakta ilerlemeye başlar... Işıl Saadet'in kısacık saçlarını ilk defa görüyor, istemsizce eli saçlarına gider, ne yapacağını bilememiş gibi, hepsini arkaya atar...

K.Eren (sessizce): Saadeet... Hadi...
Saadet: Tamam, geliyorum...

Işıl, giden K.Eren'e doğru bakmakta... Saadet yüzünde gülümsemeye Işıl'ın önünde durur...

Saadet: Yolu nasıl buldun?
Işıl: Sensiz çok da kolay olmadı... Eren mi o?
Saadet: Evet...
Işıl: Nereye gidiyo?
Saadet(Işıl'ın yanına oturur): Biz bundan sonra Eren'le beraber yaşlıycaz... Ev yapıyoruz...
Işıl (sırıtır): İkiniz?
Saadet: Derya, Can ve Barış da var... Ama Derya hiç bişey yapmıyo...
Işıl: Annenin haberi var mı bundan?
Saadet (gözlerini açarak): Yok...
Işıl: Ee, Eren'in evi yok mu?
Saadet: Onun odası bile yok... Hem gelirse süpriz bi hediye vericem dedim... Ama kimseye söyleme tamam mı?
Işıl: Söylemem...
Saadet: Sen beni görmeye mi geldin?
Işıl: Bi işim vardı...
Saadet: Keşke Eren Abi'yi de getirseydin...
Işıl (gülümser): Eren abi gidiyor... O da ev yapacaktı... Ama benimle değil...

Işıl etrafına bakınırken, Saadet elindeki resim defterini açıp, sayfaları çevirmeye başlar... Işıl Saadet'e çaktırmadan saçlarına bakmakta... Saadet ona bakınca, Işıl da resimlere bakıyormuş gibi yapar...

Işıl: Sen mi çizdin bunları?
Saadet: Evet, bi tanesini sana vericem...

Saadet çizdiği resimlerden birini düzgün bir şekilde koparıp Işıl'a uzatır... Resimdeki rengarenk evin önünde bir kız, bir erkek çocuk elele

durmaktadır... Evin önünden uzayıp giden yolun sonunda bir erkek daha vardır... Ağaçlar, güneş, tavşan mı kedi mi olduğu anlaşılmayan küçük hayvanlar... Işıl yüzünde bir gülümsemeyle resme bakmakta... Saadet bi resme, bi Işıl'a bakıyor...

Saadet: Eren evimizin duvarlarına asıcak bunları...
(başka bi resim göstererek) Bak... **(gülmeğe başlar)**
Eren...

Sahne de şarkı söyleyen bir erkek, üstünde renkli renkli ışıklar, yanında bir gitar... Kargacık burgacık bir resim...

Işıl: Çok güzel olmuş hepsi... **(saçlarına bakar, biraz da çekinerek)** Saçların da çok güzel olmuş...
Saadet (saçlarını tutar, gülümser): Eren de çok beğendi...

O sırada Işıl'ın çantasında telefonu çalmaya başlar... Işıl telefonu çıkarıp ekrana bakar...

Saadet: Eren mi?
Işıl: Annem...
Işıl (telefonda): Alo...

O sırada Rezzan, kulağında telefon, camdan seslenir... Bi yandan telefonla konuşmakta...

Rezzan: Saadeeettt...

Saadet elindekileri arkasına saklayıp hiç bir şey demeden yukarı doğru bakar... Işıl da kulağında telefon, sesin geldiği yere doğru bakarken, Rezzan'la göz göze gelirler...

Rezzan: Kızım niye taştta oturuyosun?
Işıl (telefonda): Dışardayım anne...
Rezzan: Sen mi kilitledin odanın kapısını?
Saadet: N'oldu?
Rezzan: Bu da yeni adet oldu... Hadi Eren'i de al, eve gelin...
Işıl (telefonda): Tamam, geliyorum yarım saate...
Saadet: Oyun oynuyoruz...
Rezzan (biraz sinirlenmiş): Saadet!

Rezzan camı kapatarak içeri girer... Işıl da telefonu kapatıp, Saadet'in verdiği resim elinde, ayağa kalkar... Saadet de Işıl'ın arkasından kalkar... Karşı karşıya dururlar...

Saadet: Gidiyo musun?
Işıl: Gidiyim, senin de çok işin varmış...
Saadet: Bi daha gelicek misin?
Işıl: Sen bi yerde karşıma çıkarsın yine... **(resmi göstererek)** Teşekkür ederim...

Yatak odası tertemiz, tuvalet masasının üstünde birkaç parfüm şişesi, kremler düzenli bir şekilde duruyor... Yatak toplu, üstünde askılarıyla duran erkek gömlekleri ve takımları...

Rezzan, yanında büyükçe boş bir koli, kıyafet dolabından çıkardığı erkek kazaklarını yatağın üstündeki kıyafetlerin yanına koyar...

Yatağın kenarına oturup, boş koliyi kendine doğru çeker... Birkaç kazağı düzgün bir şekilde kolinin içine yerleştirir...

Gömlekleri askılardan çıkarır... Gözleri dolar...

Yatağın üstündeki eşyalara bakar...

Yataktan kalkıp tuvalet masasının çekmecesini açar ve çekmecedeki makası çıkarır...

Işıl, elinde Saadet'in verdiği resim, bir kapının önünde... Işıl'a kapıyı 80'lerinde, hafif kambur, zayıf, beyaz saçlı bir kadın açar... Kapıdan görüldüğü kadarıyla evin içi gündüz olmasına rağmen loş... Işıl yaşlı kadına ve evin içine bakar, hiç bir şey diyemeden öylece durur... Dalmış gibi...

Kadın: İçeri gelsene kızım...

Işıl kendine gelir...

Işıl: Annem burdaymış galiba?

Kadın: Lavaboda... Gir, bi çayımızı iç...

Erkek (yaşlı - ses): Kim geldi...

Kadın (içeriye): Sevim Hanım'ım kızıl...

Işıl: Teşekkür ederim, siz anneme geldiğimi söylersiniz...

Işıl merdivenlere doğru yönelip yukarı çıkarken, Sevim Hanım içerden kapının önüne gelip, Işıl'ın gittiğini görür...

Sevim Hanım: Işılllll...

Işıl duymamış gibi merdivenleri çıkmaya devam eder...

Saadet anahtarla, sessizce evin kapısını açarak eve girer. Hırsız gibi etrafına bakınır... Hemen kapının yanındaki bir terliği kapı kapanmasını diye araya sıkıştırır... Ayakkabısını çıkarmadan, sessizce mutfağa doğru yürürken, yatak odasından sesi duyar...

Askıların yere düşme sesi

Saadet tam mutfağa girecekken, vazgeçip koridordan yatak odasına doğru ilerler... Kapının eşiğinden içeri doğru bakar...

Rezzan yatağın üstünde, gözleri ağlamaktan kıpkırmızı... Yaş akıyor ama burnunu çekiyor... Yatağın üstünde parça parça kesilmiş 4-5 gömlek... Rezzan hırsla elindeki gömleği kesmekte...

Saadet kapının önünde donakalmış bakmakta...

Kestiğini yatağın üstüne atıp, bir diğerini eline alırken kapıda duran Saadet'le göz göze gelir...

Rezzan öylece durur... Gözleri yeniden dolar...

Saadet bir anda kendine gelmiş gibi dış kapıya doğru koşar...

SAHNE 115

İÇ, GÜN, IŞIL EV/SALON

Işıl hala aynı kıyafetlerle, ayaklarını orta sehpaye uzatmış, salonda koltuğa oturmuştur... Saadet'in verdiği resme bakmakta... Paltosunu koltuğun üstüne atmış... Sevim Hanım mutfaktan konuşarak gelir...

Sevim Hanım: Ben de yemekleri alıp aşığıya ineyim dedim, kapıyı kapatınca hatırladım anahtarını almadığımı... Işıl?

Işıl ses vermez... Sevim Hanım koltuğun üstündeki paltoyu alıp, Işıl'ın yanına oturur... Elindeki resme bakar... Işıl'ın saçlarını okşar... Işıl hala tepkisiz... Sevim Hanım Işıl'ın omzunu masaj yapar gibi ovalar...

Sevim Hanım: Deniz'le mi bişey oldu?

Sevim Hanım'ın eli Işıl'ın ensesindeyken Işıl, canı yanmış gibi sıçrar... Işıl, eli ensesinde kalkar yerinden...

Işıl (sinirli): Bişey olmadı...

Sevim Hanım: Sivilce mi o?

Işıl paltosunu arar gibi etrafına bakınır... Sevim Hanım'ın kucağında duran paltoyu alarak koridora doğru ilerler...

Sevim Hanım: Sıkma sakın, olur mu?

SAHNE 116

İÇ, GÜN, IŞIL EV/BANYO

Abajur yanmakta...

Işıl aynanın önünde, ensesinde sivilceyi sıkmaya çalışmaktadır...

Abajurun lambası birkaç kere sönüp yandıktan sonra tamamen söner...
Karanlık...

Dolap kapağı açılır, Işıl eliyle dolabın içini
yoklar...

Işıl dolapta bulduğu çakmağı yakar...

Çakmağı söndürmeden dolaptaki mumları tek tek çıkarıp yakarak lavabo
tezgahına dizer...

Mum ışığında görmediği sivilceyi sıkmayı dener yeniden... Canı yanar
gibidir...

Eline baktığında sivilceyi kanattığını görür... Dolapta duran pamuğu
almaya çalışırken, dolaptaki bigudileri düşürür...

SAHNE 117

İÇ, GÜN, IŞIL EV/KORİDOR

Devrilen eşya sesinden sonra bir çarpma sesi ve
Işıl'ın canı yanmış gibi 'ah' sesi...

Sevim Hanım, panik bir şekilde mutfaktan çıkarak banyonun kapısının
önüne gelir...

Sevim Hanım: Işıl? İyi misin? Bişey mi oldu?

SAHNE 118

İÇ, GÜN, IŞIL EV/BANYO

Işıl'ın gözleri... Yaşarmış...

Işıl (ağlamamak için tutar gibi): İyiyim... Bişey
yok... Düştüler sadece...

Sevim Hanım (içerden): Ay ödüm koptu kızım...

Işıl elinde bir makas, aynanın karşısında durmuş... Saçlarının sol
tarafının uçları yanmış, diğer tarafa göre biraz daha kısa...

Yanan kısmın uçlarını düzeltmek için makasla keser... Saçlar lavaboya
dökülür...

Sevim Hanım mutfaktan yüksek sesle konuşmakta...

Sevim Hanım: Işıl... Su bitmiş evde... Unutmadan
isteyelim...

Işıl, saçlarının boyuna bakmak ister gibi hepsini önüne getirir... Boy
farkını kapatmak ister gibi diğer taraftan da biraz keser...

Kesilen saçlar lavaboya dökülür...

Işıl ağlamakta...

Saçlar yeniden lavaboya dökülür...

Makas sesi

Sevim Hanım: Ekmek de kalmamış... Yersen onu da isteyelim...

Lavaboya saçlar dökülür...

Sevim Hanım: Keşke Eren'i de arasaydık... Tam hayırsız olmuş o... Bigün gelmedi teyzesinin yanına...

SAHNE 119

İÇ, GÜN, IŞIL EV/MUTFAK

Ocağın üstünde tencere, tezgahta yağ, domates, birkaç kap...

Sevim Hanım mutfak tezgahında, doğrama tahtasında kestiği soğanları bir kaba doldurur... Gözleri yaşarmış, burnunu çekmekte...

Tezgahın üstündeki domateslerden birini alıp kesmeye başlar... Kendi kendine konuşur gibidir...

Sevim Hanım: Amaann... Siz mutlu olun da, biz başka ne isteyelim? Bak enişteye... Öldürdü kendini oğullarım oğullarım diye... O kadar çalış, didin, kimin için... Eren bi yerde, diğerleri bi yerde...(sesini yükselterek) Işıl? Bigün Deniz'in annesiyle babasını da alsak keşke yemeğe...

Banyonun kapısı açılır, Işıl'ın odasının kapısı kapanır...

SAHNE 120

İÇ, AKŞAM, ESKİ DEPO

K.Eren: Daha sonra ben güneşin üstünde koşmaya başlıyorum... Sonra onun atladığını görünce, ben önce korkuyorum ama arkasından ben de atlıyorum...

Tavandan sarkan sarı ampulle aydınlanmakta...

Sehpanın üstü, Saadetler'in evden getirdikleriyle dolu... Yerde bir top, saksıda bir çiçek, bir tas süt... Kedi ortalıkta yok...

Saadet eski koltukta, bacaklarını kendine doğru çekmiş oturmakta; elinde Işıl'ın verdiği kırmızı zar... K.Eren ise ayakta hararetle Saadet'e birşeyler anlatmakta... Saadet dalmış gibi zarla oynuyor, K.Eren'e bakmıyor bile...

K.Eren: Sonra düşünüyorum, düşünüyorum, düşünüyorum... Hoop... Denizin içine giriyorum...

Saadet hiç tepki vermezince K.Eren de Saadet'in yanına koltuğa oturur... Heyecanı gitmiş...

K.Eren: Beğenmedin mi?

Saadet cevap vermez... K.Eren etrafına bakınır...

K.Eren: Top oynayalım mı?

Saadet: Bekçi gitmiş...

K.Eren: Gelir o... Biz de eve gidelim mi? Ben çok acıktım...

Saadet: Sen git, ben Bekçi'yi bekliycem...

K.Eren: Geliriz bi daha...

Saadet: Kimse olmazsa geri gider...

K.Eren, canı sıkılmış gibi uflayarak koltuğa sırtını yaslar...

Saadet (zarı K.Eren'e uzatır): Al...

K.Eren: Ne bu?

Saadet: Senin olsun...

K.Eren: Bu mu süpriz?

K.Eren elinde zarla oynamaya başlar... Bi anda heyecanla ayağa kalkar...

K.Eren: Bi sayı söyle...

Saadet: Yedi...

K.Eren (zara bakar): Yedi yok... Beş de...

Saadet: Beş...

K.Eren: Şimdi beş atarsam sen şarkı söyleyeceksin, atamasam ben...

Saadet: Neden?

K.Eren: Çünkü bu zar sihirli... Tamam... Başka bi sayı söyle...

Saadet: İki...

K.Eren: İki atarsam Bekçi gelicek, atamazsam...

Atamazsam eve gidicez, o zaman gelicek... Ve bizi bekliyecek... Sonra biz gelicez...

Saadet düşünür gibi K.Eren'e bakar... K.Eren de cevap bekler gibi Saadet'e bakmakta... Saadet 'olur' gibisinden kafasını oynatır... K.Eren büyük bir iş başarmış gibi sevinir... Oturduğu yerde hazırlanır, gözünü kapatıp zarı atar...

SAHNE 121

İÇ, AKŞAM, IŞIL EV/IŞIL ODA

Bir kutunun içinden yere dökülen küçüklü büyüklü kağıtlar...

(Müzik setinde çalan kasetten genç Işıl ve B.Eren'in sesleri gelmektedir)

Işıl yerde oturmakta, üstünde rahat ev kıyafetleri... Saçları kısa, acemice kesilmiş, önden bir tokayla tutturulmuş... Saadet'in verdiği resim de yanında yerde... Etrafında açık ve kapalı kutular... Bazı

kutuların içinde fotoğraflar, bazılarında defterler, kağıtlar, dünyadan farklı şehirlerin haritaları, bir kutunun içinde kasetler... Yerde kabından çıkarılmış birkaç kaset...

Işıl yere döktüğü kağıtları karıştırmakta... Bir sürü konser, uçak ve sinema biletleri... Ayıklar gibi tek tek bakıyor...

Işıl (kasetten gelen ses): Bu şarkıyı, bugün 22 yaşına basan sevgili kuzenim...

B.Eren (kasetten gelen ses): 22'yi bitiren...

Işıl (ses): 22'ye basan...

B.Eren (ses): 22'yi bitirdim, 23'ten gün alıyorum...

Işıl, elinde biletlerden biri, müzik setine B.Eren ordaymış gibi bakıp güler...

B.Eren (ses): Tamam, özür dilerim... Devam et... Ya tamam, hadi... sustum...

Yerinden kalkmadan müzik setine uzanıp sesini açar... Kulağı kasette, önündeki kağıt yığınıyla oynamakta... Saadet'in yaptığı resim önünde...

Işıl (ses): Bu şarkıyı, bugün 22'yi bitirip, 23'ten gün almaya başlayan, hatta doğum saatine bakılırsa çoktan birkaç saat almış olan, sevgili kuzenim, bay doğru Eren için söylüyorum...

B.Eren (ses): Gitarda, kendi doğum günü hediyesini kendi çalan Eren...

Işıl (ses): Vokalde, kuzeni için en güzelini yapmak istediği için gitarı bu işi en iyi yapana çaldıran Işıl...

B.Eren (ses): Çok konuşma... Başlıyorum...

Işıl odada yere saçtığı biletleri kutuya geri koyar.

(Işıl ve B.Eren'in söylediği şarkı başlar. Sahne 128'e kadar)

Işıl kutunun kapağını kapatır...

SAHNE 122

İÇ, AKŞAM, IŞIL EV/B.EREN ODA

Gitar, şovale, tualler çek-yat'ın üstüne atılmış... Işıl yatağın kenarında üst üste duran kolileri tek tek yere dizmiş... Biri hariç hepsinin kapağı bantlanarak kapatılmış...

Son kutunun da kapağını bantlayarak kapatır. Elleri belinde odaya bir göz atar. Kolilerden birini alarak odadan çıkar...

SAHNE 123

İÇ, GECE, ESKİ DEPO

Saadet eski koltukta uyumaktadır... Üstüne battaniye serilmiş...

K.Eren önde, Rezzan arkasında depoya gelirler. Rezzan uyandırmamaya çalışarak Saadet'i kucağına alır... Ortadaki sehpaye, çevresindeki eşyalara bakar...

SAHNE 124

İÇ, GÜN, IŞIL EV/IŞIL ODA

Işıl bomboş odada yerde, duvarın önünde oturmakta...

Elinde düğüm olmuş siyah bileklik... Tırnaklarıyla çözmeye çalışmakta...

SAHNE 125

İÇ, GÜN, IŞIL EV/IŞIL ODA

Işıl kitaplığın dolaplarından birini açar... Üst üste defterler, kırtasiye malzemeleri, küçük renkli kutular...

Dolabı boşaltmaya başlar... Defterleri alırken, en üstte B.Eren'in yatağının altında bulduğu büyük defteri görür... Göz atar gibi sayfaları karıştırır...

SAHNE 126

İÇ, GÜN, IŞIL EV/IŞIL ODA

Yatağın üstü kıyafetlerle dolu... Kitaplık ve çalışma masasının üstü boşaltılmış, yerde büyük kutular...

Işıl kıyafet dolabının askısından alabildiği kadar kıyafeti kucaklayarak yatağın üstüne koyar... En üstte duran yeşil renkli, 90'larda moda olan kruvaze bir ceketini alır... Aynanın karşısında giyer, kendi görüntüsüne güler... Ceketini çıkarmadan yatağın üstünden siyah bir tayt çıkarır... Ayak kısmı için paçasında bant olan eski moda tayta 'bu ne ya' der gibi bakar...

SAHNE 127

İÇ, GECE, SAADET EV/SAADET ODA

Kapının altından odaya ışık girmekte...

Etajerin üstünde bir bardak su... Saadet yatağında, yorganın altında uzanmakta... Gözleri açık, kapıya doğru bakmakta...

SAHNE 128

İÇ, GÜN, HASTANE ODASI

Anneanne hareketsiz yatmakta... Yatağın üstünde B.Eren'in defteri... İçinden birkaç kağıt defterin dışında saçılmış...

Işıl'ın elinde bir kağıt, anneannesine okumakta...

SAHNE 129 (Sahne 122'nin devamı)

İÇ, GÜN, IŞIL EV/IŞIL ODA

Işıl bilekliği hala çözmeye çalışmakta... Dişleriyle zorlar...

Beceremeyince elinde çekiştirir... Sıkılmış gibi, sırtını duvara yaslayarak uflar...

SAHNE 130

İÇ, GÜN, IŞIL EV/IŞIL ODA

Kitaplık ve çalışma masasının üstü boş...

Işıl küçük bir kutuyu, daha büyük kutulardan birine koyar... O kutuyu kapatıp, başka kutuların olduğu büyükçe bir koliye yerleştirir... Büyük koliyi kenarından sürüyerek odadan çıkarır.

Şarkının sesi düşer...

SAHNE 131

İÇ, AKŞAM, IŞIL EV/SALON

Işıl'ın odasından gelen şarkının sesi

Sevim Hanım üstüne bir battaniye almış, televizyonun karşısındaki koltukta oturmakta... Yanındaki sehpa bitmiş bir Türk kahvesi fincanı... Televizyon açık... Sevim Hanım ise elindeki telefonla oynamakta...

Odadan gelen ses kesilir

Sevim Hanım, müzik sesinin kesilmesiyle yerinden kalkmadan Işıl'ın odasına doğru bakar...

SAHNE 132 (Sahne 119'un devamı)

İÇ, AKŞAM, IŞIL EV/IŞIL ODA

Işıl çalışma masasının panosunda asılı duran post-it'leri ve fotoğrafları tek tek çıkarmakta...

Işıl (kasetten gelen ses): N'oldu?

B.Eren (kasetten gelen ses): Yine yanlış söyledin...

Işıl (müzik setine bakmadan gülerek): Salak yaa...

B.Eren (kasetten gelen ses): Neyse, devam et...

SAHNE 133 (Sahne 127'nin devamı)

İÇ, GÜN, IŞIL EV/IŞIL ODA

(Aynı şarkı, daha hareketli, orjinal haliyle...
Sahne 143'e kadar)

Işıl bilekliği iki eliyle çekiştirirken, bileklik kopar... Boncuklar boş odaya saçılır.

SAHNE 134

İÇ, GÜN, ESKİ DEPO

K.Eren sehpanın başında durmuş, sehpanın üstündekileri poşete yerleştirmekte... Saadet ise eski koltuğun kenarına oturmakta... Onun da elinde bir poşet... Toplamıyor; dalmış gibi pencereye doğru bakmakta.

SAHNE 135

İÇ, GÜN, IŞIL EV/IŞIL ODA

Bomboş oda... Işıl bir duvarın önünde, elinde fırça... Yerde boya kutuları... Elindeki fırçayla duvara siyah bir desen çizer... Duvardan geriye gidip, çizdiğine bakar...

SAHNE 136

İÇ, GÜN, REKLAM AJANSI

Işıl masasında, bilgisayarın başında... Kedi masasında uzanmakta... Karşı masasında Özge... Özge'nin yanında 40'larında takım elbiseli bir adam oturmakta... Arkalarında 8-9 kişi, hepsi bilgisayarı işaret ederek konuşmaktalar... Etrafta birileri koşturmakta...

Işıl Özge'nin masasına doğru bakar... Sonra yatan kediyi kucağına alıp, arkasına yaslanır.

SAHNE 137

İÇ, GÜN, IŞIL EV/SALON

Sevim Hanım dışarı çıkacakmış gibi giyinmiş... Orta sehpanın üstüne serdiği daha önce görmediğimiz işlemeli örtüyü düzeltmekte... Evin kapısı açılınca, o tarafa doğru bakar. Işıl içeri girerek kapıyı sonuna kadar açar, annesine değil örtüye doğru bakar... 30'larında iki adam, ellerinde mobilya parçalarının olduğu kocaman bir kutuyla içeri girerler... Işıl adamlara iç odaları işaret eder. Adamlar kutuyla odaya doğru giderler.

SAHNE 138

İÇ, GÜN, IŞIL EV/SALON

Işıl koşarak evin kapısına doğru gelip kapıyı açar. Kapının önünde Deniz, Rusya'dan alındığı anlaşılan bir t-shirt'ü omuz kısımlarından tutmuş, sırttan bir suratla Işıl'a göstermektedir. O sırada Işıl'ın odasından gelen iki mobilaycı adam Deniz'e ve t-shirt'e bakarak kapıdan çıkarlar. Deniz tanımadığı adamlara şaşkın bir şekilde bakıp, 'kim bunlar?' der gibi Işıl'a döner.

SAHNE 139

İÇ, GÜN, SAADET EV/SAADET ODA

Rezzan yerde oturmakta... Saadet başında ayakta... K.Eren yatakta oturup onları izlemekte... Rezzan'ın önünde eski bir bavul, yanında yerde bir yığın halinde Saadet'in kıyafetleri... Bazı kıyafetler kapının önüne atılmış... Rezzan yanındaki yığının içinden bir etek alır, havada tutup bakar ve kapıya doğru atar. Kıyafetleri ayıklamaya devam ederken, Saadet son atılan eteği alıp bakar. Katlayıp, Rezzan görmeden bavula koyar.

SAHNE 140

İÇ, GÜN, METRO

(Işıl Sahne 134'teki kıyafetleriyle) Metro hareket halinde; oturulacak yerler dolu, ayakta kimse yok... Işıl'ın yanı boş; kulağında kulaklık, oturmakta... 10 yaşlarında bir kız çocuğu, yanındaki 30'larının sonlarında bir erkeğin elini tutarak gelip Işıl'ın yanına oturur. Erkek kızın önünde ayakta durmakta... Işıl ayağa kalkarak, ayaktaki erkeğe 'buraya oturun' der gibi el işareti yapar, metronun kapıya doğru ilerler...

SAHNE 141 (Sahne 131'nin devamı)

İÇ, GÜN, IŞIL EV/IŞIL ODA

Işıl bağdaş kurarak oturmakta... Önündeki bir kasede boncuklar...

Elinde boncukların olduğu bir misinaya boncukları dizmekte...

SAHNE 142

İÇ, GÜN, HASTANE

Işıl hastane koridorundaki oturma yerlerinde oturmuş, bir tarafa dalmış gibi bakmakta... B.Eren, elinde bir tekerlekli sandalyeyle gelip Işıl'ın önünde durur. Işıl dalıp gitmişken, B.Eren eliyle Işıl'ın kısa saçlarını karıştırır. Işıl, kendine gelip, hızlıca B.Eren'e döner. Önce B.Eren'e, sonra sandalyeye bakar, güler. B.Eren 'otur' der gibi kafasıyla sandalyeyi işaret eder. Işıl yerinden kalkmadan güler.

SAHNE 143 (Sahne 133'ün devamı)

İÇ, GÜN, IŞIL EV/IŞIL ODA

Işıl duvara resim yapmakta...

Kendinden emin görünmekte... Daha seri hareketlerle boyamakta...

SAHNE 144 (Sahne 139'un devamı)

İÇ, GÜN, HASTANE

Hastanenin koridorunda, Işıl tekerlekli sandalyede oturmakta, B.Eren arkadan yavaşça sandalyeyi itmekte... Yanlarından onlara bakarak 40'larında bir kadın doktor geçer. Doktor geçince, B.Eren bir anda hızlanarak itmeye başlar...

SAHNE 145 (Sahne 140'ın devamı)

İÇ, GÜN, IŞIL EV/IŞIL ODA

Işıl bağdaş kurmuş duvara karşı oturmakta... Yerinde sallanıyor... Etrafına bakar...

SAHNE 146

DIŞ, GÜN, SAADET SOKAK

Hava kapalı...

Müzik sesi düşmeye başlar

Rezzan üzerinde paltosu, tek başına binanın kapısından çıkar, kapının önünde durup sokağa bakar. Geri dönüp apartmanın içine doğru bakar. Saadet binanın kapısını açarak yavaş adımlarla dışarı çıkar. Rezzan elini Saadet'e doğru uzatır. Saadet yavaşça binanın kapısını kapatır. Rezzan'ın elini tutar. Sokakta yürümeye başlarlar.

Karşıdan elinde poşetlerle Derya geçer. Göz göze gelirler. O sırada Derya bir ses duymuş gibi yukarı doğru bakar. Nebahat Hanım camdan seslenmektedir. Saadet bir yandan yürürken, bir yandan yukarı doğru bakar. Sonra geri de kalan Derya'ya bakar.

Müzik kesilir.

Saadet: Nebahat Teyze neden hep kızıyor Derya'ya?

Rezzan: Sözünü dinlemediği için üzüyodur annesini...

Saadet: Sen de üzülüyo musun?

Rezzan: Yoo... Benim kızım hep benim sözümü dinliyor...

Saadet geriye doğru bakarak, Rezzan'la beraber uzaklaşırlar.

SAHNE 147

İÇ, GÜN, IŞIL EV/SALON

Işıl şık giyinmiş, sehpanın başında durmuş, örtüyü oraya buraya çekiştirerek bakmakta...

Kapı çalar.

Işıl hızlıca örtüyü sehpanın üstünden alıp bir yandan katlarken, hızlı adımlarla kapıya doğru gelip kapıyı açar. Mutlu görünmektedir... Kapıda ellerini arkasında birleştirmiş B.Eren durmaktadır.

Işıl: Helloooo...

B.Eren: Naber?

Işıl B.Eren'i yanağından öperek, içeri geçmesi için ona yol verir. B.Eren içeri girip ayakkabısını çıkarmak için eğilir.

Işıl: Kadınlar gününüz kutlu olsun efendim...

B.Eren (Doğrulup sırtarak): Senin de kuzum, senin de... Burdan da yürüyüşe gidelim...

Işıl elindeki örtüyü masanın üstüne bırakıp, B.Eren'i beklemeden hızlıca odaya doğru yürür.

Işıl: Gel bakalım...

B.Eren (arkasından giderken): Ben bayağı sevdim bu saçını ya...

Işıl kapıyı açarak hızlıca odaya girer. B.Eren yavaşça, biraz şaşkın, gördüklerine hayran kalmış gibi odaya girer.

Beyaz ve gri tonlarında döşenmiş bir oda... Detaylarda kullanılmış renkler odayı oldukça hareketli göstermekte... Bulut şeklinde bir lamba, renkli bir yatak örtüsü, odayla uyumlu bir halı... Yatağın üstünde bir bebek... Kitaplar ve DVD ile dolu bir dolap... Kıyafet dolabının üstünde büyükçe bir ayna... Bir uzanma koltuğu, şık bir giyinme paravanı... Modern ve klasik mobilyalar uyum içinde dekore edilmiş... Koltuğun üstünde B.Eren'in yazıları, Saadet'in resmi ve B.Eren'le Işıl'ın resminin olduğu 'Dünyayı Değiştir' ilanı... Duvarda Işıl'ın çizdiği kocaman resim... Resimde yüzleri olmayan, yan yana duran iki kişi... Konturlarla çizilmiş, sadece iki kişinin renkli olduğu resimdeki kişiler cinsiyetsiz gibi duruyorlar...

B.Eren odadaki her ayrıntıya incelerken, Işıl sırttarak ona bakmakta...

B.Eren (şüpheli): Sen hasta falan değilsin di mi?

Işıl 'nasıl yani?' der gibi gülererek bakar...

B.Eren: Önce saçlar... Şimdi bu... Bu kez hakkatten Deniz'den ayrıldın heralde... Ya da birkaç aylık ömrün kaldı, bana söylemiyorsun...

Işıl: Beğenmedin mi?

B.Eren: Deli misin? Tanrı'dan isteyeceğim ilk iki şeyden biri budur sanırım... İnanılmaz olmuş...

B.Eren duvardaki resmin önünde durmuş hayran hayran bakmakta. Işıl ise dolaptaki defteri, ilanı ve resmi alıp yatağa oturur...

B.Eren (resme bakarak): Sen mi yaptın bunu?

Işıl: Kadınlar için yapamadım ama...

B.Eren arkasını dönüp Işıl'a bir şey söyleyecekken yataktaki bebeği görür... Işıl'ın yanına oturup bebeği alır.

B.Eren: Ohaaa... Sıdika'ya bak... Yıllardır görmüyodum heralde... Anneanneye götürsene bunu?

Işıl: Sen istersen götürürsün artık...

B.Eren sırtlamakta, biraz duygulu gibi... Işıl yataktan kalkıp müzik setinden bi kaset çalmaya başlar... B.Eren o sırada ilana, resme ve deftere bakmakta...

B.Eren (gülerek): Bunlar ne yaa?

Işıl: Onların bir kopyası da şuan Vogue dergisinde... Dinle şimdi...

Bu kez B.Eren 'nasıl yani' der gibi Işıl'a bakar... O sırada B.Eren kasetten kendi seslerini duyar...

Işıl (kasetten gelen ses): Bugün Eren'le evdeki ilk günümüz...

B.Eren (kasetten gelen ses): İkimizin evi...
Işıl (kasetten gelen ses): İkimizin evi... Şuan benim odamdayız... Eren'in kafası güzel...
B.Eren(ses): Ve hala bekar...
Işıl (ses): Çok şükür...

B.Eren ve Işıl birbirlerine bakıp gülerler... Işıl müzik setinin sesini kısar, B.Eren'in yanına yatağa oturur.

Işıl: Artık senin odan...
B.Eren (gülerek): Son gece hediyesi mi?
Işıl: Ona sen karar ver... Tanrı dileklerinden birini duymuş...

B.Eren ayağa kalkar... Odaya bakınmakta...

B.Eren: Tanrı yarın gideceğimi gözden kaçırmış olamaz, di mi?
Işıl: Gitmek zorunda diilmişsin, öyle dedi...
B.Eren (Tanrı'yla konuşur gibi yukarı bakarak): Zorunda olduğum için gitmiyorum ki.
Işıl: Bütün hayatını bırakmak için daha iyi bir neden bulamadık biz...

B.Eren hiç bir şey söylemeden Işıl'ın yanına oturur... İkisi de hala gülümsüyor... B.Eren duvardaki resme bakmakta... Işıl ise ona bakıyor...

Kasetten gülme sesleri ve kısık seste konuşma sesleri odanın sessizliğini bozmakta...

B.Eren kendi kendine güler... Işıl'a bakar... Işıl utanmış gibi başını önüne eğip elindekilere bakar... B.Eren de Işıl'ın elindekilere bakar... Saadet'in çizdiği resmi ve ilanı alır... Dirseklerini dizine koymuş resme ve ilana bakmakta...

B.Eren: Dünyayı değiştirecek bir deri montumuz bile olmadı... **(Güler)**

Işıl tepki vermez... B.Eren bir Saadet'in resmine ve bir de duvardaki resme bakar... Sonra yatağa uzanır... Tavandaki bulut şeklindeki lambaya bakmata.. Işıl da arkasından uzanır...

Işıl: Bundan 20 yıl sonra... Almanya'da, sıkıcı bir genetik mühendisinin kocası olduğunda...
B.Eren (lafını keserek): Ben o şansını kullanmak için gidiyorum...
Işıl: Dur bitmedi daha...
B.Eren: Filmin sonunu biliyorum... Giderler...
Işıl: Keşke gitmeseler demez misin ama?
B.Eren: Hikaye devam etmez ki o zaman...
Işıl: Eder belki... Bilmiyoruz ki...

Işıl'ın suratı donuk... Boş gözlerle tavana bakmakta... B.Eren'in olmadığı tarafa doğru dönerek uzanır... B.Eren hala yukarı bakmakta...

B.Eren: Bir zaman yolculuğu olsa... Sana verilmesini isteyeceğin ilk şansın ben olmadığımı biliyorum...

Işıl tepki vermez... B.Eren dirseğinin üstünde doğrular. Elini cebine atar...

B.Eren: Bi sayı tut...
Işıl gülümser...

B.Eren: Hadi...

Işıl (isteksiz): İki...

B.Eren cebinden çıkardığı kırmızı zarı Işıl'ın önüne doğru atar. Zarda kaç geldiğini görmeyiz... B.Eren gülümseyip geri uzanır. Işıl zara doğru bakmakta...

Duygu (bi sonraki sahnenin sesi): Konseptin adı Plasebo Etkisi... İlaç deneylerinde bir gruba gerçek ilaç, bir gruba da etkin maddesi olmayan boş ilaç verilir. Sonra deneklerin ilaçlara nasıl tepki verdikleri incelenir. Grupların ya da bireylerin, sahte ilaca gerçek ilaçmışçasına tepki vermelerine de Plasebo Etkisi denir.

SAHNE 149

İÇ, GÜN, REKLAM AJANSI/TOPLANTI ODASI

Büyükçe oval bir masanın olduğu, dört tarafı perdeli camla kapatılmış toplantı odası... Odanın bir tarafındaki projeksiyonun beyaz perdesi... Perdenin üstünde Audi markalı otomobil fotoğrafı... Junior kız Duygu perdenin hemen yanında ayakta... Masanın etrafında ajansta daha önce gördüğümüz 3-4 kişi, Işıl ve diğerlerine göre daha resmi giyinmiş 30'larında bir kadın ve iki erkek... Herkes Duygu'yu dinlemekte... Işıl ise arkasına yaslanmış, önündeki boş sayfayı karalamakta... Yine aynı desenleri çizmekte... Karalama yaptığı sayfanın üstünde Audi, BMW gibi araba markalarının isimlerini de yazmış... Duygu'yu dinlemiyor gibi...

Duygu (ciddi ama sempatik görünmeye çalışarak): Biz de müşterilerimize diyoruz ki... İşinizde, evinizde, okulda her şey olabilir, hayatınız bitti diye düşünebilirsiniz...

Işıl elindeki kağıdı masaya bırakır, etrafına bakmadan, derin bir nefes alır...

Duygu: ...ama Audi'niz varsa, herşeyin üstesinden gelebilirsiniz. Audi'niz yoksa da, en azından Audi'niz varmış gibi yapıp mutlu olabilirsiniz.

Işıl kimsenin dikkatini çekmemeye çalışarak sandalyesinden kalkar... Hiç bir şey demeden toplantı salonundan çıkar... Bi an bütün bakışlar Işıl'a dönse de, ardından herkes toplantı moduna geri döner... Duygu dikkat çekmek ister gibi, daha büyük hareketlerle konuşmaktadır...

Işıl hızlı adımlarla masasına gelip oturur. Bilgisayar açık, kedi masanın üstünde... Işıl'ın masaya ani oturuşuyla, kedi bir anda sıçrar ve yavaşça masadan yere atlar...

Işıl boş boş bilgisayara bakmaktadır...

Bilgisayarla uğraşmaya başlar... Mouse'u tıklar... Ayağa kalkar... Çantasını alır... Bilgisayar ekranı kapanır...

Işıl kimseye bir şey demeden masadan uzaklaşır...

Karşı masasında oturan Özge, yanında bir erkekle bilgisayarda çalışmaktadır... Işıl'ı farketmezler bile...

Rabarba

Metro gelir...

Metro istasyonu oldukça kalabalık... Her yaşta, her tarzda kadın toplanmış... Çoğunun yakasında kırmızı karanfil var... 8 Mart yürüyüşü için toplandıkları belli... Kiminin yanında küçük çocuğu, kiminin elinde sarılmış pankartlar... Birileri grup halinde konuşuyor, bazıları cep telefonunda... Ama birkaç kişi hariç bütün kalabalık nerdeyse konuşma halinde... Metronun kapısının açılmasıyla içeri doluşurlar...

Işıl kadınların arasında... Kolunda çantası ve paltosu, kimseyle ilgilenmeden kalabalıkla beraber metroya biner...

Rabarba

Işıl ayakta durmakta... Bütün vagon kadın dolu... Işıl kimseyle göz göze gelmemeye çalışır gibi, metro haritasına takılmış bakmakta...

Metro yeni bir durağa gelmiştir. Durur. Kalabalığın çoğu iner, 3-4 yeni kadın biner sadece... Işıl yerinden kıpırdamaz...

O sırada Saadet Işıl'ın arkasında gelip, yukarı Işıl'a bakarak yanında durur. Işıl'ın onu farketmesi için bacağına dokunur. Işıl Saadet'i görünce kısa bir şaşkınlık sonrası, eski bi arkadaşını görmüş gibi sevinir... Saadet ise keyifsizdir...

Metro hareket eder.

Işıl: N'apıyosun sen burda? Evden mi kaçtın yine?

Saadet: Yooo... Annem de burda... Doktora gittik...

Işıl Rezzan'ı görmeye çalışır gibi etrafına bakınır... Rezzan ortalıkta yoktur.

Saadet: Her gün iğne yapıcaklarmış bana...

Işıl Saadet için üzülmüş ama ne diyeceğini bilemez gibi, önce suratını asar, sonra gülümser... Diz çökerek Saadet'in boyuna gelir...

Işıl: Bazı şeyleri değiştiremiyoruz galiba...

Saadet: Yarın gidiyoruz biz...

Işıl Saadet'i keyiflendirmeye çalışır gibi... Güzel bir hikayeye başlayacakmış gibi...

Işıl: Ama değişmeyecek diye bişey yok, di mi? Sana neler olacağını anlatayım mı?

Saadet biraz meraklı, hiç bir şey söylemeden, hafif gülümseyerek Işıl'a bakar...

Işıl: Bence sen çok mutlu olacaksın...

Saadet: Nerden biliyorsun?

Işıl: Biliyorum... Çünkü... öyle olacak...

Saadet: Sen mutlu musun?

Işıl: Sen benden daha cesursun ama...

Saadet: Sen de benden daha büyüksün...

Işıl (Saadet'e kendi çocuğuymuş gibi bakar gülümseyerek): Evet... Ama ben evden kaçamayacak kadar büyüğüm... Bak Ankara'da da bir sürü arkadaşın olacak... Belki Eren yok ama annen var, baban var, anneannen var...

Saadet: Babam bilmiyo ki gittiğimizi...

Işıl ne diyeceğini bilemeyip, öylece Saadet'e bakmakta... Saadet ise Işıl ona bir cevap verecekmiş gibi bekliyor...

Rezzan: Saadet...

Rezzan metronun kapısının önünde, elini Saadet'e doğru uzatmış Işıl'a bakmakta...

Işıl Rezzan'ın sesini duyunca, Rezzan'a bakarak ayağa kalkar. Hiç bir şey söylemeden başıyla selam verir.

Saadet Rezzan'ın elini tutar. Işıl'a dönüp el sallar. Işıl da ona el sallar...

SAHNE 153

İÇ, AKŞAM, IŞIL EV/SALON

Sevim Hanım iç odalardan salona girerek elindeki paltoyu masaya bırakır. Hazırlanmış, ayağında ev terliği, elini krelemekte... Masanın üstünde Işıl'ın bıraktığı katlanmış örtü... Sevim Hanım Işıl'a bakar...

Işıl koltukta uzanmakta... Üstünde bir önceki sahnede gördüğümüz kıyafetler... Sehpanın üstünde bitmiş bir su bardağı...

Sevim Hanım: Kızım hadi... Daha hazırlanmamışsın...

Sevim Hanım'ın gelmesiyle Işıl doğrulur... Oturur vaziyete geçer. Bi yeri ağrıyormuş gibi... Sevim Hanım ortalığa bakınarak, sehpadaki bardağa yönelir.

Işıl: Gitmiycem ben... Hastaneye gelicem seninle...

Sevim Hanım: O ne demek? Hasta mısın?

Işıl: İyiyim... Canım istemiyo...

Sevim Hanım boş bardağı alıp, eliyle Işıl'ın alnından ateşini kontrol ettikten sonra, kendi kendine 'yok' der gibi başını kaldırır... Konuşa konuşa mutfığa doğru gider.

Sevim Hanım: Öyle şey olur mu kızım? Deniz'i yalnız mı bırakacaksın...

Sevim Hanım mutfaktayken, Işıl bu sefer bacaklarını uzatır sehpaye... Sevim Hanım'ı dinlemek istemez gibidir... Sevim Hanım yeniden salona gelir... Masanın üstündeki örtüyü alır...

Sevim Hanım: Çok efendi çocuk, üzmeysin birbirinizi... Çok heyecanlı demiyor muydun? Hastaneye yarın da gelirsin...

Sevim Hanım örtüyü sehpaye sererken, Işıl derin bi nefes alıp ayaklarını kaldırır.

Sevim Hanım: Ben gidiyorum işte... Zaten biliyorsun durumu aynı... Sonrasında gelirsin istersen...

Sevim Hanım örtüyü düzelterip masaya yönelir bu defa...

Işıl: Genetiğimizde yok sanırım anne-kız sevgisi...

Sevim Hanım hiç bir şey demeden, Işıl'a bile bakmadan salondan çıkar. Işıl da çok umursamış gibi görünmemektedir. Koltuktan kalkarak salondan çıkarken, Sevim Hanım bir bezle salona gelir. Işıl'ın yanından geçerken konuşmaz.

Sevim Hanım'ın telefonu çalar.

Işıl, ne yapacağını görmek ister gibi salonun kapısında durup Sevim Hanım'a bakar. Sevim Hanım telefonu duymamış gibi, masada duran, kendi aldığı vazoyu bir eliyle tutarak bezle masayı siler.

Işıl: Anne ne yapıyorsun?

Sevim Hanım: Su lekesi olmuş hep...

Işıl: Anne bırakır mısın? Telefonun çalıyor...

Işıl, Sevim Hanım'dan vazoyu ve bezi almaya çalışır gibi hamle yapınca, vazo Sevim Hanım'ın elinden yere düşerek kırılır...

İkisi de öylece dururlar. Işıl hareket etmeye yeltenince Sevim Hanım durdurur... Hemen en yakındaki sandalyeyi çeker...

Işıl (küçük çocuk gibi): Özür dilerim...

Sevim Hanım: Dur, ayağında terlik yok... Basma sakın... Otur buraya...

Sevim Hanım konuşa konuşa içeri doğru gider. Işıl vazunun parçalarına bakmakta...

Sevim Hanım (ses): Hareket etme sakın, ayağına batır. Küçük küçük parçalar var. Ben şimdi süpürgeyi getiriyorum. Dur orda. Otur sen.

Işıl yere doğru eğilir... Büyük parçaları tek tek almaya çalışır... Gözleri dolmuş, yutkunur... Ayaklarının yerini değiştirmeden, bir iki parçayı aldıktan sonra daha uzaktaki bir parçaya uzanır. Dengesini kaybedecek gibi olunca eliyle yeri tutar. Olduğu yerde ağlamaya başlar.

SAHNE 154

İÇ, AKŞAM, SAADET EV/YATAK ODASI

Saadet karanlık yatak odasının ışığını açar.

İçerden elektrikli süpürge'nin sesi gelmekte

Yatak örtüsü ve nevresimler çıkarılmış, yastıklar yok, sadece döşek...

Saadet etrafına bakınıp tuvalet masasının önüne gider. Aynaya bakıp cebinden kırmızı ruj çıkarır. Tuvalet masasının çekmecesini açıp içine bırakır. Çekmecenin içi makyaj malzemeleri ve takılarla dolu... Saadet çekmecenin içine baktıktan sonra kontrol eder gibi kapıya doğru bakar. Çekmecenin içinden Işıl'ın siyah boncuklu bilekliğine benzer bir takı çıkarır. Cebine koyup, hızlıca ışığı kapatır ve odadan çıkar.

SAHNE 155

İÇ, AKŞAM, ARABA

Sokak lambaları ve diğer araba farları arabanın içini aydınlatmakta...

(Kısık sesli radyo)

Korna sesleri

Araba trafikte durmuş. Arabanın saat ekranında 22.14 yazıyor... Işıl sürücü koltuğunda, elindeki cep telefonuna bakmakta... Üstünde siyah, askılı, oldukça şık bir gece kıyafeti, kolunda siyah bilekliği... Sevim Hanım, kucağında çantası yan koltukta oturmuş.

CEP TELEFONU - DETAY

Telefon ekranında 'Hacı Bumbala geldi...' yazmakta... Işıl'ın eli hareketsiz... Mesajı silmeye başlar...

Sevim Hanım (ses): Işıl...

DETAY SONU

Işıl hiç bir şey demeden Sevim Hanım'a bakar. Sevim Hanım başıyla ön camı gösterir. Öndeki araba biraz ilerlemiştir. Işıl da ilerler. Saatine bakar. O sırada Işıl'ın telefonu çalar. Işıl telefonu açmadan sessize alır. Sıkkin bir şekilde etrafına bakınır...

Sevim Hanım: Bak sen hiç gelme, ben de yürürüm burdan... Geç kaldın zaten... Çıkışta gelir beni alırsın...

Işıl hiç tepki vermeden trafiğin neden olduğunu anlamak ister gibi ileriye doğru bakar. İlerdeki trafik ışığı yeşil ama arabalar hareket etmiyor... Telefon bir daha çalar. Işıl yine sessize alır.

Sevim Hanım: Ben biliyorum yolu... Sen de işine bak... Ararım seni bulamazsam...

Işıl düşünür gibi önce trafiğe, sonra cep telefonuna bakar.

Işıl: Yolu biliyorsun di mi?
Sevim Hanım: Kaç kere geldim...

Işıl pes etmiş gibi... Arka koltuğa uzanır, daha önce odada gördüğümüz bebeği alıp, Sevim Hanım'a verir. Sevim Hanım bebeğe bakar...

Işıl: Bunu da ona ver...

Sevim Hanım hiç bir şey demeden kafasını sallar. Bebeği çantasına koymayı dener ama bebek çantaya girmez. Elinde kalır. Işıl biraz gönülsüz, biraz tedirgin...

Işıl (sağ tarafı işaret ederek): Bak burdan dümdüz gidicen... Zaten sonra hastane görünüyor... Ana yoldan ayrılma sakın... Tamam mı?
Sevim Hanım: Tamam ayrılmam... Merak etme...

Işıl anladığından emin olmak ister gibi Sevim Hanım'a bakar. O sırada öndeki araba biraz daha ilerlemiştir.

Korna sesleri

Sevim Hanım hareketlerini hızlandırıp arabadan iner. Dışardan Işıl'a el sallayıp, hızlıca yürümeye başlar. Işıl da el sallar, sonra dikiz aynasından arkadaki arabaya bakarak 'Ne var?' gibisinden sinirli bir el hareketi yapar.

Işıl (sinirli): Kırmızı yanıyo, görmüyo musun?

Korna sesleri devam edince radyonun sesini açar.

Radyodan gelen hareketli pop şarkı

SAHNE 156

İÇ, GECE, PARTİ SALONU

Dans pisti aydınlatılmış, salonun geri kalan kısmı loş...

Bir önceki sahnede çalan şarkı

Yuvarlak masaların olduğu 100 kişilik bir parti salonu... Sahnenin arkasında 'Aydın İnşaat' logosu... Masaların hepsinde matruşkalar göze çarpmakta... Bazılarının yanında tek kırmızı güller... Ön masalarda oturanların çoğunluğu takım elbiseli erkekler... Daha arka masalar tek tük dolu...

Dans pistinde ise şık giyinmiş kadınlar ve erkekler dans etmekte... Erkeklerin çoğu ceketsiz... 8-10 kişilik bir erkek grubu yuvarlak oluşturmuş, Deniz ortalarında dans etmekte... Terli; ceketi ve kravatı yok...

SAHNE 157

İÇ, GECE, OTEL

Dipten gelen parti müziği

Yüksek tavanlı, genişçe bir otel lobisi... Klasik ama oldukça şık dekore edilmiş... Kırmızı kadife koltuklar, varaklı aynalar, parlak mermer bir zemin...

Işıl hemen girişin yanındaki bir otel çalışanının yanındadır. Otel çalışanı eliyle Işıl'a parti salonunun yönünü gösterir. Işıl anladığını belli etmek ister gibi başını sallar ve hızlı adımlarla gösterilen yöne doğru ilerler. Bir yandan da elindeki küçük çantanın içinde bir şey aramaktadır.

Işıl önüne bakmadan yürürken, Saadet'in babası Hakan başka bir taraftan yürümektedir. Hakan'ın üstünde spor bir gömlek, kadife pantolon... Çarpışmalarına bir adım kala Işıl irkilip durur. Birbirini tanımayan ikili, göz göze gelirler. Hakan olduğu yerde durup, Işıl'a hafifçe gülümseyerek, eliyle 'buyrun' der gibi yol verir. Işıl 'teşekkür eder' gibi gülümseyerek başını sallar ve yürümeye devam eder. Hakan da yürümeye devam eder.

Işıl parti salonunun kapısına gelmeden bir kere daha dönüp Hakan'a bakar. Hakan bir otelin içindeki bir girişten geçerek gözden kaybolur.

Salon kapısının önünde küçük bir masa ve masanın başında otel çalışanı olduğu anlaşılan 20'lerinde bir kadın hostes vardır. Masanın önünde şirket logosunun olduğu büyükçe bir karton, üstünde ise 10-15 tane matruşka ve kırmızı güller vardır. Işıl salonun kapısına yönelmişken, hostes Işıl'ı durdurur.

Hostes: Pardon hanımefendi...

Işıl neden durdurulduğunu bilmeden hostese bakar. Hostesin elinde kağıtlar...

Hostes: İsmınızı alabilir miyim?

Işıl: Deniz Bey'in arkadaşıyım...

Hostes: Anladım, isminizi kontrol etmem gerekiyor...

Işıl (gülümseyerek): Işıl Özben...

Hostes (listeyi tarayarak): Öz, öz, öz...

Işıl: Özben...

O sırada parti salonundan, şık giyinmiş 20'lerinin sonlarında iki kadın gülererek çıkar. Işıl'ı görünce selam verirler.

Kadın1: Meraba Işıl Hanım...

Işıl (gülümseyerek): Meraba...

Konuşmaya şahit olan hostes, elindeki kağıtları masaya bırakır. Işıl'a önce bir matruşka, ardından bir gül uzatır.

Hostes (gülümseyerek): Buyrun... (gülü verirken)

Kadınlar gününüz kutlu olsun...

Işıl (hostesin verdiklerini alırken): Adımı bulabildiniz mi?

Hostes (aynı yüz ifadesiyle): Göremedim... Ama gerek yok... buyrun...

Işıl listeye doğru yönelecekken vazgeçer, kapıya uzatır elini. Yine vazgeçmiş gibi durur... Bir şey düşünür gibi hostese bakar, geriye doğru bakar. Elini kapının kolundan çekerek hostese döner.

Işıl: Lavabo nerde acaba?

Hostes (eliyle işaret ederek): Şu tarafta...

Işıl: Teşekkür ederim...

Işıl, hostesin gösterdiği yönün tersine, geldiği tarafa doğru gider. Elinde bir gül ve bir matruşka...

Hakan'ın girdiği girişe doğru yürür. Girişin önündeki tabeladan, otelin barının o tarafta olduğu anlaşılmaktadır. Barın isminin altında 'nostalji gecesi' yazmaktadır.

SAHNE 158

İÇ, GECE, OTEL KORİDOR

İki taraflı alttan beyaz ışıkla aydınlatılmış, loş...

(Bardan gelen müzik – eski bir Türkçe pop şarkısı)

İki tarafında da büyük saksı çiçeklerinin olduğu oldukça uzun bir koridor... Işıl'dan başka kimse yok...

Işıl koridorda yürümektedir...

İlk defa geldiği bir yere bakar gibi bakıyor etrafına... Bileklik kolunda, diğer eliyle bileklikle oynamakta...

Koridor bitmeyecekmiş gibi uzun...

SAHNE 159

İÇ, GECE, SAADET EV/SAADET ODA

Aralık kapıdan içeriye ışık giriyor...

K.Eren'in yer yatağı boş. Saadet, gözleri açık, yatakta uzanmış. K.Eren ise hemen yanında, sırtını yatak başlığına dayamış, bacaklarını yatağa uzatmış, oturmakta... Saadet'in koltuğunun altına aldığı yorgan, K.Eren'in de bacaklarının bir kısmını örtmekte... K.Eren biraz sıkılmış gibi etrafına bakınmakta...

K.Eren: Sana dün gece gördüğüm rüyayı anlatayım mı?

K.Eren cevap bekler ama Saadet'ten ses çıkmaz...

K.Eren: Önce bi savaşın içindeydim...

Saadet: Anlattın bunu...

K.Eren (gözlerini kocaman açarak): Bu o değil... Ama aynı başlıyor...

K.Eren anlatmaktan vazgeçmiş gibi devam etmez...

K.Eren: Masal anlatayım mı?

Saadet'ten ses çıkmaz ama K.Eren de cevap beklemiyor gibi başlar.

K.Eren: Bir varmış bir yokmuş... Köyün birinde Saadet isimli bi kız yaşarmış...

Saadet (dayanamayıp güler): Böyle bi masal yok...

K.Eren (o da güler): Sanane, var... Hem de herkes var... Ben, Ali Abi... Külkedisi, Derya... Askerler, prens, kral...

Saadet (gülerek): Tamam, anlat o zaman...

SAHNE 160

İÇ, GECE, OTEL BARI

(Çok yüksek sesli olmayan bir müzik)

Etraftaki masaların 2-3 tanesi dolu... Işıl ise barın en köşesinde yalnız oturmakta... Önünde, barın üstünde çantası, gül, matruşka ve bir içki kadehi... Işıl kollarını bara dayamış, bilekliğini çıkarmış, oynamaktadır... Dalmış gibi... Barmen de ortalıkta yok...

O sırada Hakan bara gelerek, Işıl'ın 2 yanındaki tabureye oturur. Işıl'a göz ucuyla baktıktan sonra barmenin nerde olduğuna bakar gibi aranırken barmen gelir.

Hakan (Barmene): Bi bira alabilir miyim?

Işıl Hakan'ın sesiyle kendine gelir. İstemsizce Hakan'a doğru bakar, göz göze gelirler, tekrar başını öne çevirir. Bileklikle oynamayı bırakıp içkisinden büyük bir yudum alır. Yüzünü ekşitir. Yine bilekliğe döner. Bileklik düğüm olmamış ama karışmış.. Hakan bilekliğe bakar, sonra o da önüne döner.

Barmen Hakan'ın önüne bir bira koyar. İkisi de önlerine doğru bakmaktalar.. Işıl bileklikle oynamakta..

Hakan Işıl'ın oynadığı bilekliğe bakmakta..

Hakan: Karıştı mı yine?

Işıl (şaşkın): Nasıl?

Hakan: Çok uzun ama taşları küçük.. Bu yüzden kolay karışıyor..

Işıl (gülümseyerek): Sizin de mi var yoksa?

Hakan: Artık yok..

Işıl şaşkın bi ifadeyle Hakan'a bakınca, Hakan sırttır. Işıl güler.

Işıl: Sanırım ben karıştırma konusunda çok becerikliyim..

Işıl bilekliği barın üstüne koyar. İçkisinden bir yudum daha alır. Hakan barın üstündekilere bakar.

Hakan: Şurda dağıtıyorlar sanırım bunları.

Işıl anlamamış gibi Hakan'a bakar. Hakan gözüyle matruşkayı işaret eder. Işıl anladığını göstermek için matruşkayı eline alır. İçini açar, tekrar kapatır. Elinde çevirir.

Matruşkayı Hakan'a uzatır.

Işıl: Sizin olabilir..

Hakan (gülerek): Benim mi?

Hakan uzanıp matruşkayı alır, tek tek açıp önüne dizmeye başlar.

Hakan: Hikayeye göre adamın biri Matrioşka adında bi Rus kızına aşık olmuş. Ülkesine dönünce, ona benzeyen büyük küçük bir sürü bebek yaptırıp evine koymuş, onu unutmamak için.

SAHNE 161

İÇ, GECE, SAADET EV/SAADET ODA

Saadet: Neden gitmiş o zaman?

Saadet sırt üstü uzanmış, tavana bakmakta.. K.Eren bağdaş kurup oturmuş.. Saadet'in sorusunu biraz düşünerek cevaplar..

K.Eren: Çünkü... (kızır gibi) Oraya daha gelmedim...
Bekle...
Saadet: Tamam...

O sırada kapıya gelen Rezzan, içeri girmeden kapı aralığından Saadet ve K.Eren'e bakar. Çocuklar onu farketmemiş gibidir.

K.Eren: Çünkü uyuyan güzel hep uyuduğu için canı çok sıkılmış... O da gitmiş... Yürümüş, yürümüş... O kadar çok yürümüş ki, ta Amerika'ya kadar yürümüş...
Sonra orda bir prensle karşılaşmış... Ama kötü kalpli kraliçe, onu telefonla arayarak prensle evlenmesine karşı çıkmış...
Saadet: Bu çok saçma bir masal...

SAHNE 162

İÇ, GECE, HASTANE ODASI

Yatağın arkasındaki küçük beyaz ışık yanmakta...

Cihazlardan gelen ritmik sesler

Işıl'ın verdiği bebek etajerin üstünde... Anneanne aynı şekilde hareketsiz yatmakta... Sevim Hanım, hasta yatağının yanındaki sandalyede oturmuş; kulağında cep telefonu konuşmadan beklemekte...

Sevim Hanım, telefona bakıp, bir tuşa basar. Telefonu kucağına koyup, derin bi nefes alarak etrafına bakar.

Yatakta yatan anneanneye bakmadan konuşur.

Sevim Hanım: Her şeyi duyuyosun di mi?

Kapının önünden geçen hemşirelerin ayak sesleri ve aralarında konuşma sesleri

Sevim Hanım kapıya doğru bakar. Ses kesilince yatakta yatan annesine bakar.

Sevim Hanım: Her şeyi bizden iyi görüyorsun bence...
(güler) Kesin kıızıyorsun şimdi bana... Her şey Işıl için... O daha iyi büyüsün diye... Daha güzel olsun diye... Şu halinle bile benden daha iyi annesin valla...

SAHNE 163

İÇ, GECE, OTEL BARI

Işıklar kısılmış, ortam daha loş.

(Müzik sesi daha yüksek)

Masalarda daha kalabalık gruplar oturmakta... Barda Işıl ve Hakan'la beraber 2 erkek ve 1 kadın daha var. Hakan Işıl'ın hemen yanındaki

tabureye oturmakta... Işıl'ın önünde dolu içki kadehiyle oynamakta... Hakan'ın önünde bira... Matruşka tek parça olarak barda duruyor; yanında Işıl'ın bilekliği, çantası, cep telefonu ve gül...

Işıl, yüzünde bir gülümseme, oynadığı içki kadehine bakarak Hakan'ı dinlemekte...

Hakan: "Pardon" demiş adam, "kulaklarınız, bir insan için biraz büyük değil mi?" Galile de hiç istifini bozmadan "doğru" demiş... "Benim kulaklarım bi insan için biraz büyük ama, seninkiler de bir eşek için fazla küçük sayılmaz mı?"

Işıl gülerken kadehi devirecek gibi olur. Etrafa biraz içki saçılır ama kadehi düşmeden düzeltir. Hakan hemen önündeki peçeteye dökülen içkiyi siler.

Işıl hiç bir şey yapmadan sadece izler. Yüzünde aynı gülümseme. Belli ki hafiften sarhoş... Teşekkür eder gibi başını sallar ve yeniden önüne döner.

Işıl: Tamam... Sıra bende...

O sırada telefonunun ekranı yanıp sönmeye başlar. Işıl ekrana bakıp, telefonu açmaz. Bekler... Sonra tekrar aynı gülümseyle Hakan'a bakar...

Işıl: Hitler... aslında çok kötü bi muhasebeci olabilmirmiş, biliyo muydun?

Hakan: Mimar olmak istediğini duymuştum...

Işıl (düşünerek): Nerden nereye işte...

Hakan: Bayağı yanlış yerlere gitmiş...

İkisi de gülerler. Işıl telefonunun ekranına bakar. Ekranın ışığı sönmüştür. Hakan birasından bir yudum alır... Işıl da içkisinden bir yudum alır.

İkisi de konuşmadan dururlar...

Barmen gelip Hakan'ın önündeki ıslak peçeteyi alır, yeni peçete koyar. Bir de kuruyemiş tabağı bırakır.

Işıl telefonunu eline alır. Yerinden kalkmak için bir hamle yapacakken vazgeçmiş gibi durur.

Hakan Işıl'a bakıp, yeniden yüzünü öne çevirir. İkisinin yüzünde de aynı gülümseme...

Işıl: Bi insan neden gider?

Hakan, hemen cevap vermez... Düşünür gibi, önündeki temiz peçeteyi barın üstünde gezdirir.

Hakan: Gitmek istediği için heralde...

Işıl: Kendisi için yani...

Hakan: Gitmeyen de kendisi için gitmiyo zaten!

Işıl: Kimseyi bırakmak istemiyodur belki...

Hakan cevap vermeden peçeteyle oynamaya devam eder. Peçeteyi bırakıp birasından bir yudum daha alır. Birayı peçetenin üstünde koyup, barın üstünde ileri geri sürükler.

Işıl cep telefonunu eline alır... Hakan'a doğru dönerek, ayaklarını yüksek tabureden aşağıya uzatır. Dengesini korumak için bara tutunur. Bekler...

Işıl: Sen de gittin mi?

Hakan: Bazıları hep giden diye bilecek ne yazık ki...

Işıl hiç bir şey demeden, gülümseyerek bardan kalkar. Yürümeye başlar. Hakan arkasından bakar.

SAHNE 164

DIŞ, GECE, OTEL BAR/TERAS

(Bardan gelen müzik, uzaktan gelen bir araba alarmı, korna sesleri)

Genişçe bir teras... Sürgülü cam bir kapıyla bardan ayrılıyor. İki tarafındaki büyük küllüklerin etrafında sigara içen kadınlı erkekli gruplar... Kimi aralarında muhabbet ediyor; kimi tek başına, etrafına bakınmakta...

Işıl sürgülü kapıyı arkasından kapatır. Bir elinde telefon... Rüzgardan elbisesinin eteği uçuşmakta... Soğuktan korunmak ister gibi, ellerini göğsünün altında kavuşturur... Yavaş adımlarla terasın ucuna doğru gelerek durur... Dengede durmakta zorlanır gibi... Terastaki insanlara bakar...

Üşümüş, burnunu çeker... Elindeki telefonuna bakar... Tek eliyle telefonda birini ararken, diğer eli kendi belini sarmakta... Telefonu kulağına götürerek bekler...

Işıl: Uyudun mu?

(Sahnenin sesi sahne 185'e kadar devam eder)

SAHNE 165

İÇ, GECE, OTEL KORİDOR

Koridorun bar tarafından kapı açılır.

Işıl (ses): Biliyor musun?

Işıl, omzunda kıpkırmızı bir şalla koridora girer. Gözleri dolu... Elini tuttuğu Hakan arkasından girer.

Işıl (ses): Hitler aslında mimar olmak istiyomuş.

Işıl önde Hakan arkasından koridorda yürümektedirler.

Hakan nereye gittiğini bilmez gibi... Işıl ise kararlı görünüyor.

Işıl (ses): Ben Tanrı'nın yerinde olsam, ilk şansını ona verirdim heralde...

SAHNE 166

İÇ, GECE, SAADET EV/BANYO

Bomboş, tertemiz bir banyo... Aynanın üstünde küçük bir leke... Kapısı kapalı... Lavabonun üstünde bir el sabunu ve duvarda, askıda asılı beyaz bir el havlusu...

Rezzan elini yıkamakta... Suyu kapatıp, havluyla elini kurular... Havluya bakıp, kirli sepetine atar. Dolapların birinden beyaz bir havlu çıkarıp askıya asar.

Işıl (ses): Biliyo musun? Sonuna kadar haklıydın...

SAHNE 167

İÇ, GECE, HASTANE ODASI

Sevim Hanım, annesinin ellerini tutmuş, ona bakarak oturmaktadır.

SAHNE 168

İÇ, GECE, OTEL ODASI

Küçük, tek yataklı bir tel odası... Cam açık... Işıklı İstanbul manzarası...

Işıl (ses): Senden başkası bilmiyordu zaten...

Işıl camın önünde durmuş dışarıyı izlemektedir. Ağlamış, siyah kalemi bozulmuş hafiften... Omzunda kırmızı şalı... Hakan arkadan Işıl'a yaklaşır.

Hakan elleriyle Işıl'ın saçlarını okşamaya başlar. Çekingen...

Işıl(ses): Ben o kadar alışmıştım ki, fark etmiyodum galiba...

Işıl yavaşça Hakan'a doğru döner. Kollarını önünde kavuşturmuş. Gözleri kapalı... Dudaklarında bir gülümseme var ama ağlayacak gibi yutkunur.

SAHNE 169

DIŞ, GECE, OTEL ÖNÜ

Otelin önünde taksiler, otel çalışanları, yürüyen insanlar...

Işıl (ses): Ben niye hiç bi yere gidemiyorum?

Işıl üstünde kırmızı şalıyla ağlayarak otelden çıkar.

SAHNE 170

İÇ, GECE, SAADET EV/SAADET ODA

Saadet gözleri açık sırt üstü uzanmakta... Eren de aynı şekilde yanına uzanmış. Tek yastığa başlarını koymuşlar.

K.Eren: ... her yer yemyeşil...

Saadet (lafını kesip): Eren?

K.Eren hiç bir şey demeden yüzünü Saadet'e doğru çevirir. Saadet tavana bakmakta...

Saadet: Babası olsaydı Kırmızı Başlıklı Kız'ı tek başına ormana gönderir miydi?

K.Eren, yeniden tavana bakmaya başlar. Saadet gözlerini kapatır.

SAHNE 171

İÇ, GECE, OTEL ODASI

Işıl gözlerini açar... Hakan iki eliyle Işıl'ın yüzünü tutar.

SAHNE 172

İÇ, GECE, SAADET EV/BANYO

Rezzan aynanın karşısında... Aynanın üstündeki lekeyi görmüş gibi, aynaya doğru yaklaşır... Tırnağıyla lekeyi silmeye çalışır.

SAHNE 173

İÇ, GECE, OTEL ODASI

Hakan Işıl'ı kendine doğru çekerek sarılır.

Işıl'ın kolları aralarında... Başını Hakan'ın göğsüne dayar...

SAHNE 174

İÇ, GECE, SAADET EV/BANYO

Rezzan elindeki beze deterjan dökerek aynadaki lekeyi siler... Leke gitmiştir... Farkında değilmiş gibi aynı yeri, bastıra bastıra silmeye devam eder.

SAHNE 175

DIŞ, GECE, CADDE

Arabaların trafikten ilerlemediği, iki tarafındaki kaldırımlar insanlarla dolu... Arabaların arasında seyyar satıcılar, karşıdan karşıya geçenler... Köpük makinesi satan 3 satıcı... Her yer köpükten baloncuklarla dolu... Kadınlar, erkekler, grup halinde gezen turistler, fahişeler, dilenciler...

Işıl'ın üstünde kırmızı şalı... Adımını kaldırımdan yola atar ve durur.
Ağlamakta...

Işıl (ses): Ben dur dediğimde tüm dünya dursun
isterdim...

Etrafına bakınır... Havada uçuşan köpüklere...

Herkes hareket halinde... Bir tek Işıl hareket etmeden duruyor.

SAHNE 176

İÇ, GECE, SAADET EV/SAADET ODA

K.Eren ve Saadet sırt üstü yatmaktalar. K.Eren yüzünü Saadet'e çevirmiş.

K.Eren yan yatıp, bedenini Saadet'e doğru çevirir.

SAHNE 177

İÇ, GECE, HASTANE ODASI

Sevim Hanım, annesinin ellerini tutmakta... Ağlamaya başlar... Annesine bakıp gülümser...

Sevim Hanım: Anne... Öl artık...

SAHNE 178

İÇ, GECE, PARTİ SALONU

Salon, gece kulübü gibi aydınlatılmış... Sahne ışıklı...

Deniz dans pistinde... İyice terlemiş. Etrafında arkadaşları... Dans etmekte.

Işıl (ses): Bu dünya için çok büyüğüm sanıyordum...

SAHNE 179

İÇ, GECE, OTEL ODASI

Işıl'ın üstünde kırmızı şalı... Kollarını aradan kurtarır...

Işıl da Hakan'a sarılır sıkıca...

Işıl (ses): Hiç bir canlı bana değmeden yaşayamaz
sanki... En çok yeri ben kaplıyorum...

SAHNE 180

DIŞ, GECE, CADDE

Işıl ağlayarak kalabalığın arasında yürümektedir... Üstünde kırmızı şalı...

Kalabalıktan uzaklaşır...

Köpükten baloncuklar hala havada uçuşmakta...

SAHNE 181

İÇ, GECE, SAADET EV/BANYO

Rezzan'nın elinde bezi... Sirtını duvara yaslamış... Yerde oturmuş ağlamaktadır...

SAHNE 182

İÇ, GECE, HASTANE ODASI

Sevim Hanım ellerinde Işıl'ın verdiği bebek... Ağlamaktadır...

SAHNE 183

İÇ, GECE, B.EREN EV/ÇALIŞMA ODASI

Küçük bir oda... Boş bir kitaplık, bir çalışma masası, iki kişilik bir koltuk... Kitaplığın raflarından birinde B.Eren'in cep telefonu... Masanın üstünde B.Eren'in sırt çantası ve üç kitap... Sırt çantasının fermuarı açık...

B.Eren sırt çantasının başında, toparlanmakta... Masanın üstündeki kitaplardan birini alıp, hızlıca sayfalarına bakar. Kitabın sayfaları arasında Işıl'la bir fotoğrafları çıkar... Fotoğraf Paris'te Eyfel Kulesi'nin dibinde çekilmiş. Arkada kocaman bir Eyfel, önünde Işıl ve B.Eren...

Işıl (ses): Her yerdeyim... Çok büyüğüm ben... Tüm dünyanın beni daha iyi görebilmesi için...

O sırada kitaplığın rafında, B.Eren'in telefonun ekranı yapıp sönmektedir. Ekranda IŞIL yazmaktadır.

SAHNE 184

İÇ, GECE, SAADET EV/SAADET ODA

K.Eren ve Saadet, yüzleri birbirine dönük yatmaktadırlar.

İkisinin de gözleri kapalı... Saadet'in eli, K.Eren'in boynunda...

SAHNE 185 (Sahne 164'ün devamı)

DIŞ, GECE, OTEL BAR/TERAS

Işıl'ın kulağında cep telefonu... Konuşmadan ileriye doğru bakmakta... Gözleri kızarmış... Gözlerinden yaş akar...

Hakan, elinde kırmızı bir şal ve siyah bileklikle terasa girer. Arkasından Işıl'a yakaşır. Işıl göz ucuyla Hakan'ın geldiğini görünce, telefonu kulağından çeker, gözündeki yaşları siler.

Hakan kırmızı şalı Işıl'ın omuzlarına sarıp, bilekliği Işıl'a uzatır. Bilekliğin düğümü çözülmüş... Işıl, önce bilekliğe, sonra kırmızı şala bakar...

Hakan Işıl'ın yanında durup, onun baktığı tarafa doğru bakar.

Işıl (Hakan'a bakmadan): Gitme o zaman...

SAHNE 186

DIŞ, GECE, SAHİL KENARI

Yol lambalarıyla aydınlanmakta...

Sıra sıra, sahil boyunca dizilmiş banklar... Işıl'ın etekleri uçuşuyor...

Işıl'ın üstündeki kırmızı şalı sıkıca sarmakta... Dümdüz karşısına bakarak yürümekte...

SAHNE 187

İÇ, GECE, SAADET APARTMAN İÇİ

Hakan evin kapısının önünde. Bir elinde daha önce evden giderken yanına aldığı bavul...

Elini cebine atarak, bir anahtarlık çıkarır... Anahtarlığı yere düşürür. Eğilerek anahtarlığı alır ve anahtarlardan birini kilide sokar.

SAHNE 188

DIŞ, GECE, SAHİL KENARI

Hava aydınlanmaya başlamış. Gökyüzü mavileşmiş... Yol lambaları hala yanmakta...

Işıl denize karşı bir banka oturmakta... Şalı sıkıca sarmış...

Gözleri kurumuş, makyajı bozulmuş...

Denize doğru bakmakta...

Kapı zili duyulur

SAHNE 189

DIŞ, GECE, B.EREN EV KAPI ÖNÜ

Hava aydınlanmakta...

Müstakil bir evin dış kapısı...

Işıl kapının önünde beklemektedir... Şalı omuzlarından aşağıya inmiş... Kapı ziline bir daha basar...

Kapı zili

Kapıyı, üstünde pijamalarıyla B.Eren açar... Saçları dağılmış, gözlerini yarım açabilmiş... Işıl'ı görünce önce şaşırır...

B.Eren (biraz tedirgin): Işıl? Bişey mi oldu?

B.Eren, Işıl'ı kolundan tutup içeri çeker. Işıl, içeri girmeyi istemediği belli, kolunu gerçi çeker. B.Eren'e bakarken gözleri dolar.

B.Eren Işıl'a yaklaşır. Kollarını ısıtmaya çalışır gibi kendi kendine sarılır. Işıl'ın üşümemesini ister gibi Işıl'ın omzundan düşen kırmızı şalı omuzlarına sarar. Işıl'ın gözlerinden yaş süzülür. B.Eren, biraz üzgün ve biraz meraklı, Işıl'a bakmaktadır.

Işıl: Eren... Ben aya gitmek istiyorum...

B.Eren'in de gözleri dolar... Gülümser... Birbirlerine bakarlar...

B.Eren sıkıca Işıl'a sarılır... İkisi de aynı anda burunlarını çekerler. Işıl ağlarken gülmeye başlar. B.Eren de güler.

-SON-

KAYNAKÇA

1. Francis Vanoye, *Scénarios modèles, modèles de scénario*, Nathan, Paris, 1991, sayfa 17
2. Öktem Başol, *Senaryo Kitabı – Senaryo Yazım Teknikleri ve Film Örnekleri*, Pana Film Yayınları, İstanbul, 2010, sayfa 22
3. <http://tr.wikipedia.org/wiki/Klonlama>
4. <http://www.biltek.tubitak.gov.tr/bilgipaket/klonlama/01.swf>
5. Oğuz Atay, *Tehlikeli Oyunlar*, İletişim Yayınları, İstanbul, 2004
6. Ömer Tecimer, *Sinema Modern Mitoloji*, Plan B Yayıncılık, İstanbul, 2006, sayfa 87
7. Mircea Eliade, *Rites and Symbols of Initiation, The Mysteries of Birth and Rebirth*, Harper and Row, New York, 1965, sayfa 126
8. Bruno Bettelheim, *The Uses of Enchantment: The Meaning and Importance of Fairy Tales*, Alfred A. Knopf, New York, 1976, sayfa 24
9. Ömer Tecimer, a.g.e., 2006, sayfa 88
10. Grimm Kardeşler, *The Complete Grimm's Fairy Tales*, Pantheon Books, sayfa 139
11. Gustav Hans Graber, *Kadın Psikolojisi*, Cem Yayınevi, İstanbul, 2006, Sayfa 72